

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Ι' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 2002

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Κ'

Τετάρτη 21 Αυγούστου 2002

Αθήνα, σήμερα στις 21 Αυγούστου 2002, ημέρα Τετάρτη και ώρα 11.00' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Β' σύνθεση), για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 20/08/2002 εξουσιοδότηση του Τμήματος, επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα πρακτικά της ΙΘ' συνεδριάσεώς του, της 20ής Αυγούστου 2002 σε ό,τι αφορά στην ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Κύρωση των Πράξεων του XXII Παγκόσμιου Ταχυδρομικού Συνεδρίου (Πεκίνο 1999)).

Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Αποκρατικοποίηση επιχειρήσεων του Δημοσίου και άλλες διατάξεις».

Κύριοι συνάδελφοι, εκκρεμεί ονομαστική ψηφοφορία επί της αρχής του νομοσχεδίου.

Καλούνται επί του καταλόγου ο κ. Ανδρέας Φούρας από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η κα Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά από τη Νέα Δημοκρατία.

Οι αποδεχόμενοι την αρχή του νομοσχεδίου λέγουν «ΝΑΙ».

Οι μη αποδεχόμενοι την αρχή του νομοσχεδίου λέγουν «ΟΧΙ».

Οι αρνούμενοι ψήφο λέγουν «ΠΑΡΩΝ».

Παρακαλώ να αρχίσει η ανάγνωση του καταλόγου.

(ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ)

(ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Υπάρχει κάποιος κύριος συνάδελφος, ο οποίος δεν άκουσε το όνομά του; Κανείς.

Κηρύσσεται περαιωμένη η ψηφοφορία και παρακαλώ τους κύριους ψηφολέκτες να προβούν στην καταμέτρηση των ψήφων και την εξαγωγή του αποτελέσματος.

(ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω το αποτέλεσμα της διεξαχθείσης ονομαστικής ψηφοφορίας.

Ψήφισαν συνολικά 97 Βουλευτές.

Υπέρ της αρχής του νομοσχεδίου, δηλαδή «ΝΑΙ», ψήφισαν 53

Βουλευτές.

Κατά της αρχής του νομοσχεδίου, δηλαδή «ΟΧΙ», ψήφισαν 44 Βουλευτές, σύμφωνα με το παρακάτω πρωτόκολλο ονομαστικής ψηφορίας:

«Ονομαστική ψηφοφορία επί της αρχής

Από το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα

	ΝΑΙ	ΟΧΙ
Αλαμπάνος Δημήτριος	+	
Αποστολάκης Δημήτριος	+	
Αрсένη Μαρία	+	
Βαθειάς Ιωάννης	+	
Βαρδίκος Πυθαγόρας	+	
Βασιλάκης Βασίλειος	+	
Βλαχόπουλος Ηλίας	+	
Βρεττός Κωνσταντίνος	+	
Γείτονας Κωνσταντίνος	+	
Γερανίδης Βασίλειος	+	
Γιαννάκης Ιωάννης	+	
Γιαννακόπουλος Ιωάννης	+	
Γκαλή Γκαλή	+	
Γρηγοράκος Λεωνίδα	+	
Διαμαντής Κωνσταντίνος	+	
Θωμά Μαρία	+	
Θωμόπουλος Ιωάννης	+	
Κακλαμάνης Απόστολος	+	
Καρχιμάκης Μιχαήλ	+	
Καστανίδης Χαράλαμπος	+	
Κατσιλιέρης Πέτρος	+	
Κοντομάρης Ευτύχιος	+	
Γικόνογλου Μόσχος	+	
Κουρουμπλής Παναγιώτης	+	
Κρητικός Παναγιώτης	+	
Κτενάς Γεώργιος	+	
Λεβογιάννης Νικόλαος	+	
Λιντζέρης Δημήτριος	+	
Λουκάκης Εμμανουήλ	+	
Μαντέλης Αναστάσιος	+	
Ματζαπετάκης Στυλιανός	+	
Μεχμέτ Αχμέτ	+	
Νιώτης Γρηγόρης	+	
Κατσάνεβας Θεόδωρος	+	
Πάγκαλος Θεόδωρος	+	
Παπαγεωργίου Γεώργιος	+	
Παπαδέλλης Φραγκλίνος	+	
Παπαηλίας Ηλίας	+	

Παπαθεμελής Στυλιανός +
 Πιπεργιάς Δημήτριος +
 Σαλαγιάννης Νικόλαος +
 Σγουριδής Παναγιώτης +
 Σπηλιόπουλος Κωνσταντίνος +
 Σπυριούνης Κυριάκος +
 Στρατάκης Εμμανουήλ +
 Στρατηλάτης Νικόλαος +
 Σχοιναράκη – Ηλιάκη Ευαγγελία +
 Τσερτικίδης Παντελής +
 Μανίκας Στέφανος +
 Φαρμάκης Νικόλαος +
 Φούρας Ανδρέας +
 Χωρέμης Αναστάσιος +

Από τη Νέα Δημοκρατία

Αγγελής Ανέστης +
 Αγγελόπουλος Νικόλαος +
 Αδρακτάς Παναγιώτης +
 Αναγνωστόπουλος Θεόδωρος +
 Βαρίνος Αθανάσιος +
 Γαρουφαλιάς Γεώργιος +
 Δαϊλάκης Σταύρος +
 Δήμας Σταύρος +
 Δημοσχάκης Θεοφάνης +
 Ζώης Χρήστος +
 Καλλιώρας Ηλίας +
 Καλογιάννης Σταύρος +
 Παυλίδης Αριστοτέλης +
 Καρράς Κώστας +
 Κατσιγιάννης Αθανάσιος +
 Κιλιτζίδης Κωνσταντίνος +
 Κόλλια – Τσαρουχά Μαρία +
 Κοντός Αλέξανδρος +
 Νάκος Αθανάσιος +
 Λαμπρόπουλος Ιωάννης +
 Λέγκας Νικόλαος +
 Λιάσκος Αναστάσιος +
 Μακρή Ζωή (Ζέττα) +
 Μαντούβαλος Πέτρος +
 Μαρκογιαννάκης Χρήστος +
 Μείμαράκης Ευάγγελος +
 Μπενάκη – Ψαρούδα Άννα +
 Μπούρας Αθανάσιος +
 Νεράντζης Αναστάσιος -
 Παυλόπουλος Προκόπιος +
 Πολύζος Ευάγγελος +
 Ρεγκούζας Αδάμ +
 Σιούφας Δημήτριος +
 Σκρέκας Θεόδωρος +
 Σπύρου Σπυρίδων +
 Τζαμτζής Ιορδάνης +
 Τσούρνος Γεώργιος +
 Φλωρίνης Αθηναίος +
 Φωτιάδης Ηλίας +
 Χαλκίδης Μιχαήλ +

Από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας

Κανέλλη Λιάνα -
 Κολοζώφ Ορέστης +
 Σκυλλάκος Αντώνιος +
 Τσιόγκας Δημήτριος +

Από το Συνασπισμό της Αριστεράς και της Προόδου

Λαφαζάνης Παναγιώτης +
 Δαμανάκη Μαρία +

Από τους Ανεξάρτητους

Μάνος Στέφανος -
 Χρυσανθακόπουλος Αλέξανδρος +

ΣΥΝΟΛΟ ΨΗΦΙΣΑΝΤΩΝ: 97

«ΝΑΙ»: 53

«ΟΧΙ»: 44

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ »

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς, το νομοσχέδιο «Αποκρατικοποίηση Επιχειρήσεων του Δημοσίου και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής.

Εισερχόμαστε στη συζήτηση των άρθρων. Θα διατεθεί η σημερινή και η αυριανή συνεδρίαση για τα άρθρα. Παρακαλώ τους εισηγητές να μας προτείνουν τι είναι εκείνο που πρέπει να προτάξουμε σήμερα.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, επειδή κάτι έκτακτο έτυχε στον κ. Νεράντζη και καθυστέρησε, παρακαλώ να έχω το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, το νομοσχέδιο είναι χωρισμένο σε τρία κεφάλαια. Εγώ θα πρότεινα να υπάρξουν τρεις διαφορετικές ενότητες: Οι δύο πρώτες να συζητηθούν σήμερα και η άλλη αύριο μαζί με τις τροπολογίες, οι οποίες δεν εμφανίζουν μεγάλα προβλήματα. Και να τελειώσουμε έτσι, αν δεν υπάρχει αντίρρηση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το λόγο έχει ο κ. Βαθειάς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΘΕΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα πρότεινα τα δύο πρώτα κεφάλαια να γίνουν ενιαία σήμερα -δεν υπάρχει μεγάλη διαφοροποίηση- και αύριο το άλλο κεφάλαιο. Μιλώ όσον αφορά την ενότητα των εισηγήσεων.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ναι, μπορούμε να τα κάνουμε, όμως, δύο ενότητες.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΘΕΙΑΣ: Εάν θέλετε δύο ενότητες, βεβαίως.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ναι, εφόσον δεν υπάρχει πρόβλημα. Κύριε Παυλόπουλε, είπατε ότι θα τελειώσουμε σήμερα και τα δύο κεφάλαια, και τις δύο ενότητες.

Παρακαλώ, προχωρούμε στα δύο κεφάλαια σε δύο ενότητες. Η πρώτη περιλαμβάνει τα άρθρα 1 έως 11 και η δεύτερη τα άρθρα 12 και 13.

Το λόγο έχει ο κ. Βαθειάς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΘΕΙΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε τα άρθρα στο κεφάλαιο των αποκρατικοποιήσεων.

Στο άρθρο 1 περιγράφουμε ακριβώς το σκοπό για τον οποίο ο νόμος διαμορφώνει τις επιχειρήσεις του δημόσιου τομέα και μαζί με αυτό υπάγουμε στις διατάξεις αυτές για πρώτη φορά και τις θυγατρικές επιχειρήσεις, ό,τι υπάρχει ως απόλυτη πλειοψηφία του μετοχικού κεφαλαίου που ανήκει στο δημόσιο.

Στο άρθρο 2 κάνουμε μία λεπτομερή ανάλυση όσον αφορά τους όρους που προσδιορίζουμε για να υπάρχει σαφέστατη ευκρίνεια των προτάσεων νόμων.

Όσον αφορά το επίπεδο των αποκρατικοποιήσεων υπάρχει πλήρης ή σταδιακή έξοδος επιχειρήσεων του δημοσίου από τον έλεγχο του.

Δεύτερον, ο έλεγχος είναι η κατοχή της πλειοψηφίας των μετοχών ή το δικαίωμα διορισμού της πλειοψηφίας των μελών του διοικητικού συμβουλίου ή το δικαίωμα διορισμού των οργάνων της διοίκησης επιχειρήσεων του δημόσιου τομέα. Η μεταβίβαση του ελέγχου είναι η μεταβίβαση με οποιοδήποτε τρόπο των μετοχών της πλειοψηφίας ή το δικαίωμα του ορισμού των μελών του διοικητικού συμβουλίου.

Στο άρθρο 3 έχουμε τη σύσταση της διϋπουργικής επιτροπής αποκρατικοποιήσεων, η οποία αποτελείται από τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών ως πρόεδρο και από τους Υπουργούς Ανάπτυξης, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Κατά περίπτωση ο Υπουργός εποπτεύει συγκεκριμένες επιχειρήσεις του δημοσίου τομέα για τις οποίες θα συνεδριάζει η επιτροπή αποκρατικοποιήσεων για να πάρει απόφαση.

Ακόμη στο άρθρο 3 προβλέπουμε την ειδική γραμματεία αποκρατικοποιήσεων, η οποία έχει ως σκοπό να διαμορφώνει τους όρους προετοιμασίας για να συνεδριάσει η διϋπουργική επιτροπή αποκρατικοποιήσεων. Έχει εισηγητικό ρόλο, ρόλο ο οποίος θα διαμορφώνει την επικουρία. Θα έχει όμως και την εποπτεία όλων αυτών των διαδικασιών, οι οποίες καθορίζονται με την απόφαση της διϋπουργικής επιτροπής. Με απόφαση της

διύπουργικής επιτροπής και σε συνεργασία με την ειδική γραμματεία καθορίζονται οι διαδικασίες όσον αφορά τις συμβάσεις παροχής ανεξάρτητων υπηρεσιών ή έργων με ειδικούς επιστημονικούς συμβούλους ή εμπειρογνώμονες ή με νομικά πρόσωπα. Στην ίδια απόφαση αναφέρεται ότι μπορεί να ορίζεται εδώ η αμοιβή των προσώπων που προανέφερα. Στο συγκεκριμένο άρθρο υπάρχει η δυνατότητα να αποσπώνται στελέχη από τη γενική γραμματεία δημοσιονομικής πολιτικής για την εφαρμογή αυτής της πολιτικής.

Στο άρθρο 4 κάνουμε μία σημαντική καταγραφή. Περιγράφουμε τις μορφές της αποκρατικοποίησης αναλυτικά. Έτσι η Βουλή των Ελλήνων εγκρίνει και ψηφίζει όλα τα σημεία που έχουν σχέση με την πώληση, συνόλου ή τμημάτων μιας επιχείρησης ή την εισαγωγή της επιχείρησης στο χρηματιστήριο ή τη σύσταση εταιρείας με συνεισφορά μετρητών ή τη συμμετοχή της με περιουσιακά στοιχεία, την ανταλλαγή μετοχών αποκρατικοποιούμενων επιχειρήσεων με προμέτοχα του δημοσίου.

Ακόμα, την πώληση μετοχών σε ημεδαπό ή αλλοδαπό νομικό πρόσωπο, την πώληση μετοχών σε πιστωτικά ιδρύματα, την έκδοση εταιρικών ομολόγων μετατρέψιμων σε μετοχές επιχειρήσεων.

Όσον αφορά το άρθρο 5 η απόφαση της διύπουργικής επιτροπής καθορίζει τη μορφή την έκταση τον τρόπο και τη διαδικασία της αποκρατικοποίησης και βάζει στοιχεία πάρα πολύ σημαντικά όσον αφορά τα επίπεδα της αξιολόγησης γιατί το θέμα της αξιολόγησης των προσφορών είναι το σημαντικότερο ζήτημα σ' αυτήν τη διαδικασία και πιστεύουμε, ότι η αξιολόγηση έχει τα στοιχεία εκείνα που προσδιορίζουν μια απόφαση η οποία διαμορφώνει τους όρους, γιατί μια επιχείρηση του δημοσίου τομέα με τους τρόπους τους οποίους προδιέγραψα και η οποία μεταφέρεται είτε στον ιδιωτικό τομέα είτε δημιουργείται η συνεργασία με το στρατηγικό επενδυτή και με το μάντζιμεντ μπορεί να δημιουργήσει καλύτερους όρους παρουσίας στην ελληνική οικονομία και σημαντικούς όρους όσον αφορά το επίπεδο του ανταγωνισμού.

Στο άρθρο 6 όσον αφορά τη διαδικασία των αποκρατικοποιήσεων. Εδώ περιγράφουμε τη διαδικασία της «ΔΕΚΑ Α.Ε.» η οποία συνοδεύεται μ' ένα συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα όσον αφορά την αποκρατικοποίηση της δημόσιας επιχείρησης. Περιγράφουμε αναλυτικά όλο το επίπεδο των προσφορών, των προθεσμιών, το περιεχόμενο τους όρους την υποβολή και αν χρειάζεται τις εγγυητικές επιστολές τις οποίες καλείται να προσκομίσει στη διαδικασία ο επενδυτής που έχει κάνει τη συγκεκριμένη πρόταση.

Στο συγκεκριμένο άρθρο οι δαπάνες και οι αμοιβές που προκύπτουν κατά τη διαδικασία της αποκρατικοποίησης βαρύνουν έναν ειδικό λογαριασμό που τηρείται στην τράπεζα της Ελλάδας με την ονομασία «ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΟ» λογαριασμός εσόδων από αποκρατικοποιήσεις.

Αυτό που πρέπει να δούμε στο άρθρο και έχει σημαντική αξία είναι ότι μπορεί να υπάρχει διάθεση μετοχών στους εργαζόμενους της επιχείρησης καθώς και στους συνταξιούχους, αυτό έχει μια ειδική σημασία γιατί αυτοί έχουν κάνει μια διαδρομή πολύ σημαντική και έτσι συνδέονται ουσιαστικά και με την επιχείρηση και σα μέλη του διοικητικού συμβουλίου. Οι όροι και οι προϋποθέσεις δεν περιγράφονται στο νόμο, είναι αποφάσεις που μπορούν να παίρνονται από τα συγκεκριμένα όργανα που διαμορφώνουν τις αποφάσεις.

Όσον αφορά το θέμα των συμβούλων για μας είναι το σημαντικότερο είτε πρόκειται για φυσικά πρόσωπα είτε πρόκειται για εταιρείες. Όσο για τα φυσικά πρόσωπα να είναι εγνωσμένης αξίας, κύρους και μεγάλης εμπειρίας και αυτό είναι απόλυτα διατυπωμένο και με σαφή τρόπο στο κείμενο και παράλληλα οι σύμβουλοι οφείλουν να τηρούν τους κανόνες δεοντολογίας και το επαγγελματικό απόρρητο. Δεν το περιγράφουμε μόνο στη διαδικασία που προβλέπουμε στο επίπεδο των αποκρατικοποιήσεων, αλλά στη διαδικασία μετά τις αποκρατικοποιήσεις. Όταν ολοκληρώνεται η διαδικασία ο σύμβουλος και οι εταιρείες έχουν υποχρέωση να διατηρούν ουσιαστικά το επαγγελματικό απόρρητο ως σημαντικό στοιχείο της δεοντολογίας.

Επίσης, οι σύμβουλοι έχουν δικαίωμα να έχουν άμεση πρό-

σβαση όσον αφορά αντίγραφα, λογιστικές καταστάσεις, οικονομικές, νομικές και ό,τι άλλο χρειάζεται από τα στοιχεία αντίστοιχα μ' αυτά που θα έπαιρναν οι ορκωτοί λογιστές.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ**)

Όσο για τα στοιχεία τα οποία συνεκτιμούνται για την αξιολόγηση, αυτό περιγράφεται και στο συγκεκριμένο άρθρο του νομοσχεδίου και αφορά τη διασφάλιση των συμφερόντων του ελληνικού δημοσίου.

Η διασφάλιση των συμφερόντων του ελληνικού δημοσίου καταγράφεται προκειμένου να μπορεί να υπάρξει η επιλογή της περισσότερο συμφέρουσας προσφοράς, η εμπειρία και το αντικείμενο το οποίο έχει η συγκεκριμένη επιχείρηση και οι συγκεκριμένοι επενδυτές, η φερεγγυότητα των επενδυτών και η δυνατότητά τους να ολοκληρώσουν τη διαδικασία της συναλλαγής. Πρόκειται δηλαδή γι' αυτό για το οποίο δεσμεύτηκαν σε σχέση είτε με την αποπληρωμή ολοκληρωτικά είτε την αποπληρωμή στο επίπεδο των δόσεων. Επίσης, καταγράφεται η ποιότητα του επιχειρηματικού σχεδίου που είναι στοιχείο πάρα πολύ σημαντικό.

Τέλος, πιστεύω ότι είναι πραγματικά εντυπωσιακό το γεγονός ότι και οι παλαιότεροι συνάδελφοι που είναι σ' αυτήν την Αίθουσα έχουν μια τεράστια ευαισθησία και παρακολουθούν την εισήγηση αυτή με τον προσήκοντα τρόπο.

Επίσης καταγράφονται το μέγεθος και το είδος του επενδυτικού προγράμματος. Η διατήρηση και η δημιουργία θέσεων εργασίας στην επιχείρηση είναι ένα στοιχείο που προσδιορίζει και τη δική μας συμπεριφορά. Δηλαδή, μας ενδιαφέρει να διατηρηθούν θέσεις εργασίας και να αυξηθούν οι θέσεις εργασίας. Η δημιουργία θέσεων απασχόλησης και το κτύπημα της ανεργίας στην Ελλάδα είναι στοιχείο της αγοράς εργασίας.

Φυσικά αν συνδέσουμε και το επίπεδο των αποκρατικοποιήσεων με το επίπεδο νέων θέσεων απασχόλησης δημιουργούμε άλλους όρους όσον αφορά τα δεδομένα αυτά.

Στο άρθρο 7 περιγράφεται αναλυτικά το πως θεωρούμε ότι λειτουργούν οι σύμβουλοι με απόλυτη ακρίβεια. Το άρθρο 7 έχει σχέση και με το άρθρο 8 που είναι πάρα πολύ σημαντικό, γιατί διαμορφώνουμε την ειδική μετοχή. Είναι το σημαντικότερο άρθρο του νομοσχεδίου όσον αφορά τις επιχειρήσεις δημοσίου συμφέροντος και κοινής ωφέλειας.

Διατηρούμε δηλαδή με την ειδική μετοχή το δικαίωμα της αρνησικυρίας, του βέτο σε αποφάσεις στρατηγικής σημασίας για να υπάρχει προστασία των αγαθών που έδινε η επιχείρηση μέχρι εκείνη τη στιγμή στο κοινωνικό σύνολο και άρα η διατήρηση των συμφερόντων. Με τον τρόπο αυτό γνωρίζει ο επενδυτής ο οποίος μπαίνει στη διαδικασία της προσφοράς και της αξιολόγησης για τη συγκεκριμένη επιχείρηση ότι υπάρχει ειδική μετοχή. Οι όροι είναι καθορισμένοι από το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, και έχουμε ψηφίσει αυτό το νόμο, και έτσι οι επενδυτές γνωρίζουν όλο το φάσμα αυτής της διαδικασίας, άρα και το πως θα λειτουργήσουν στο επίπεδο της επιχείρησης.

Στο άρθρο 9 διαμορφώνουμε τις αποφάσεις της Δ.Ε.Α. με απόφαση της γενικής συνέλευσης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, δώστε μου σας παρακαλώ δύο λεπτά για να ολοκληρώσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κύριε Βαθειά, σας παρακαλώ όμως να ολοκληρώσετε σε δύο λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΘΕΙΑΣ: Επίσης, με αποφάσεις γενικών συνελεύσεων διαμορφώνουμε τους όρους όσον αφορά τις τροποποιήσεις του καταστατικού. Σε καμία περίπτωση η συγκεκριμένη διατύπωση δεν έχει στόχο να αλλάξει δεδομένα νόμων που έχει ψηφίσει το ελληνικό Κοινοβούλιο. Αυτό είναι διαμορφωμένο, όπως περιγράφουμε στο συγκεκριμένο άρθρο. Συγχωνεύσεις συγκεκριμένων επιχειρήσεων ή διάλυση επιχειρήσεων, οι οποίες λειτουργήσαν στα πλαίσια και στα όρια των επιχειρήσεων του δημόσιου τομέα μέχρι τη συγκεκριμένη περίοδο, τώρα όμως δεν έχουν αντικείμενο. Άρα αυτό σημαίνει ότι δεν μπορεί να υφίστανται επιχειρήσεις οι οποίες έχουν διαφοροποιηθεί ως προς το αντικείμενό τους και μπορεί με τις μετατάξεις του προ-

σωπικού να ενισχύσουμε άλλες επιχειρήσεις.

Τα φορολογικά θέματα περιγράφονται πλέον με αναλυτικό τρόπο όσον αφορά το πως θα γίνει η όλη διαδικασία και το τι προβλέπουμε όσον αφορά τα περιουσιακά στοιχεία και τα επιμέρους στοιχεία της επιχείρησης.

Ο αναλυτικός αυτός τρόπος μας δίνει τη δυνατότητα να πούμε ότι οι συγκεκριμένοι επενδυτές, παίρνοντας μια επιχείρηση, δεν θα έχουν προβλήματα φορολογικά, για τα οποία και οι ίδιοι δεν θα μπορούν να επιτελέσουν την επένδυση στη διαδικασία της οποίας έχουν μπει.

Φυσικά και με το άρθρο 12 προσδιορίζουμε όλες αυτές τις διαδικασίες, δηλαδή ποιες διατάξεις καταργούνται, ποια είναι η έναρξη του νόμου κλπ.. Πιστεύουμε ότι και με τις νομοτεχνικές βελτιώσεις που έχουν γίνει στα άρθρα 1 έως 11 διαμορφώνονται στο σύνολο τους οι προτάσεις μας όσον αφορά στο θέμα των αποκρατικοποιήσεων.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊφνας): Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω ότι από το Συνασπισμό της Αριστεράς και της Προόδου ορίζεται ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος για τη σημερινή συζήτηση ο Βουλευτής κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του ΚΚΕ κ. Τσιόγκας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ : Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Στη συζήτηση κατ' άρθρον θέλουμε να τονίσουμε και να πούμε ότι δεν έχουν μεγάλη σημασία αυτά που διατυπώνονται σε ό,τι αφορά τη διαδικασία. Όμως, για το άρθρο 4, που αναφέρεται στις μορφές των αποκρατικοποιήσεων και που, όπως είπε και ο εισηγητής της Πλειοψηφίας, είναι ένα από τα πιο σημαντικά άρθρα με το οποίο καθορίζονται οι μορφές αποκρατικοποιήσεων, εμείς θα πούμε ότι εδώ εξηγείται η προσπάθεια της Κυβέρνησης να εφαρμόσει αυτήν την πολιτική κατά γράμμα. Πρόκειται για μια προσπάθεια ξεπουλήματος με κάθε μέσο, για να τελειώσουμε με την αποκρατικοποιήσεις και με ό,τι απέμεινε στο δημόσιο τομέα. Βεβαίως έτσι όπως αναφέρεται στις παραγράφους του άρθρου 4, αφορά και το σύνολο της επιχείρησης και τμήματα της επιχείρησης και εισαγωγή της επιχείρησης στο χρηματιστήριο και πώληση είτε του συνόλου είτε μερών των μετοχών και γενικά όλα τα δικαιώματα. Πρέπει, λοιπόν, να σημειώσουμε ότι οι διαδικασίες αυτές μπορεί να εφαρμόζονται και διαδοχικά και σε συνδυασμό και αποκλειστικά. Αυτό είναι ξεκάθαρο.

Το ζήτημα με το άρθρο 6 είναι το εξής: Και στο άρθρο αυτό φαίνεται ότι η Κυβέρνηση έχει μια προμεούρα να τελειώνει με τη διαδικασία των αποκρατικοποιήσεων. Βεβαίως πρέπει να σημειώσουμε ότι και εδώ είναι ανάγλυφη η προσπάθειά της όσο πιο γρήγορα γίνεται να ξεπουλήσει, όσο πιο γρήγορα γίνεται να τελειώνει με τις αποκρατικοποιήσεις, να τελειώνει με ό,τι απέμεινε στο δημόσιο τομέα, παρά τα όσα γράφει και λέει για τη διατήρηση των θέσεων εργασίας. Όμως αυτά είναι στα λόγια.

Στην πράξη και στη ζωή σε ό,τι έχει αποκρατικοποιηθεί και πουληθεί μέχρι τώρα είτε φροντίσατε από πριν να μειώσετε το προσωπικό, να δώσετε δηλαδή την κρατική επιχείρηση στον κάθε ενδιαφερόμενο αγοραστή με λιγότερο προσωπικό, με λιγότερο κόστος για τους ενδιαφερόμενους κεφαλαιοκράτες.

Είναι χαρακτηριστικό το παράδειγμα με τις απολύσεις πεντακοσίων περίπου εργαζομένων από τη βιομηχανία SOFTEX. Αυτήν την περίοδο βρίσκονται σε κινητοποιήσεις. Και εκεί, βεβαίως, στα συμφωνηθέντα υπήρξαν υπογραφές και δεσμεύσεις για το ότι δεν θα απολυθεί κανένας εργαζόμενος με ένα χρονοδιάγραμμα. Όμως, από ό,τι φαίνεται ο νέος βιομήχανος όχι μόνο πάει να απολύσει τους πεντακόσιους εργαζόμενους στη Δράμα, αλλά βλέποντας την πορεία των εξελίξεων με αυτόν τον κολοσσό στον τομέα της χαρτοβιομηχανίας, πιστεύουμε ότι πάει για κλείσιμο.

Και βεβαίως, επειδή αναφέρεστε στα δικαιώματα των εργαζομένων, πρέπει να σημειώσουμε ότι εδώ θα έχουμε και ανατροπή των εργασιακών σχέσεων με την αποκρατικοποίηση και μείωση του προσωπικού και οι βιομήχανοι θα έχουν σαν στόχο να αυξήσουν τις τιμές των προϊόντων που παράγουν οι αποκρατικοποιημένες πλέον επιχειρήσεις και φυσικά θα ανατρα-

πούν και τα δικαιώματα των εργαζομένων.

Εμείς πιστεύουμε ότι αυτές οι αποκρατικοποιήσεις γίνονται τσάμπα. Οι επιχειρήσεις ξεπουλιούνται για ένα κομμάτι ψωμί. Ξεπουλιέται δηλαδή η περιουσία του ελληνικού λαού, ο ιδρώτας του ελληνικού λαού στους βιομήχανους.

Για τη «χρυσή μετοχή» που αναφέρατε, τα πράγματα δεν είναι έτσι. Εμείς πιστεύουμε, σύμφωνα και με όσα αναφέρει η έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής, ότι εδώ πλέον θα γίνεται ξεχωριστή συζήτηση για κάθε περίπτωση, για κάθε ξεπούλημα και θα πρέπει να υπάρχει η έγκριση και η σύμφωνη γνώμη της αρμόδιας επιτροπής της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Θέλουμε επίσης να σημειώσουμε ότι απ' αυτές τις ιδιωτικοποιήσεις οι συνέπειες θα είναι καταστροφικές για τα συμφέροντα του ελληνικού λαού. Με τις σημερινές ανατιμήσεις, το νέο κύμα ακρίβειας, τη μεγάλη αισχροκέρδεια που έχουμε σήμερα –και για τα οποία βεβαίως και ο κ. Χριστοδουλάκης και ο κ. Τσοχατζόπουλος λένε προς τους καταναλωτές να κάνουν μποϊκοτάζ ή ότι δεν μπορεί έχουμε πλέον κανένα αποτέλεσμα από τους ελέγχους- φαίνεται ότι η Κυβέρνηση παραδέχεται ότι υπάρχει πλήρης ασυδοσία στην αγορά, ότι υπάρχει έκρηξη αυτίσεων αισχροκέρδειας στην αγορά.

Όσο για τις αποκρατικοποιήσεις και τις επιχειρήσεις, τις οποίες ανέφερε χτες ο κύριος Υπουργός στην ομιλία του ότι αυτήν την περίοδο ξεπουλάει η Κυβέρνηση, εμείς πιστεύουμε ότι θα συνεχίσει η Κυβέρνηση το επόμενο διάστημα με ένα νέο πακέτο έντεκα επιχειρήσεων, που μαζί με τις θυγατρικές τους θα ξεπερνάνε κατά πολύ τις είκοσι. Οκτώ είναι μόνο οι θυγατρικές της Αγροτικής Τράπεζας. Καταλαβαίνετε, λοιπόν, ότι πάνε να ξεπουληθούν ακόμη και κολοσσοί, όπως για παράδειγμα η «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΖΑΧΑΡΗΣ», η «ΔΩΔΩΝΗ», η «ΡΟΔΟΠΗ» και μια σειρά άλλες επιχειρήσεις που η Κυβέρνηση θέλει να ξεφορτωθεί και να τις δώσει στο μεγάλο κεφάλαιο.

Σε αυτήν την πολιτική, λοιπόν, που εφαρμόζετε, εμείς θέλουμε να σας πούμε ότι το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας είναι αντίθετο. Δεν συμφωνούμε με τις αποκρατικοποιήσεις. Καλούμε το λαό, τους εργαζόμενους, το σύνολο της εργατικής τάξης να αντισταθεί σε αυτήν την επέλαση των ιδιωτικοποιήσεων. Γιατί έτσι θίγονται τα συμφέροντά του, γιατί αύριο θα αγοράζει πιο ακριβά τις υπηρεσίες και τα προϊόντα από τις επιχειρήσεις που αποκρατικοποιούνται.

Πρέπει να πούμε ότι η μόνη διέξοδος για τον ελληνικό λαό είναι ο αγώνας, είναι η δημιουργία του ενιαίου μετώπου πάλης όλων των λαϊκών στρωμάτων, για να αποκρούσουν αυτήν την επίθεση, να φράξουν το δρόμο της πολιτικής της Κυβέρνησης, το δρόμο των ιδιωτικοποιήσεων.

Θέλουμε επίσης να πούμε και το εξής: ακόμη και αυτές οι επιχειρήσεις που ήδη έχουν πουληθεί υποστηρίζουμε ότι πρέπει να γυρίσουν στο δημόσιο. Γιατί θεωρούμε ότι πρέπει να υπάρχει ο δημόσιος τομέας ο οποίος θα παίζει αποφασιστικό ρόλο στην οικονομία της χώρας. Γιατί πιστεύουμε ότι δεν μπορεί να υπάρξει ανάπτυξη της οικονομίας της χώρας, δεν μπορεί να υπάρξει ισχυρή οικονομία στη χώρα μας, αν δεν υπάρχει και ισχυρός δημόσιος τομέας στις επιχειρήσεις στρατηγικής σημασίας, στις επιχειρήσεις που καθορίζουν την πορεία της οικονομίας της χώρας, την πορεία της ανάπτυξης της χώρας μας.

Βέβαια, θέλουμε να τονίσουμε ότι αυτή η πολιτική είναι επικίνδυνη. Αυτή η πολιτική δεν οδηγεί πουθενά, οδηγεί μόνο σε αδιέξοδα.

Τα επόμενα χρόνια θα έχουμε ένα νέο κύκλο χρεοκοπημένων επιχειρήσεων, όπως είχαμε και τα προηγούμενα χρόνια. Επιχειρήσεις που ανέλαβε το κράτος να εξυγιάνει, επιχειρήσεις που και η Νέα Δημοκρατία –όταν ήταν στην Κυβέρνηση- αλλά και το ΠΑΣΟΚ, ανέλαβαν, τις πήραν στο δημόσιο, τις εξυγίαναν –αφού τις είχαν χρεοκοπήσει οι βιομήχανοι- και μετά βεβαίως τις έδωσαν ξανά καθαρές. Σας θυμίζω τον Οργανισμό Ανασυγκρότησης Επιχειρήσεων. Ήταν το γνωστό ξεκαθάρισμα. Η εξυγίανση, λοιπόν, των επιχειρήσεων γίνεται με χρήματα του ελληνικού λαού για να δοθούν ξανά καθαρές στο ιδιωτικό κεφάλαιο.

Από αυτήν την πολιτική, λοιπόν, κερδισμένο θα βγει το κεφάλαιο και χαμένοι θα βγουν οι εργαζόμενοι και ο ελληνικός λαός.

Γι αυτό και εμείς είμαστε αντίθετοι, όχι μόνο στη συγκεκριμένη μορφή των ιδιωτικοποιήσεων, αλλά στο σύνολό τους με όποια μορφή και αν γίνονται.

Βεβαίως θέλουμε να τονίσουμε ότι είναι πολύ σοβαρές και σημαντικές οι ευθύνες των συνδικαλιστών –κυρίως της ηγεσίας του συνδικαλιστικού κινήματος– οι οποίοι συμμετείχαν στο κοινωνικό διάλογο, σ' ένα διάλογο εξαπάτησης του ελληνικού λαού και κυρίως της εργατικής τάξης, θέλοντας –όπως υποστήριζαν τότε– να γίνουν οι ιδιωτικοποιήσεις και να μην ξεπερνούν το 50%. Να έχει δηλαδή τον έλεγχο το δημόσιο, το κράτος. Φυσικά κάποιοι αφελείς μπορεί να υπήρχαν μέσα σε αυτούς. Οι περισσότεροι, όμως, έκαναν συνειδητά τη δουλειά τους, «έβαζαν πλάτη» στο να περάσει αυτή η κυβερνητική πολιτική, γιατί γνώριζαν πολύ καλά ότι η συνέχεια είναι αυτό που γίνεται σήμερα: το συνολικό και το οριστικό ξεπούλημα.

Βεβαίως σε αυτό το σημείο διάλογο, με τον οποίο ξεπουλήθηκε η περιουσία του ελληνικού λαού, συμμετείχε και η παράταξη της ΠΑΣΚΕ και η παράταξη της ΔΑΚΕ, αλλά και της Αυτόνομης Παρέμβασης, οι οποίες έσπερναν αυταπάτες στην εργατική τάξη αντί να την προετοιμάσουν, αντί να την ενημερώσουν, αντί να της δείξουν το δρόμο του αγώνα που έπρεπε να ακολουθήσει για να αποτραπεί αυτή η εξέλιξη, μία εξέλιξη η οποία έχει οδυνηρές και τραγικές συνέπειες για την εργατική τάξη και το σύνολο του ελληνικού λαού. Και απολύσεις έχουμε, που σημαίνει αύξηση της ανεργίας και μείωση των θέσεων εργασίας έχουμε, που σημαίνει λιγότερες εισφορές στο ΙΚΑ και στα άλλα ασφαλιστικά ταμεία, με συνέπειες στα οικονομικά τους.

Πρέπει επίσης να τονίσουμε ότι κανένας από όλους αυτούς που χρεοκόπησαν και πέταξαν χιλιάδες εργαζόμενους στο δρόμο, δεν κλήθηκε να απαντήσει ή δεν στείλατε κανέναν στον Κορυδαλλό για όλα αυτά τα εγκλήματα που έκαναν όσον αφορά την οικονομία της χώρας και των επιχειρήσεων που είχαν. Μέχρι τότε είχαν «φάει το καταπέτασμα», είχαν κάνει θαλασσοδάνεια, δανεικά και αγύριστα. Έτσι χρεοκόπησαν τις επιχειρήσεις και στο τέλος θέλουν οι βιομήχανοι να «βγουν λάδι» και να είναι και καθαροί.

Γι' αυτούς εσείς σήμερα λέτε ότι το δημόσιο δεν μπορεί να είναι επιχειρηματίας, το δημόσιο δεν μπορεί να ασχολείται με τις επιχειρήσεις. Ο δημόσιος τομέας σήμερα πρέπει να είναι –έτσι όπως τον εφαρμόζετε τουλάχιστον– μόνο κατασταλτικός και μάλιστα προς μία συγκεκριμένη κατεύθυνση: σε όλους αυτούς που δεν συμφωνούν με αυτήν την πολιτική, σε όλους αυτούς που αντιστέκονται για να μην ξεπουληθεί η δημόσια περιουσία, σε όλους αυτούς που υπερασπίζονται τα δικαιώματα και τις κατακτήσεις. Από την άλλη πλευρά ό,τι απέμεινε στο δημόσιο το ξεπουλάτε.

Τελειώνοντας να πούμε ότι εμείς θα καταψηφίσουμε αυτό το νομοσχέδιο, το οποίο υπηρετεί συγκεκριμένα συμφέροντα, τα συμφέροντα της κερδοφορίας του μεγάλου κεφαλαίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γέτονας): Ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας ο κ. Νεράντζης έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: «Αποκρατικοποιούνται» σημαίνει ότι φεύγουν από τον κρατικό έλεγχο οι επιχειρήσεις του δημοσίου. Άρα αυτό το «Αποκρατικοποίηση επιχειρήσεων του Δημοσίου» σωστά παρατηρείται ότι είναι ένας πλεονασμός.

Στο άρθρο 1. Δεν καταλαβαίνω γιατί συρρικνώνετε τη δυνατότητα εφαρμογής του άρθρου αυτού μόνο σ' εκείνες τις επιχειρήσεις οι οποίες ανήκουν άμεσα στο δημόσιο. Θα πρέπει να συνεκτιμηθεί η δυνατότητα εφαρμογής των και σ' εκείνες στις οποίες το δημόσιο έχει εμμέσως την πλειοψηφία του μετοχικού κεφαλαίου.

Στον ορισμό του άρθρου 2, μετά την προσθήκη, τη βελτίωση που έκανε ο κύριος Υπουργός –δηλαδή αντικατέστησε τη λέξη «πλήρης» με τη λέξη «εφάπαξ»– αίρεται ένα σημαντικό πρόβλημα το οποίο υπήρχε είχε επισημάνει δ' άλλωστε και η έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής.

Πάμε στο άρθρο 3. Στο άρθρο 3, παράγραφος 4, μιλώντας επί της αρχής, είχα τονίσει την κάθετη διαφώνια της Νέας Δημοκρατίας όσον αφορά τη σύσταση ειδικής γραμματείας αποκρατικοποιήσεων, με σκοπό την επικουρία του έργου της Δ.Ε.Α. Και αντ' αυτού του οργάνου του εποπτικού, εμείς είχαμε

προτείνει με την πρότασή μας το 1998 –την οποία η Κυβέρνηση τότε άκριτα απέρριψε κατά την πάγια συνήθειά της– ότι είναι προτιμότερο να θεσπιστεί μια ανεξάρτητη διοικητική αρχή, λόγω των θεσμικών πλεονεκτημάτων τα οποία παρουσιάζουν οι αρχές αυτές και λόγω των μεγαλύτερων εγγυήσεων που παρέχουν για διαφάνεια και νομιμότητα.

Άλλωστε, αυτή η δυνατότητα να ρυθμίζεται με προεδρικά διατάγματα ό,τι σχεδόν αφορά τη λειτουργία αυτής της ειδικής γραμματείας αποκρατικοποιήσεων, δηλαδή μιας επιπλέον κρατικής, δυσκίνητης και δυσλειτουργούσας δημόσιας αρχής, δικαιολογεί και τις αντιρρήσεις και τις ανησυχίες μας.

Η παράγραφος 6 του άρθρου 3 είναι περίπου σκανδαλώδης. Δεν φθάνει που με το άρθρο 7 προσλαμβάνετε σωρεία συμβούλων –πώς άλλωστε θα βολέψετε, ακόμη και στα τελευταία αυτής της Κυβερνήσεως, τους δικούς σας ανθρώπους!– αλλά προβλέπετε και συμβάσεις παροχής ανεξαρτήτων υπηρεσιών ή έργου με ειδικούς επιστημονικούς συμβούλους ή εμπειρογνώμονες, φυσικά ή νομικά πρόσωπα. Νομίζω ότι πρέπει κάποια περιστολή να γίνει. Νομίζω ότι με μεγαλύτερη φειδώ πρέπει να γίνεται η διαχείριση. Κατανοώ τις ειδικές ανάγκες που παρουσιάζουν οι αποκρατικοποιήσεις αυτών των επιχειρήσεων, αλλά όλη αυτή η στρατιά των ειδικών συμβούλων και των άλλων, των συμβούλων οι οποίοι προσλαμβάνονται με σχέση παροχής ανεξαρτήτων υπηρεσιών, είναι θα έλεγα πολυτελέστατη και εγγίζει τα όρια του περιττού.

Η παράγραφος 7 του ίδιου άρθρου μου θυμίζει φωτογραφικό άλμπουμ. Αλήθεια, κύριε Υφυπουργέ, δεν μας λέτε ποιον θέλετε να καλύψετε εκεί. «Με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας, κατά παρέκκλιση των κειμένων διατάξεων, στη θέση του Προϊσταμένου της Ε.Γ.Α μπορεί να αποσπάται διευθυντής της Γενικής Γραμματείας Δημοσιονομικής Πολιτικής του Υπουργείου». Γιατί κατά παρέκκλιση; Αυτή η παρέκκλιση από πού υπογορεύεται, πώς δικαιολογείται και τι θέλετε να καλύψετε; Πρόκειται περί μιας φωτογραφικής διατάξεως. Είμαι εντελώς περίεργος. Αντί να το μάθουμε αυτό λίγο αργότερα, να μας το πείτε σήμερα να ξέρουμε περί τίνος και ποίου πρόκειται.

Πάμε στο άρθρο 5. Αυτή η δυνατότητα συνάψεως χωρίς διαγωνισμό των απαραίτητων συμβάσεων έχει σοβαρές δυσκολίες. Πρέπει να σας υπενθυμίσω εδώ κάτι που επισημάνεται και από την έκθεση, ότι δηλαδή υπάρχει το π.δ 346/98 το οποίο είναι συναφές και το οποίο ενσωματώνει κοινοτική οδηγία, την 1992 του 1950 του Συμβουλίου της τότε ΕΟΚ.

Πάμε τώρα στην παράγραφο ε' του άρθρου 5. Δεν καταλαβαίνω αυτήν τη δυνατότητα της δωρεάν διαθέσεως μετοχών σε συνταξιούχους, σε εργαζόμενους στην επιχείρηση, αλλά και στα μέλη του διοικητικού συμβουλίου, τα μέλη δηλαδή τα οποία εσείς διορίζετε. Αυτήν τη δυνατότητα δεν την υιοθετώ.

Επίσης, υπάρχει μια σειρά νομικών προβλημάτων μ' αυτήν τη σημείωση της διακράτησης μετοχών επί των σώματων των αύλων τίτλων η οποία προβλέπεται. Δηλαδή αυτή η σημείωση τι σημαίνει; Συνιστά εμπράγματο δικαίωμα εις βάρος των μετοχών και ενεργεί έναντι πάντων ή μήπως η απαγόρευση λειτουργεί και δρα ενοχικά, δηλαδή, μόνο έναντι της εταιρείας; Στην πρώτη περίπτωση πλήττεται άραγε το κύρος των τυχόν μεταβιβάσεων των διακρατητέων μετοχών; Είναι μια σειρά από προβλήματα, τα οποία δεν μπορεί να τα ρυθμίσει η προβλεπόμενη απόφαση της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς.

Για το άρθρο 7, παραπέμπω στις αυτονόητες παρατηρήσεις του κ. Παυλίδη τις οποίες διέτυπωσε κατά τη συζήτηση επί της αρχής.

Δίνετε, δηλαδή, την εντύπωση ότι, για πρώτη φορά, λαμβάνετε πρόνοια για την εξασφάλιση των προσόντων που πρέπει να έχουν οι σύμβουλοι. Εάν αυτό είναι ακριβές πρέπει να χαιρετήσουμε αυτήν τη μεταστροφή, αλλά πρέπει να καταδικάσουμε όλες τις προηγούμενες ρυθμίσεις. Εάν όχι, που σημαίνει ότι απλώς επαναλαμβάνεται κάτι παλαιό, τότε αυτή η διάταξη είναι περιττή, πέραν του ότι είναι και πολυτελής, μέχρι σημείου διαμαρτυρίας, αφορήτως –θα έλεγα– πολυτελής!

Στο άρθρο 8. Πράγματι, η ειδική μετοχή είναι ένα διεθνές εφεύρημα, το οποίο όμως εγκυμονεί ιδιαίτερους κινδύνους. Αυτοί οι κίνδυνοι εντοπίζονται στο ότι τέτοιες εθνικές ρυθμίσεις

έρχονται σε αντίθεση με την ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων και την ελευθερία της εγκαταστάσεως και έχουν κριθεί αντικοινοτικές και το 1998 και το 1999 στις περιπτώσεις της Πορτογαλίας και της Γαλλίας.

Παρά ταύτα, με μια προσεκτική παρέμβαση, αυτό το κοινοτικό όργανο (δηλ. το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων) έκρινε ότι είναι δυνατό να καταγνώσει κανείς τη συμβατότητα της ρυθμίσεως της ειδικής μετοχής με τα κοινοτικά θέσμια με την προϋπόθεση ότι αυτές οι ρυθμίσεις αποσκοπούν στην προστασία του δημοσίου συμφέροντος ή στην προστασία στρατηγικής σημασίας στόχων. Πρέπει, όμως, να διατυπώνουν συγκεκριμένα εκ των προτέρων γνωστά κριτήρια και να είναι επιδεικτικές δικαστικής εκτιμήσεως και να ανταποκρίνονται στις αρχές της αναλογικότητας.

Έτσι, όμως, όπως διατυπώνεται το άρθρο 8 του συζητούμενου σχεδίου νόμου, φοβούμαι ότι αυτές οι αυστηρές προϋποθέσεις, τις οποίες τάσσει το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προκειμένου να αποφανθεί για τη συμβατότητα της ειδικής μετοχής με τα κοινοτικά θέσμια, δεν θα περάσουν εύκολα.

Στο άρθρο 9, η βασική μας αντίρρηση, η οποία προκάλεσε, εκ μέρους μου και εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας, την υποβολή ενστάσεως αντισυνταγματικότητας, έχει αρθεί -προφανώς και προ της ψηφοφορίας- ακριβώς με την καθυστερημένη -με την έννοια ότι θα έπρεπε να γίνει εξ αρχής,- παρέμβαση και ρύθμιση που έκανε ο κύριος Υπουργός περιορίζοντας τη δυνατότητα, ώστε οι αποφάσεις συνελεύσεων να τροποποιούν μόνο διατάξεις του καταστατικού, όχι δε και διατάξεις άλλου νόμου.

Δεν έχω άλλη παρατήρηση στα δύο τελευταία άρθρα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Ο κ. Λαφαζάνης έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Καταρχάς και από τις συζητήσεις στην επιτροπή, αλλά και από τις συζητήσεις σ' αυτήν την Αίθουσα θα ήθελα να παρατηρήσω, ότι αυτό που με εντυπωσιάζει και με καταπλήσσει είναι η αγαστή συναίνεση που υπάρχει ανάμεσα στο κυβερνών κόμμα και την Αξιωματική Αντιπολίτευση γύρω από το θέμα των ιδιωτικοποιήσεων, των πωλήσεων.

Μάλιστα από τις σχετικές τοποθετήσεις διακρίνω και μια πλειοδοσία διάθεσης για όλο και περισσότερα μέτρα προς την κατεύθυνση των ιδιωτικοποιήσεων και από τα δύο κόμματα, ένα συναγωνισμό, ο οποίος καταδεικνύει ότι στην ουσία οι διαφορές στο πιο καίριο, στο πιο καυτό -θα έλεγα- θέμα για την οικονομία ανάμεσα σ' αυτά τα δύο κόμματα δεν υφίστανται! Εξ ου και οι παρατηρήσεις οι οποίες γίνονται και που είναι απολύτως δευτερεύουσες -τεχνικές παρατηρήσεις άνευ ουσίας- και δεν θίγουν τη στρατηγική του νομοσχεδίου.

Όσον αφορά τα συγκεκριμένα άρθρα, στο άρθρο 1 επιμένω, αλλά δεν λαμβάνω απαντήσεις. Και επιτέλους όταν μιλούν οι υπουργοί πρέπει να εξηγούν ορισμένα πράγματα και να δίνουν απαντήσεις στην επιχειρηματολογία που αναπτύσσεται από τα κόμματα.

Το άρθρο 1 καθορίζει το πεδίο εφαρμογής του σχετικού νόμου για τις αποκρατικοποιήσεις-ιδιωτικοποιήσεις. Το πεδίο εφαρμογής είναι όλο το κράτος, είναι όλο το δημόσιο! Δι' αυτού του νόμου δίδεται μια γενική εξουσιοδότηση να μπορεί να πωληθεί αύριο οποιαδήποτε κρατική υπηρεσία, οποιοσδήποτε κρατικός οργανισμός, οποιαδήποτε δημόσια επιχείρηση, οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου ή οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου!

Ερωτώ, λοιπόν, κάτι το οποίο πρέπει κάποτε να απαντηθεί: Εξαιρούνται απ' αυτό και τα νοσοκομεία; Προφανώς, δεν εξαιρούνται! Εξαιρούνται τμήματα ή υπηρεσίες ακόμα και των πανεπιστημίων; Εξαιρούνται κοινωφελή ιδρύματα; Τίποτα δεν εξαιρείται! Όλα «βγαίνουν στο σφυρί» με τη λογική ότι πλέον το κράτος, το δημόσιο, είναι απολύτως αναποτελεσματικό, ενώ θεοποιούνται η ιδιωτική πρωτοβουλία και τα ιδιωτικά οικονομικά συμφέροντα!

Όσον αφορά στο άρθρο 2, δεν ξέρω τι είναι αυτά τα μπλεξίματα με τους ορισμούς που γίνονται. Η Νέα Δημοκρατία μιλά για ιδιωτικοποιήσεις, εδώ το άρθρο 2 μιλά για αποκρατικοποίη-

ση. Δεν μπορώ να καταλάβω τι νόημα έχουν αυτές οι λεκτικές διαμάχες που γίνονται. Εδώ ορίζεται σαφώς: Αποκρατικοποίηση εννοεί η Κυβέρνηση ή τη σταδιακή ή την εξ ολοκλήρου παραχώρηση μίας επιχείρησης, ενός οργανισμού, μίας δημόσιας υπηρεσίας, στους ιδιώτες. Η πρακτική την οποία ακολουθεί είναι μία πρακτική που καταλήγει στην πλήρη ιδιωτικοποίηση των δημόσιων επιχειρήσεων, ανεξαρτήτως αν ακολουθεί μία σταδιακή μέθοδο!

Όσον αφορά στο άρθρο 3, θα ήθελα να πω ότι εδώ καταστρατηγούνται πάρα πολλά πράγματα και, κυρίως, εξαφανίζεται αυτό που λέμε δημοκρατία. Κανονικά, για τις αποκρατικοποιήσεις -και μάλιστα για τις ιδιωτικοποιήσεις επιχειρήσεων στρατηγικής σημασίας- θα έπρεπε να έχει κάποιο λόγο η Βουλή! Θα έπρεπε να έρχεται στη Βουλή ο αρμόδιος Υπουργός και να εξηγεί γιατί προχωρεί στην αποκρατικοποίηση μίας στρατηγικής σημασίας δημόσιας επιχείρησης, ποια είναι τα κριτήρια της ιδιωτικοποίησης, πού θα οδηγήσει αυτή η ιδιωτικοποίηση, ποιες θα είναι οι διαδικασίες που θα ακολουθηθούν και να έχει λόγο η Βουλή.

Εδώ, όμως, η Βουλή πετάται στον κάλαθο των αχρήστων! Δεν έχει κανένα λόγο και ρόλο σε οποιαδήποτε απόφαση να εκποιηθεί οποιαδήποτε επιχείρηση, όση στρατηγική σημασία και αν έχει για την ελληνική οικονομία.

Όμως, δεν φθάνει που πετάτε τη Βουλή στον κάλαθο των αχρήστων, αλλά το ίδιο κάνετε και με το Υπουργικό Συμβούλιο, το οποίο επίσης δεν έχει κανένα λόγο.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Κύριε συνάδελφε, με συγχωρείτε! Ποιο είναι πιο χρήσιμο, το Υπουργικό Συμβούλιο ή η Βουλή;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν θα ήθελα να μεταβάλω τη συζήτηση σε αντιπαράθεση. Κύριε Παυλίδη, αυτές τις παρατηρήσεις θα έπρεπε να τις είχατε κάνει στο νομοσχέδιο!

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Θα έρθει η ώρα!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν τις κάνατε τις παρατηρήσεις, γιατί είστε ένθερμοι!

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Όχι ένθερμοι!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Είστε ένθερμοι! Πωλείται η Ελλάς και ό,τι πωλήσουμε ας προλάβουμε!

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Κύριε συνάδελφε, μη θίγετε άλλα θέματα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ να ηρεμήσετε!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, απόλυτα ήρεμοι είμαστε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Ναι, δεν φταίτε εσείς. Ο κ. Παυλίδης είναι ο υπαίτιος!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Πετάτε στον κάλαθο των αχρήστων τη Βουλή! Βρίσκεται σε εξέλιξη η διαδικασία της πώλησης των ΕΛΠΕ και η Βουλή δεν ξέρει τίποτα! Μόνο εκ των υστέρων θα μάθουμε τι έγινε και πώς έγινε αυτή η ιδιωτικοποίηση και θα επιδοθούμε σε έναν κοινοβουλευτικό έλεγχο άνευ αξίας και άνευ δυνατότητας παρέμβασης στη διαδικασία!

Με το άρθρο 3, όμως, γράφετε στα παλαιότερα των υποδημάτων σας και το Υπουργικό Συμβούλιο, καθώς ούτε αυτό δεν έχει λόγο για τις αποκρατικοποιήσεις! Έχει λόγο μόνο η διυπουργική επιτροπή των Αποκρατικοποιήσεων, η οποία αυτή και μόνη αποφασίζει! Μάλιστα, ο τρόπος με τον οποίο αποφασίζει είναι ο εξής: Τρεις Υπουργοί μπορούν να αποφασίζουν με απόλυτη πλειοψηφία, δηλαδή δύο!

Στην ουσία, θα έλεγα ότι δίδετε εν λευκώ εξουσιοδότηση να αποφασίζει τις ιδιωτικοποιήσεις -και μάλιστα σε τέτοια ευρύτατη κλίμακα- στον οποιονδήποτε Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών και, συγκεκριμένα, στον κ. Χριστοδουλάκη. Από πού αντλεί αυτήν τη δυνατότητα, αυτήν την αρμοδιότητα, ο κ. Χριστοδουλάκης να παίρνει τέτοιες μείζονες αποφάσεις, χωρίς να λογοδοτεί σε κανένα; Από πού αντλείται και ποια δημοκρατία έχουμε, όταν ο χρηματοοικονομικός σύμβουλος -είτε αυτός ο οποίος κάνει την αποτίμηση είτε αυτός που βοηθά στην αποκρατικοποίηση- μπορεί να γνωρίζει τα πάντα, να κανονίζει τα πάντα, να ρυθμίζει την παραμικρή λεπτομέρεια για την αποκρατικοποίηση, να γνωρίζει σε βάθος την κατάσταση και από την άλλη πλευρά όλη η Βουλή εναγωνίως να προσπαθεί -αν βεβαί-

ως προσπαθεί, διότι πολλοί από εμάς έχουμε παραιτηθεί στη λογική αυτή και δεν τα εξετάζουμε πλέον και τα πράγματα, αφού είναι αδύνατον να τις παρακολουθήσουμε τις εξελίξεις- να δει ποιο είναι το τίμημα, ποιες είναι οι διαδικασίες, σε ποιον πήγε η επιχείρηση και τι μέλλον θα έχει.

Όλα αυτά, λοιπόν, καταργούνται δια μιας και βαδίζουμε σ' έναν ολοκληρωτισμό των αγορών.

Με το άρθρο 3 παραδίδονται όλα σ' ένα πρόσωπο, στον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, και σε μία ειδική γραμματεία, για την οποία ο ίδιος αποφασίζει ποιοι θα συμμετέχουν. Έτσι οι εκποιήσεις παίρνουν αυτόν το γενικευμένο χαρακτήρα, που σας ανέφερα.

Στο άρθρο 4 καθορίζονται όλες οι δυνατές μορφές των αποκρατικοποιήσεων. Όποιος το διαβάζει αυτό, βλέπει τα πιο περίεργα χρηματοπιστωτικά τεχνάσματα, τα οποία χρησιμοποιούνται ανά τον πλανήτη, να τυποποιούνται με τη μορφή διατάξεων, προκειμένου να πωληθούν δημόσιες και κρατικές επιχειρήσεις. Λέει ότι μπορεί να πωλείται το σύνολο ή μέρος ή τμήμα ή περιουσιακά στοιχεία της επιχείρησης. Και ποιος θα το καθορίζει αυτό; Ποιος θα αποφασίζει κάτι τέτοιο; Ένας Υπουργός θα αποφασίζει για μία επιχείρηση, η οποία κτίστηκε δεκαετίες και συνέβαλε ουσιαστικά στην ανάπτυξη αυτής της χώρας, όπως παραδείγματος χάρι η ΔΕΗ; Θα το αποφασίζει αυτό μονοδιάστατα ένας Υπουργός; Με ποιο δικαίωμα θα το κάνει; Από πού θα αντλεί αυτό το δικαίωμα; Το λέω αυτό από την άποψη της δημοκρατικότητας, διότι νομικά μπορεί να έρχεται ένα κείμενο εδώ πέρα, να σγκώνουν κάποιοι τα χέρια και να αποφασίζουν να εκποιούν έναν αμύθητο δημόσιο πλούτο, που κτίστηκε με θυσίες γενεών και γενεών Ελλήνων.

Έρχομαι τώρα στο άρθρο 5, που αναφέρει ότι η απόφαση της Διυπουργικής Επιτροπής Αποκρατικοποιήσεων καθορίζει τη μορφή, την έκταση, τον τρόπο και τη διαδικασία αποκρατικοποίησης καθώς και τα κριτήρια αξιολόγησης των προσφορών και μπορεί να προβλέπει και τα παρακάτω. Προσέξτε τι εξουσιοδοτήσεις δίδονται: Να καθορίζει η ΔΕΑ τη μορφή, την έκταση, τον τρόπο και την διαδικασία αποκρατικοποίησης καθώς και τα κριτήρια αξιολόγησης. Εδώ η Εθνική Αντιπροσωπεία παίζει κανένα ρόλο; Ενημερώνεται έστω επ' αυτών; Μπορεί να έχει λόγο και παρέμβαση; Κανέναν απολύτως. Μιλάμε οπωσδήποτε για αμύθητης αξίας δημόσιες επιχειρήσεις.

Θα ήθελα να σας πληροφορήσω κάποια πράγματα, διότι ακούω πάρα πολλά για τα τιμήματα, -μια και αναφερόμαστε και στους περίφημους συμβούλους- και διότι βγαίνει κανείς από τα ρούχα του, όταν ακούει ορισμένα πράγματα, όπως ότι πωλούνται τα ΕΛΠΕ. Τι πάει να πει πωλούνται τα ΕΛΠΕ με ένα τίμημα του 23% του μετοχικού κεφαλαίου, που μόλις πλησιάζει και υπερβαίνει την εκατοντάδα δισεκατομμυρίων δραχμών; Έχουμε συναισθανθεί τι πωλούμε; Η επένδυση των ΕΛΠΕ είναι ανυπολόγιστης αξίας. Σήμερα ο οποιοσδήποτε ιδιώτης επενδυτής, όχι μόνο με τα ελληνικά αλλά και με τα ξένα στάνταρτς, δεν μπορεί να κάνει πλέον τέτοιου μεγέθους και τέτοιας κλίμακας επένδυση. Αδυνατεί να την κάνει.

Πώς υπολογίζεται, όμως, η αποτίμηση και πώς πωλούνται τα ΕΛΠΕ; Με το χρηματοπιστωτικό παιχνίδι και με ένα σύμβουλο, ο οποίος παίζει το ρόλο του προστάτη των εταιρειών των αγοραστών, διότι και αυτός είναι μια ιδιωτική εταιρεία και προσπαίζει τα συμφέροντα των εταιρειών. Γίνεται, λοιπόν, μια αποτίμηση με βάση τρέχουσες χρηματοπιστωτικές αξίες, οι οποίες δεν αποδίδουν ούτε το μέγεθος της επένδυσης ούτε την προοπτική ούτε τη δυναμική ούτε το μέλλον της. Αυτό γίνεται και αυτές είναι οι διαδικασίες. Είναι ξεπουλήματα και εκποιήσεις του χειρότερου είδους.

Αυτά, που έγιναν στην Ελλάδα στη δεκαετία του 1990 και συνεχίζονται και αρχές της δεκαετίας του 2000, θα γραφούν με μελανά γράμματα στις σελίδες της ελληνικής ιστορίας.

Δεν είναι δυνατόν να αποτιμάτε τη ΔΕΗ και να την πουλάτε έναντι εκατοντάδων δισεκατομμυρίων. Δεν είναι δυνατόν να μας λέει ο κ. Χριστοδουλάκης, όπως μας είπε χτες, ότι «κρατάμε δημόσιο το δίκτυο». Καθόλου δεν το κρατάει δημόσιο το δίκτυο της ΔΕΗ, κύριε Χριστοδουλάκη. Απλώς είστε ο τροχονόμος, για να μοιράζετε μέσω του δικτύου της ΔΕΗ σε ιδιωτικές

εταιρείες το ρεύμα, για να το αξιοποιούν.

Δεν μου λέτε, κύριε Χριστοδουλάκη, πού ανακαλύψατε την οικονομική επιστήμη με βάση ευκαιριακές αντιλήψεις της μόδας μιας συγκεκριμένης εποχής, ποιος έφτιαξε το δίκτυο αυτό, πού μπορούν να το χρησιμοποιούν οι ιδιωτικές εταιρείες κατά το δοκούν και ισότιμα -υποτίθεται- με τη δημόσια επιχείρηση, αν και τη ρίχνουν;

Το δίκτυο αυτό είναι έργο του ελληνικού λαού. Τι πρόσφεραν οι ιδιώτες στην επένδυση και στη διαμόρφωση αυτού του δικτύου; Αυτό το δίκτυο δεν ξαναφτιάχνεται και δεν μπορεί να φτιαχτεί ποτέ πια σ' αυτήν τη χώρα. Δεν υπολογίζεται η αξία του.

Κι όμως, αυτό το έτοιμο δίκτυο, που φτιάχτηκε στη μεταπολεμική Ελλάδα, όχι από την POWER, η οποία αδυνατούσε να επιτελέσει αυτό το έργο, αλλά από τη ΔΕΗ, χωρίς κανένα κόστος, χωρίς καμία συμβολή στην επένδυσή του, θα μπορεί να το χρησιμοποιεί ο οποιοσδήποτε ιδιώτης, για να πουλάει ρεύμα.

Έρχεστε και μας λέτε τι καλά που έκανε η Κυβέρνηση, ότι κρατάει δημόσιο το δίκτυο, όπως λέτε. Αλίμονο αν αυτό το δίκτυο το χρησιμοποιούν στην ουσία δωρεάν, από την άποψη της επένδυσής του και της διαμόρφωσής του, οι ιδιωτικές εταιρείες και αλίμονο αν το παραχωρήσετε και σε κανέναν ιδιώτη να το διαχειρίζεται!

Αυτά τα πράγματα είναι πρωτοφανή και θα καταρρεύσουν πολύ σύντομα. Θα έρθει το πλήρωμα του χρόνου, ίσως και σε μερικά χρόνια, όπου όλοι θα τρίβουμε τα μάτια μας με αυτά που θα γίνονται στις παγκόσμιες αγορές και ερχόμαστε και τα μιμούμαστε εδώ άκριτα και με το χειρότερο τρόπο τα αντιγράφουμε ως κακέκτυπο.

Τα πράγματα δεν πάνε καθόλου καλά διεθνώς. Βλέπετε τις απάτες, βλέπετε το χρηματοπιστωτικό κραχ. Υπάρχει μεγάλη κρίση με τη διαχείριση που γίνεται σήμερα, την έκπτωση της πολιτικής και την παράδοση των πάντων στα ιδιωτικά συμφέροντα και μάλιστα ανεξέλεγκτα, διότι αυτά δεν ελέγχονται από κει και πέρα.

Έτσι, οδηγούμαστε σε μεγάλες κρίσεις, μεγάλες καταστροφές, μεγάλους ανταγωνισμούς και στη συνέχεια σε πολέμους. Αυτό έχει γίνει δύο φορές τον προηγούμενο αιώνα. Βρισκόμαστε στα προεόρτια του να επαναληφθεί πολύ σύντομα, όπως φοβάμαι, συντομότερα απ' όσο μπορεί κανείς, ακόμα και ο πιο ευφάνταστος, να υποθέσει.

Δείτε τι γίνεται με το θέμα της ακρίβειας. Η χώρα μας, που εξυμνούνταν για τις αγορές της και για τα ιδιωτικά συμφέροντα, όπου υπήρχε κοινή συναίνεση για το ρόλο και την αποτελεσματικότητα τους, κατάντησε σήμερα να είναι μία από τις ακριβότερες, αν όχι η ακριβότερη χώρα στην Ευρώπη. Μίλησα με Έλληνες από τη Σουηδία, από τη Στοκχόλμη, που είχαν έρθει εδώ για διακοπές και μου έλεγαν ότι η Στοκχόλμη αυτήν τη στιγμή είναι πολύ φθηνότερη από την Αθήνα, ενώ οι μισθοί εκεί είναι τριπλάσιοι και τετραπλάσιοι από τους δικούς μας.

Λέτε ότι πρέπει να ληφθούν κάποια μέτρα. Ποια μέτρα να λάβετε, αφού έχετε παραιτηθεί από κάθε έλεγχο των αγορών; Δεν μπορείτε να παρέμβετε και εκτοξεύετε απειλές σε αυτά που δεν τις ακούνε καθόλου, διότι δεν έχουν αντίκρισμα. Ο τιμάρημος θα καλπάζει.

Σήμερα, με αυτό το νομοσχέδιό σας, δίνετε, ανεξέλεγκτα πλέον, στα μεγάλα ιδιωτικά συμφέροντα τη δυνατότητα να ελέγξουν τις αγορές και επικαλείσθε ότι ο ανταγωνισμός δήθεν θα διορθώσει τα πράγματα μετά. Κανέναν ανταγωνισμό δεν θα τα διορθώσει, διότι οι αγορές, έτσι όπως τις φαντάζεστε, είναι θεωρητικό πράγμα, δεν υπάρχουν στην πράξη. Αυτά θέλετε να προωθήσετε με το νομοσχέδιό σας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Κύριε Λαφαζάνη, ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Ας δούμε τη ΔΕΗ, όπου έχετε προχωρήσει μία διαδικασία μετοχοποίησης. Δείτε τις τεράστιες αυξήσεις του ρεύματος. Ο καταναλωτής πληρώνει την κερδοφορία της μετοχοποιημένης ΔΕΗ.

Σχετικά με τον ΟΤΕ, δείτε πού πήγε την τιμή του τηλεφωνή-

ματος της σταθερής τηλεφωνίας από τότε που άρχισε η διαδικασία μετοχοποίησης και ιδιωτικοποίησής του. Τινάχθηκε στα ύψη. Όλες αυτές τις ιδιωτικοποιήσεις τις πληρώνει ο καταναλωτής.

Θα ήθελα κλείνοντας να πω ότι μου κάνει εντύπωση πως στο άρθρο 9, ενώ μιλάτε για δήθεν προστασία της απασχόλησης, ανενδοίαστα και ανερυθρίαστα, θα έλεγα, ομολογείτε ότι ανοίγετε το δρόμο σε άνευ ορίων και όρων απολύσεις. Τι λέτε εδώ πέρα; «Με προεδρικά διατάγματα καταργούνται ή συγχωνεύονται οργανισμοί ή επιχειρήσεις του δημοσίου και με τα ίδια προεδρικά διατάγματα μπορούν να ρυθμίζονται θέματα μεταφοράς, ένταξης, κατάταξης ή απόλυσης του προσωπικού». Ποια απόλυση του προσωπικού προβλέπεται με το άρθρο 9, παράγραφος 5;

Δηλαδή, ανοίγετε ορθάνοιχτη την πόρτα, ώστε νομίμως να προβαίνετε σε απολύσεις, προκειμένου να προωθείτε τις περιφημες ιδιωτικοποιήσεις.

Εμείς θα καταψηφίσουμε όλα τα άρθρα και των δύο κεφαλαίων στο συζητούμενο νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Το λόγο έχει ο κ. Μάνος.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ήλθα δυστυχώς το πρωί μετά από καθυστέρηση και έτσι δεν μπόρεσα να ψηφίσω επί της αρχής. Για να μην υπάρχουν παρανοήσεις, θα ήθελα να ξεκαθαρίσω ότι, αν ήμουν εδώ, θα είχα ψηφίσει υπέρ της αρχής του νομοσχεδίου, διότι στην πραγματικότητα είναι ένα νομοσχέδιο που, όσο μπορώ να το καταλάβω εγώ, είναι συνέχιση του ν. 2000 τον οποίο είχε εμφανίσει η Νέα Δημοκρατία και κωδικοποιεί και διευκολύνει αυτά τα οποία μάθαμε στο διάστημα που μεσολάβησε. Με άλλα λόγια βρίσκω ότι το νομοσχέδιο αυτό είναι χρήσιμο.

Θα ήθελα να κάνω τις εξής γενικότερες παρατηρήσεις. Αντιλαμβάνομαι ότι όλη αυτήν την περίοδο γίνεται συζήτηση για τη διαμόρφωση του προϋπολογισμού. Και επειδή για τον προϋπολογισμό παίζουν ρόλο οι αποκρατικοποιήσεις, θα ήθελα να ξεκαθαρίσω ότι, όπως εγώ καταλαβαίνω τα πράγματα, αυτό που έχει επιτακτική σημασία είναι να αντληφθεί η Κυβέρνηση ότι ο μονόδρομος είναι η μείωση των κρατικών δαπανών. Είναι μονόδρομος πλέον.

Εάν είχαμε κάποτε την πολυτέλεια να αυξάνουμε λίγο τις δαπάνες, αυτή την πολυτέλεια την έχουμε χάσει. Και βλέπω την αγωνιώδη προσπάθεια που γίνεται να βρεθούν πόροι για να καλυφθούν οι συνεχείς πιέσεις για αύξηση των δαπανών. Διάβασα για παράδειγμα ότι η Κυβέρνηση προτίθεται να αυξήσει το φορολογικό συντελεστή του ΦΠΑ κατά μια ποσοστιαία μονάδα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Αν μου επιτρέπτετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, μη διακόπτετε. Θα παρέμβω κατ' αρχήν εγώ και θα υπενθυμίσω στον κ. Μάνο ότι συζητούμε επί των άρθρων του νομοσχεδίου και όχι επί της αρχής.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Ουδέποτε η Κυβέρνηση έχει δηλώσει τέτοια πρόθεση.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Χαίρομαι γι' αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Εγώ όμως, κύριε Μάνο, θα σας παρακαλέσω να περιορισθείτε ...

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Είμαι ακριβώς στο θέμα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Δεν είστε. Ομιλούμε επί των άρθρων του νομοσχεδίου. Παρακαλώ, περιοριστείτε σ' αυτά.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Επί των άρθρων μιλώ και συγκεκριμένα επί του άρθρου 1, που είναι το πεδίο εφαρμογής.

Λέω, λοιπόν, ότι είναι κρίσιμο να γίνει συνειδητό ότι πρέπει να υπάρξει μείωση των δαπανών, ότι αν τούτο δεν συμβεί, μοιραίως θα έχουμε αύξηση της φορολογικής επιβάρυνσης. Είτε λέγεται έτσι ή αλλιώς είτε από τη μια τσέπη είτε από την άλλη, θα έχουμε αύξηση της φορολογικής επιβάρυνσης εάν δεν υπάρξει δραστητική μείωση πλέον των κρατικών δαπανών. Και

προς αυτήν την κατεύθυνση βοηθούν οι αποκρατικοποιήσεις.

Τώρα, το νομοσχέδιο αυτό διευκολύνει την αποκρατικοποίηση, αλλά δεν βοηθά στο να αλλάξει η Κυβέρνηση νοοτροπία. Θα σας δώσω ένα παράδειγμα. Το καζίνο της Πάρνηθας. Αποκρατικοποιείται το 49%. Αναρωτιέμαι. Γιατί αυτή η ανόητη ρύθμιση; Έπρεπε να αποκρατικοποιηθεί το 100%. Τι δουλειά έχει το δημόσιο με τον τζόγο; Αυτά είναι που λέμε τα θέματα της νοοτροπίας. Αυτά δεν λύνονται με το νομοσχέδιο. Επίσης, με το νομοσχέδιο δεν λύνεται η απόλυτος αδυναμία της Κυβέρνησης να δεχθεί ορισμένους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας. Ότι δηλαδή, εάν κάποιος επιχειρηματίας πάει άσχημα, δεν τα καταφέρει, χρεοκοπεί. Αυτήν την πραγματικότητα, ότι οι κανόνες της αγοράς προβλέπουν και τις χρεοκοπίες, είναι κάτι άγνωστο στην Κυβέρνηση. Γι' αυτό διατηρείται εν ζωή με απίστευτο κόστος για τους Έλληνες φορολογούμενους η Ολυμπιακή Αεροπορία. Γι' αυτό τα Ναυπηγεία Σκαρμαγκά αντί να τα ιδιωτικοποιήσουμε αγοράσαμε αγοραστή, προκειμένου να μην αντιμετωπίσουμε μια πραγματικότητα ότι το ναυπηγείο αυτό είχε χρεοκοπήσει. Τα ίδια πάμε να κάνουμε τώρα και στη Δράμα. Κάνουν πολύ κακή υπηρεσία στους Δραμινοί εργαζόμενους αν πρόκειται να κρατήσουν μια θνησιγενή επιχείρηση. Εκατό φορές να αφήσουν την ιδιωτική οικονομία να βρει τη λύση. Σημειώστε ότι αν κρατήσουν εν ζωή τη Δράμα, θα συμβεί ό,τι έγινε στο Σκαρμαγκά. Θα σας το θυμίσω λίγο γιατί τα ξεχνάμε αυτά.

Ο Σκαρμαγκάς απασχολούσε επί Νιάρχου τέσσερις χιλιάδες τετρακόσιους εργαζόμενους...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Λάθος, δέκα χιλιάδες εργαζόμενους.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Ζήτησε να μειώσει κατά τετρακόσιους τους εργαζόμενους, για να κρατηθεί εν ζωή. Τότε η Κυβέρνηση είπε ότι αυτό είναι αδιανόητο και κρατικοποίησε τον Σκαρμαγκά, δηλαδή, τον αγόρασε και μάλιστα σε τιμή πολύ καλύτερη απ' αυτήν την οποία θα προσδοκούσε να εισπράξει τότε ο Νιάρχος, για να διατηρηθούν οι θέσεις εργασίας. Το μόνο το οποίο έγινε ήταν ότι οι θέσεις εργασίας από τέσσερις χιλιάδες που τις ήθελε ο Νιάρχος έπεσαν στις χίλιους εξακόσιους και τώρα ο αγοραστής που αγοράσαμε ζητεί να τις μειώσει κι άλλο. Αυτό είναι το αποτέλεσμα. Ούτε θέσεις εργασίας δημιουργήθηκαν -μειώθηκαν- και επλήγησαν και ένα σωρό άλλες επιχειρήσεις.

Το ίδιο κάνουμε με την Ολυμπιακή. Διατηρούμε μια επιχείρηση εν ζωή τη στιγμή που παγκοσμίως οι πολύ μεγάλες αεροπορικές εταιρείες κλείνουν και παραλλήλως σκοτώνουμε την άλλη ιδιωτική επιχείρηση που υπάρχει. Αυτό θα καταφέρουμε στο τέλος. Δεν θα σώσουμε την Ολυμπιακή και θα σκοτώσουμε και την άλλη επιχείρηση. Αυτά λοιπόν, κύριε Πρόεδρε, δεν τακτοποιούνται με το νόμο. Αυτά είναι θέματα νοοτροπίας. Κάποτε πρέπει να ξεπεραστούν αυτά τα προβλήματα, για να αρχίσουμε να βλέπουμε Θεού πρόσωπο.

Θα κάνω τώρα άλλες δυο παρατηρήσεις στο άρθρο 9 και στο άρθρο 10.

Στο άρθρο 9 στην παράγραφο 4 προβλέπεται το εξής. Αφού αποφασίσουν οι Υπουργοί στη Διυπουργική Επιτροπή Αποκρατικοποιήσεων, όπου πρόεδρος είναι ο πρώτος τη τάξει Υπουργός και συμμετέχουν τρεις τέσσερις άλλοι Υπουργοί, η απόφασή τους εξαρτάται από τη σύμφωνο γνώμη διάφορων άλλων κρατικών υπηρεσιών οι οποίες, αν δεν χορηγήσουν τη γνωμάτευσή τους σε ένα τακτό χρονικό διάστημα, υπόκεινται σε πειθαρχικό παράπτωμα. Αυτό είναι νέα εισαγωγή στο νόμο. Μέχρι τώρα υπάρχει ένας άλλος νόμος, ο ν. 2685/99, που λέει -κατά τη γνώμη μου ορθώς- ότι, αν η Κυβέρνηση αποφασίσει τη μεταβίβαση κρατικών μετοχών, θεωρείται ότι όλες αυτές οι άδειες έχουν δοθεί. Τι θα αρχίσουμε εκ των υστέρων να ψάχνουμε αν υπάρχουν άδειες;

Παράδειγμα. Με απόφαση της Διυπουργικής Επιτροπής μεταβιβάζεται ένα εν λειτουργία ξενοδοχείο του ΕΟΤ που δεν έχει άδεια οικοδομής. Και τι θα κάνουμε τώρα; Βάσει της διατάξεως θα ζητήσουμε από το ΥΠΕΧΩΔΕ να μας δώσει άδεια. Μα δεν θα τη δώσει ποτέ, γιατί δεν δικαιούται να τη δώσει. Θα χρειαστεί νόμο που να νομιμοποιεί το συγκεκριμένο κτίριο. Ας θεωρήσουμε, λοιπόν, ότι σ' αυτές τις περιπτώσεις η απόφαση

της Διυπουργικής Επιτροπής καλύπτει όλα αυτά τα κενά. Αυτό είναι που επιδιώκουμε να επιτύχουμε. Φτιάχνουμε, δηλαδή, ένα νόμο για αποκρατικοποίηση και βάζουμε μια διάταξη, για να μη γίνεται αποκρατικοποίηση. Θα παρακαλούσα αυτό να το δει ο κύριος Υπουργός και, αν μπορεί, να το τροποποιήσει.

Άλλη μια παρατήρηση στο άρθρο 10. Το άρθρο προβλέπει ότι σε περιπτώσεις που γίνονται αποκρατικοποιήσεις, δηλαδή μεταβιβάσεις μετοχών κρατικών επιχειρήσεων, τότε περιορίζονται οι αμοιβές σε συμβολαιογράφους, στα ταμεία νομικών κ.λπ με προεδρικό διάταγμα. Γιατί το λέει αυτό; Γιατί όλοι γνωρίζουμε ότι αυτοί οι υπέρ τρίτων φόροι – ουσιαστικά φόροι είναι – είναι εξοντωτικοί και υπερβολικοί. Υπάρχουν όμως. Το πιο σωστό βέβαια θα ήταν να μειώσουμε αυτές τις εξοντωτικές υπέρ τρίτων παροχές. Αυτό θα ήταν το σωστό.

Αλλά ας πάμε στο αμέσως επόμενο σωστό. Αντί να περιορίζεται, κύριε Υπουργέ, αυτή η δυνατότητα μόνο σε επιχειρήσεις του κρατικού τομέα, παρακαλώ να επεκταθεί και στις επιχειρήσεις του ιδιωτικού τομέα. Να δώσω ένα συγκεκριμένο, εξωπραγματικό όμως, παράδειγμα. Αν το «Αλουμίνιο» της Ελλάδος αποφασίσει να συγχωνευθεί με τη «ΒΙΟΧΑΛΚΟ» –πολλές μεγάλες επιχειρήσεις ιδιωτικού τομέα συγχωνεύονται– πρέπει και σ' αυτές με προεδρικό διάταγμα που θα εκδώσετε εσείς να μπορούν να μειωθούν οι υπέρογκες αμοιβές, γιατί αλλιώς θα μιλήσουμε για διακεκομμένη μοίρα που μοιραστούν δεξιά και αριστερά στα καλά καθούμενα. Αυτό που ζητώ είναι στην παράγραφο 1 αντί να περιορίζεται «η διάσπαση ή κατάργηση ή διάλυση επιχειρήσεων του δημοσίου», όπως λέει, να φύγει η λέξη «του δημοσίου» και να λέει γενικώς «επιχειρήσεων είτε του δημοσίου είτε του ιδιωτικού τομέα». Αν, δηλαδή, η Κυβέρνηση θεωρεί ότι κάτι σε μια συγκεκριμένη περίπτωση είναι υπερβολικό, να μπορεί να εκδώσει ένα προεδρικό διάταγμα που να μειώνει αυτές τις υπέρογκες αμοιβές.

Αυτές τις παρατηρήσεις είχα να κάνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Ο κ. Ρεγκούζας έχει το λόγο.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, επειδή και στη συζήτηση επί της αρχής χθες δεν έτυχε να μιλήσω, θα ήθελα να μου επιτρέψετε να κάνω δυο τρεις γενικές παρατηρήσεις.

Διαβάζοντας αυτό το νομοσχέδιο προβληματίζεται κανείς και προσπαθεί να βρει τα ερωτήματα που ανακύπτουν από το νόημα αυτού του νομοσχεδίου. Εγώ τουλάχιστον με το δικό μου μυαλό κατέληξα και έχω ορισμένα ερωτήματα. Από τη μια πλευρά σε δύο άρθρα του νομοσχεδίου καθορίζονται οι έννοιες της αποκρατικοποίησης, του ελέγχου κλπ. Είναι πράγματι μία ευκαιρία να κάνουμε και μάθημα οικονομικών στους Βουλευτές.

Για να υπάρχει όμως μία πληρότητα σ' αυτούς τους ορισμούς, αφού επιλέξαμε την έννοια των ορισμών, θα έπρεπε να υπάρχει και η έννοια της ιδιωτικοποίησης γενικότερα, όχι μόνο της αποκρατικοποίησης. Κυρίως όμως θα έπρεπε να υπάρχει η έννοια της μετοχοποίησης, η οποία βεβαίως δεν έχει σχέση με την αποκρατικοποίηση. Είναι ουσιαστικά ένα εργαλείο δημοσιονομικής θεραπείας, κάλυψης, δηλαδή, των δημοσιονομικών αναγκών και όχι μέσα στη φιλοσοφία των αποκρατικοποιήσεων, των ιδιωτικοποιήσεων, που είναι η βασική αρχή της δικής μας φιλελεύθερης πολιτικής.

Αυτό πρέπει να γίνει ξεκάθαρο, γιατί αναγκαζόμαστε βεβαίως να καταψηφίσουμε αυτό το νομοσχέδιο, όχι γιατί διαφωνούμε με την πολιτική των αποκρατικοποιήσεων και των ιδιωτικοποιήσεων, αλλά κυρίως γιατί μ' αυτήν την πολιτική, με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, κακέκτυπα προσπαθεί η Κυβέρνηση να ξεπεράσει κάποια προβλήματα που υπάρχουν στη διαδικασία των αποκρατικοποιήσεων. Έχω την αίσθηση ότι αυτό γίνεται είτε από ιδεοληψία είτε από προχειρότητα είτε και από μία σκέψη, αν θέλετε, να ξεπεραστούν κάποια προβλήματα ταχύτητας που έχει η Κυβέρνηση λόγω των δημοσιονομικών αναγκών που αντιμετωπίζει και λόγω της ανάγκης άντλησης εσόδων μέσω της διαδικασίας των αποκρατικοποιήσεων.

Βέβαια, μέσα σ' αυτούς τους ορισμούς, όπως παραδείγματος χάρι στο άρθρο 4 όπου υπάρχει και η περίπτωση θ' που μιλάει και για την ανταλλαγή μετοχών αποκρατικοποιούμενων επιχειρήσεων με προμέτοχα του δημοσίου, διευκολύνεται και η

τακτική της δημιουργικής λογιστικής, τα δημοσιονομικά τρικ, τα οποία προσπαθεί η Κυβέρνηση να ξεπεράσει, επειδή πράγματι αντιμετωπίζει τεράστια δημοσιονομικά προβλήματα παρά το γεγονός ότι δεν τα ομολογεί και παρά το γεγονός ότι η καθημερινή της πολιτική πρακτική δίνει μια ωραιοποιημένη εικόνα προς την ελληνική κοινωνία, η οποία ουσιαστικά προσβάλλει –υποθέτω– και τη νοημοσύνη του κάθε Έλληνα πολίτη. Γιατί ο Έλληνας πολίτης πρέπει να εισπράττει την πραγματική εικόνα της πολιτικής και της κατάστασης γενικότερα της οικονομίας και της κοινωνίας που έχουμε στη σημερινή πραγματικότητα.

Ωστόσο, η Κυβέρνηση θα μπορούσε να είχε ξεπεράσει ένα μέρος της προχειρότητάς της, εάν έκανε τον κόπο να διαβάσει την πρόταση του 1998 της Νέας Δημοκρατίας. Σε ορισμένα σημεία κάπου προσπαθεί να την προσεγγίσει με διαφορετικές λέξεις, γιατί βλέπετε υπάρχει και η πολιτική πρακτική η Κυβέρνηση να μην υπακούει ή να διατηρεί το δικαίωμα να λέει ότι η Αντιπολίτευση δεν έχει προτάσεις και γι' αυτό προσπαθεί με καμουφλαρισμένο τρόπο να υιοθετήσει κάποιες προτάσεις.

Ωστόσο όμως έχει μία βασική παράλειψη κατά την εκτίμησή μας. Αυτά τονίστηκαν βεβαίως και από τον εισηγητή του Κόμματός μας και από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο. Αντί να δημιουργήσει μία ανεξάρτητη διαχειριστική αρχή που θα εξασφάλιζε αυτό που κατά κόρον σήμερα στη δημόσια ζωή τονίζεται, τη διαφάνεια και την ανεξαρτησία, προτίμησε με το άρθρο 3 να δημιουργήσει αυτήν την ειδική γραμματεία αποκρατικοποιήσεων, όπου βέβαια δεν μπαίνουν κριτήρια για το πώς θα λειτουργεί. Ταυτόχρονα όλη η λειτουργία του συστήματος των αποκρατικοποιήσεων αναφέρεται ουσιαστικά σε ένα πρόσωπο, στον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών.

Αυτή, λοιπόν, η πρόταση που περιλαμβάνεται μέσα σ' αυτό το νομοσχέδιο, εμάς μας βρίσκει τελείως σύμφωνους και ταυτόχρονα δεν διασφαλίζει ούτε και την έννοια της οικονομίας των δαπανών, όπως τονίστηκε και από τον κ. Μάνο. Πράγματι από δω και πέρα ύστερα από τη λειτουργία μας μέσα στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση είναι πλέον μονόδρομος η περιστολή των δαπανών, ο επαναπροσδιορισμός του πλέγματος θα έλεγα των δαπανών του δημοσίου, γιατί πράγματι η πολιτική που εφαρμόζει η Κυβέρνηση τουλάχιστον στον τομέα των εσόδων είναι και αδιέξοδη και αναποτελεσματική.

Είναι μία πολιτική των συνεχών φορολογιών και της προσθήκης νέων βαρών, κυρίως στα πλατιά στρώματα του ελληνικού λαού μέσω της διαδικασίας των έμμεσων φόρων όπως τις βλέπουμε είτε με την αύξηση των τελών κυκλοφορίας κατά 12,5% που γίνεται τη νέα χρονιά είτε με προσθήκες νέων φορολογιών ή ακόμα και με τη σκέψη. Παρά το γεγονός ότι τη διέψευσε ο κ. Χριστοδουλάκης πριν από λίγο στην αναφορά του Φόρου Προστιθέμενης Αξίας, ωστόσο διατηρεί μία πραγματική αξία αυτή η πολιτική, γιατί κατά κόρον διοχετεύεται στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και προσπαθεί να εισπράξει αντιδράσεις από την κοινωνία.

Μία τέτοια βέβαια πολιτική, παρά τη διάψευση, θα ήταν καταστροφική αυτήν την ώρα για την οικονομία και βέβαια δεν θα απέδιδε τα αναμενόμενα αποτελέσματα, που θα μπορούσαν να δώσουν κάποιοι τεχνοκράτες που εισηγούνται τέτοιες λύσεις. Όμως, δεν θα μπορούσε μία τέτοια λύση να δώσει προοπτική εξόδου από τη σημερινή κρίση.

Επίσης, θα ήθελα να αναφερθώ στην περίπτωση του περιεχομένου της ΔΕΑ, δηλαδή, στις διαδικασίες που θα τηρούνται, όπου δεν διασφαλίζεται, όπως είπα, η διαφάνεια. Ταυτόχρονα, θα μπορούσαν να είχαν μπει κάποια κριτήρια σε ορισμένες περιπτώσεις, τα οποία δεν μπορώ να καταλάβω γιατί κρατούνται στη διάθεση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών.

Τα ίδια θα μπορούσε να πει κανείς και για το άρθρο 6.

Στο άρθρο 7 δεν μπαίνει ένας φραγμός για τους συμβούλους. Αντίθετα, ανοίγεται το περιθώριο για ειδικές αμοιβές. Καλώς, γιατί στην ιδιωτική οικονομία και στην οικονομία που λειτουργεί με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια πρέπει να υπάρχει και το στοιχείο της απόδοσης της ικανότητας των στελεχών, αλλά σε ορισμένες διαδικασίες μπορούν να μπουν και κάποια κριτήρια και κάποιοι περιορισμοί και να μη χρησιμοποιείται η ανάγκη κάποιων συμβούλων τεχνοκρατών για να μεταβληθεί σε

ένα άνοιγμα ρουσφετολογικών προσλήψεων, όταν μάλιστα βρισκόμαστε μπροστά από προεκλογική περίοδο όπως τώρα με τις δημοτικές εκλογές και σε λίγο με τις εθνικές εκλογές.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κα **ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ - ΨΑΡΟΥΔΑ**)

Θα συμφωνήσω και εγώ με την παρατήρηση που έκανε ο κ. Μάνος για το άρθρο 9. Βέβαια η παρατήρηση της παραγράφου 3 είναι ανεδαφική πλέον ύστερα από την άρση των αμφισβητήσεων που ετέθησαν με την ένσταση αντισυνταγματικότητας. Ωστόσο, για την περίπτωση του άρθρου 4 θα συμφωνήσω και εγώ ότι είναι σωστή η επισήμανση του κ. Μάνου, γιατί δεν πρέπει να υπάρχουν δύο μέτρα και δύο σταθμά, αλλά θα πρέπει να ισχύουν τα ίδια και για τον ιδιωτικό τομέα.

Στο άρθρο 10 σωστά γίνονται αυτές οι ρυθμίσεις που διευκολύνουν τη διαδικασία των αποκρατικοποιήσεων. Επίσης, όσον αφορά στην παρατήρηση που έκανε ο κ. Μάνος για τις αμοιβές των δικηγόρων και των συμβολαιογράφων που σε πολλές περιπτώσεις είναι ουσιαστικά προνόμια των δικηγόρων, θα πρέπει να υπάρξει μία πρόβλεψη.

Κύριε Μάνο, θα έλεγα, όμως, ότι θα πρέπει να υπάρξουν και κάποια πλαφόν, κάποια κριτήρια και να μην το αφήσουμε μόνο στην ευχέρεια του Υπουργού των Οικονομικών, γιατί μπορεί να μεταβληθεί σε ένα στοιχείο πολιτικής και όχι οικονομικής συναλλαγής, διότι ο Υπουργός ή η Κυβέρνηση κάθε φορά θα προσδιορίζουν και τι επιβαρύνσεις θα έχει ένας επιχειρηματίας ή άλλος που θα αγοράζει ή θα πουλάει την επιχείρησή του.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο κ. Σπυριούνης.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, συζητούμε ένα, κατά την προσωπική μου εκτίμηση, αξιολογικό νομοσχέδιο, ένα νομοσχέδιο που θεωρώ ότι πηγάζει από την ανάγκη της προσαρμογής στις μεταβληθείσες από το ν. 2000/91 μέχρι σήμερα οικονομικές συνθήκες σε παγκόσμια κλίμακα. Αυτό είναι το πρώτο στοιχείο.

Το δεύτερο στοιχείο είναι η ενδιάμεσως αποκτηθείσα σχετική εμπειρία για το θέμα της αποκρατικοποίησης, της ιδιωτικοποίησης, θα έλεγα συλλήβδην το θέμα του δημοσίου και ιδιωτικού τομέα. Τι από όλα αυτά θα πρέπει να επιλεγεί;

Το τρίτο στοιχείο πηγάζει από τις πιέσεις της ίδιας της οικονομίας, προβαλλόμενης μέσα στο παγκόσμιο οικονομικό γίγνεσθαι με τους κύκλους, με τις συνθέσεις, με τις αναπτύξεις, με τις καθυστερήσεις και όλα αυτά που αποτελούν τα φαινόμενα του οικονομικού κύκλου σήμερα. Προσθέτει το νομοσχέδιο κάτι;

Πριν αναφερθώ στα επιμέρους ειδικά εκτιμώμενα στοιχεία, θα μου επιτρέψετε να κάνω ορισμένες γενικές παρατηρήσεις.

Δημόσιος ή ιδιωτικός; Κατά την άποψή μου με βάση την οικονομική αρχή ό,τι επιλέγετε θα πρέπει να την ικανοποιεί. Αν είναι δημόσιος τομέας θα πρέπει να ικανοποιεί την οικονομική πλευρά. Στην οικονομική πλευρά, κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν δύο στοιχεία. Υπάρχει η παραγωγή, η δημιουργία και υπάρχει η διανομή, η κατανομή. Υπάρχει, διότι το στοιχείο της ανάπτυξης και το στοιχείο του κοινωνικού κράτους όθεν τούτο ή το άλλο όταν αξιολογείται με βάση την οικονομική αρχή θα πρέπει να εξασφαλίζει αυτά τα δύο κυρίαρχα επιδιωκόμενα σημεία.

Δεύτερον, έχουμε ξεπούλημα; Αυτό ήταν ένα παλαιό σύνθημα του δικού μου κόμματος. Είναι μία άδικη υπερβολή. Στη δημοκρατία δεν μπορεί να ξεπουληθεί τίποτα, γιατί όλα συσσωρεύονται και αθροίζονται μέσα στη λαϊκή ετυμηγορία και εκεί υπάρχει αρκετή σοφία. Δηλαδή όσο και αν η παραπλάνηση, η παραπληροφόρηση, τα στρατόπεδα, τα γκέτο των οπαδών επιτρέπουν ακροβατισμούς, υπάρχει σοφία στη λαϊκή ετυμηγορία. Και εκεί πληρώνει εκείνος που κάνει τις αντίστοιχες επιλογές. Πιστεύω, δηλαδή, ότι ούτως ή άλλως δεν έχουμε ξεπούλημα. Μέσα στο δημοκρατικό χώρο δεν περνάνε αυτά.

Υπάρχει, όμως, ένα δεύτερο στοιχείο. Όταν τα έντεκα άρθρα τα οποία συναποτελούν το πλαίσιο που συμπληρώνει το ν. 2000/91 και όταν αυτά περιγράφουν ακριβώς με την επιβαλλόμενη διαύγεια τις διαδικασίες, τους όρους, τα κριτήρια, τη βάση, τη μορφή, τις αρμοδιότητες, τους ελέγχους, αποκλείεται

το ξεπούλημα.

Ένα άλλο επιχείρημα είναι το εξής: Έχει η Βουλή λόγο; Αυτό είναι ένα άλλο επιχείρημα της Ήσσοнос Αντιπολίτευσης. Έχει η Βουλή λόγο; Έχει το Υπουργικό Συμβούλιο λόγο; Δηλαδή οι κυβερνητικές πράξεις είναι ανεξάρτητες από το Κοινοβούλιο; Όταν αυτές περιβάλλονται ένα νομοθετικό πλαίσιο δεν έχει η Βουλή λόγο, δεν μπαίνει αυτομάτως, σαν κυρίαρχο στοιχείο, δεν ψηφίζουμε τον παρόντα νόμο; Δεν περνάει επομένως από τη Βουλή η διαδικασία;

Η Διυπουργική Επιτροπή Αποκρατικοποίησης είναι ανεξάρτητη από το Υπουργικό Συμβούλιο; Δεν είχα ποτέ την τιμή να χρηματίσω μέλος του Υπουργικού Συμβουλίου, ούτε υπάρχει βέβαια, κύριοι συνάδελφοι, καμία τέτοια περίπτωση. Διότι τα Υπουργικά Συμβούλια απεχθάνονται τις πολύ ελεύθερες φωνές.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Μπορεί να γίνει ανασχηματισμός!

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Για τις πολύ ελεύθερες, ανυπότακτες και ασυμβίβαστες φωνές δεν υπάρχουν καρέκλες στα Υπουργικά Συμβούλια. Ρίξτε μια ματιά στην πολιτική ιστορία της πατρίδας μας.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Τώρα το διευκρινίσατε.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Πάντα τα λέω καλά εγώ προς πάσα κατεύθυνση. Αυτό είναι το μειονέκτημά μου.

Αλλά ξέρετε τι λέω, κυρία Πρόεδρε; Επειδή έκανα τριάντα πέντε χρόνια στις Ένοπλες Δυνάμεις δεν μπορώ να απαγκιστρωθώ από την εμφολωρήσασα νοοτροπία, την επηρεάζουσα τη ζωή μου. Τι λέω, αν πρόκειται ένα τάγμα να κάνει επίθεση οι πρώτοι είναι το τίμημα, πέφτουν, χάνονται. Ήρωες γίνονται οι δεύτεροι. Οι πρώτοι δεν γίνονται ήρωες, δεν υπάρχουν. Η δημοκρατία είναι ένα μόνιμο χαράκωμα. Οι πρώτοι πέφτουν στη δημοκρατία. Η δημοκρατία, όμως, έχει ανάγκη τις ελεύθερες φωνές. Είναι η άρδευση της δημοκρατίας η ελεύθερη φωνή, κύριοι συνάδελφοι.

Πάμε, λοιπόν, παρακάτω. Έχει λόγο και το Υπουργικό Συμβούλιο, έχει λόγο και η Βουλή. Από εδώ περνάνε όλα. Τώρα ο κ. Μάνος, ένας συνάδελφος που τιμώ, όπως τιμώ όλους τους συναδέλφους έχει τρία ειδικότερα χαρακτηριστικά κάθε φορά που μιλάει εδώ με τους κανόνες του.

Πρώτον, έχει μία αδιαπραγμάτευτη συνέπεια στην ιδεολογία του. Είναι κυρίαρχο αυτό το στοιχείο. Δεύτερον, έχει μία διαύγεια γύρω από τα οικονομικά θέματα. Και τρίτον, είναι ένας αναλυτής της πραγματικότητας με ορθολογισμό σοβαρό, βαθύ.

Πολλά σημεία απ' αυτά που είπε, κύριε Υπουργέ, μπορεί να αποτελέσουν συμπληρωματικό στοιχείο του συζητούμενου νομοσχεδίου, αν κριθεί και από την πλευρά της Κυβέρνησης ότι υπάρχει αδικία, παραδείγματος χάρη, στον ιδιωτικό τομέα. Υπάρχουν χιλιάδες ιδιωτικές επιχειρήσεις και εκατομμύρια εργαζομένων σ' αυτές. Η ανεργία έχει φουντώσει στην πατρίδα μας. Οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις δεν πάνε καλά. Είναι προβλήματα αυτά του ιδιωτικού τομέα. Πρέπει να τον στηρίξουμε και αυτόν, γιατί στηρίζουμε οικογένειες, στηρίζουμε εργαζόμενους, στηρίζουμε την οικονομία της πατρίδας.

Με το στοιχείο της πλατιάς δημοκρατίας και με το στοιχείο της οικουμενικής επικοινωνίας οι δογματικοί αφορισμοί δεν περνάνε. Οι δαπάνες είναι ένα πελώριο θέμα. Όσο περισσότερο περιορίζεις τις δαπάνες, τόσο περισσότερο τροφοδοτείς με δυναμικό την επιχείρηση. Όσο περισσότερο το ταμείο του κράτους περιορίζει τη σπατάλη, τόσο περισσότερο ενδυναμώνει τις επιλογές του και την προοπτική του. Να πω ένα απλό παράδειγμα, κύριε Υπουργέ.

Όλοι οι δήμαρχοι και όλοι οι νομάρχες μας -να είναι καλά- που εκλέγονται από το λαό μας, κατά κανόνα βλέπω ότι έχουν αυτοκίνητο μάρκας Mercedes. Αυτά τα πληρώνει ο λαός. Δεν μπορούσαν να έχουν αυτοκινητάκια μάρκας Peugeot 106 που έχω και εγώ και είναι ωραιότατα και τρέχουν και με εκατόν πενήντα; Ένα τέτοιο αυτοκινητάκι δεν θα μπορούσαν να έχουν; Που είναι ο σοσιαλισμός εδώ, κύριε Υπουργέ; Το σοσιαλισμό τον έχουμε ταμπέλα; Δεν τον έχουμε περιεχόμενο ζωής; Επιτρέψτε μου να πιστεύω ακόμη ότι υπάρχει σοσιαλισμός.

Μπορούμε λοιπόν, να κάνουμε ένα νοικοκύρεμα και να περιορίσουμε τις περιττές σπατάλες. Το παράδειγμα σε όλα τα μήκη

και πλάτη της ατομικής και συλλογικής ζωής αποτελεί τον καλύτερο οδηγό. Ας δώσουμε τα παραδείγματα.

Το νομοσχέδιο εξασφαλίζει ταχύτητα, διαύγεια, διαφάνεια. Εξασφαλίζει συγκεκριμένους όρους, κανόνες, πλαίσιο μέσα στο οποίο πρέπει να πραγματοποιούνται οι αποκρατικοποιήσεις. Νομίζω ότι αποτελεί ένα πλαίσιο που εγγυάται τους καλύτερους συνδυασμούς για την πραγμάτωση αυτών των αποκρατικοποιήσεων μέσα στο πλαίσιο του δημοσίου συμφέροντος και της οικονομικής αρχής.

Ψηφίζω τα άρθρα του νομοσχεδίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο κ. Φλωρίνης.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πραγματικά σήμερα συζητάμε ένα πολύ σπουδαίο νομοσχέδιο. Ένα νομοσχέδιο το οποίο έχει επίπτωση και στην οικονομία της χώρας μας αφού αναφέρεται στις αποκρατικοποιήσεις. Είναι ένα θέμα το οποίο πολεμήθηκε αρχικά από το ΠΑΣΟΚ, όπου στη συνέχεια αυτή η παράταξη αμφιπαλαντεύτηκε και τέλος ήρθε στη γραμμή που εμείς από χρόνια τώρα έχουμε χαράξει και λέγαμε ότι οι αποκρατικοποιήσεις είναι απαραίτητες και πρέπει να γίνουν στην Ελλάδα.

Αυτό το σπουδαίο νομοσχέδιο το ΠΑΣΟΚ κατά την προσφιλή του μέθοδο, το τονίζω ξανά, μας το φέρνει σε θερινό Τμήμα. Δεν μπορώ να καταλάβω γιατί το φέρνει σε θερινό Τμήμα και δεν το φέρνει στην Ολομέλεια. Κανείς μέχρι τώρα δεν μπόρεσε να εξηγήσει όχι μόνο σε μένα το νέο Βουλευτή, αλλά και στον απλό λαό γιατί κρίσιμα νομοσχέδια έρχονται άρον-άρον προς συζήτηση σε θερινά Τμήματα.

Το νομοσχέδιο αυτό είναι ένα συνονθύλευμα αποσπασματικών διατάξεων, ένα δείγμα της κυβερνητικής ανακολουθίας, ανευθυνότητας, αναποτελεσματικότητας και αντιφατικότητας στον οικονομικό τομέα. Αποδεικνύει ότι η Κυβέρνηση προσεγγίζει τις αποκρατικοποιήσεις χωρίς ένα αποτελεσματικό πλαίσιο. Η Κυβέρνηση συγχέει τις αποκρατικοποιήσεις με τις ιδιωτικοποιήσεις. Δεν παρέχει εγγυήσεις για την προστασία του ελεύθερου ανταγωνισμού, της διαφάνειας και για την αντιμετώπιση της διαφθοράς. Επιπλέον δεν παρέχει προστασία στους εργαζόμενους και δεν μειώνει την ανεργία. Αγνοεί το κοινωνικό κράτος-δικαίωμα για το οποίο, κύριε Υφυπουργέ, τόσα λόγια λέτε καθημερινώς χωρίς να πράττετε τίποτα.

Κατ' αρχάς στο άρθρο 1 θα πρέπει να συμπεριληφθούν οι υπηρεσίες οι οποίες ελέγχονται έστω και έμμεσα από το κράτος.

Στο άρθρο 3 παρ. 4 δημιουργείτε μια ακόμη γραμματεία την Ειδική Γραμματεία Αποκρατικοποιήσεων. Θέλετε και εδώ να βολέψετε ορισμένους υμέτερους. Εμείς έχουμε πει ότι χρειάζεται Ανεξάρτητη Διοικητική Αρχή Αποκρατικοποιήσεων. Πρέπει να σταματήσει η ίδρυση αυτών των ειδικών γραμματειών. Κανείς δεν γνωρίζει πόσες ειδικές γραμματείες έχουν ιδρυθεί σε κάθε Υπουργείο. Το ίδιο ισχύει και για την παρ. 6 του άρθρου 3. Και εδώ θέλετε να βολέψετε κάποιους υμετέρους. Με την παρ. 7 οπωσδήποτε κάποιον φωτογραφίζετε. Αν θέλουμε να λειτουργήσει η κρατική μηχανή θα πρέπει να επιλεγούν στελέχη με αξιολογικά κριτήρια.

Έρχομαι στο άρθρο 5 στην παράγραφο α'. Αναφέρει εδώ ότι συνάπτονται συμβάσεις με ή χωρίς διαγωνισμό. Γιατί, χωρίς διαγωνισμό, κύριε Υφυπουργέ; Πού πάει η διαφάνεια;

Στο άρθρο 7 στην παρ. 5, περιγράφονται τα προσόντα και τα κριτήρια με τα οποία επιλέγονται οι ειδικοί σύμβουλοι. Είναι όμως αυτονόητο ότι για να προσλάβει ο Υπουργός ένα σύμβουλο θα πρέπει να λάβει υπόψη του τις εμπειρίες του, την ικανότητά του και ορισμένα άλλα χαρακτηριστικά. Δεν χρειάζεται να περιγράφονται αυτά στο νόμο. Και η πιο μικρή επιχείρηση όταν πρέπει να προσλάβει κάποιον εξετάζει το βιογραφικό του και ελέγχει αν τα στοιχεία που αναφέρονται σε αυτό είναι αληθινά. Δεν ξέρω γιατί το κάνετε έτσι. Ίσως θέλετε να δημιουργήσετε εντυπώσεις.

Στο άρθρο 9 συμφωνώ με όσα ανέφερε ο εισηγητής μας. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κ. Σκρέκας έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΚΡΕΚΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, συζητάμε ένα σημαντικό νομοσχέδιο σήμερα και μόνο ότι η Κυβέρνηση το φέρνει σε Θερινό Τμήμα για να συζητηθεί δείχνει την αξία και τη βαρύτητα που δίνει σε τόσο σημαντικά θέματα που αφορούν την οικονομία μας, την κοινωνία μας και την πορεία της χώρας μας στο νέο οικονομικό, κοινωνικό και πολιτικό περιβάλλον που καθημερινά διαμορφώνεται.

Το νομοσχέδιο ξεκινάει με έννοιες που αναφέρονται στον όρο αποκρατικοποίηση, ιδιωτικοποίηση. Βέβαια λείπει από το νομοσχέδιο η λέξη εξυγίανση, γιατί η αποκρατικοποίηση και η ιδιωτικοποίηση όταν δεν έχουν και το στοιχείο της εξυγίανσης, δηλαδή, για να προκύψει ένα νέο σχήμα που θα έχει την οικονομική ευρωστία, την υγεία θα έλεγα ώστε να μπορέσει να συνεχίσει και μέσα από την εξυγίανση να εξασφαλιστούν οι θέσεις εργασίας αλλά και η δυνατότητα δημιουργίας νέων θέσεων εργασίας για να αντιμετωπιστεί το μέγα πρόβλημα που σήμερα αντιμετωπίζει η χώρα, αυτό της ανεργίας καταλαβαίνετε πως έχουμε μπροστά μας ένα νομοσχέδιο που έχει έναν καθαρά τυπικό χαρακτήρα, έρχεται από ανάγκη για να εξυπηρετήσει μια σειρά από σκοπιμότητες που συσσωρευμένα ήρθαν μετά από δεκαετίες σήμερα το 2002. Λέω συσσωρευμένα γιατί η Κυβέρνηση φέρνει αυτό το νομοσχέδιο με μεγάλη καθυστέρηση. Μην ξεχνάμε ότι έχει προηγηθεί ένα εξίσου σημαντικό νομοσχέδιο ο ν. 2000/91 και κάνω αναφορά για να μην ξεχνάμε κάποια πράγματα, η σημερινή Κυβέρνηση, τότε Αντιπολίτευση λυσσαλέα το πολέμησε. Βέβαια στη διαδρομή του χρόνου ανακάλυψε, θα έλεγα μετακινήθηκε και σιγά-σιγά άρχισε να το υιοθετεί όπως και κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας. Στη συνέχεια προκειμένου να προχωρήσει κάποια θέματα αποκρατικοποιήσεων έφερε συμπληρωματικούς νόμους οι οποίοι ήταν συνέχεια του αρχικού του ν. 2000/91, όπως είναι ο ν. 2414/96 και ο ν. 2469/97. Φυσικά αν η Κυβέρνηση έπαιρνε την πρόταση νόμου της Νέας Δημοκρατίας το 1998 θα μπορούσε πολλά από τα στοιχεία που προβλέπονταν στην σύνθεση να τα υιοθετήσει και σήμερα να είναι πολύ χρήσιμα γιατί από τότε μέχρι σήμερα πέρασαν περίπου τέσσερα χρόνια και όμως συνεχίζουν τα άρθρα εκείνου του νόμου να έχουν την επικαιρότητά τους και τη δυνατότητα εφαρμογής τους ακόμα και σήμερα παρά τις ραγδαίες εξελίξεις και αλλαγές που καθημερινά παρατηρούνται στο παγκόσμιο στερέωμα της οικονομίας.

Στο νόμο εκείνο το άρθρο 8 προβλέπει τη σύσταση Συμβουλίου Εποπτείας Αποκρατικοποιήσεων που στηρίζεται πάνω σε μια σύνθεση που τουλάχιστον εξασφαλίζει αυτό που λέμε εγκυρότητα, διαφάνεια γιατί στη σύνθεση της επιτροπής προβλέπεται να μετέχουν και δικαστικοί λειτουργοί. Τα υπόλοιπα άρθρα έρχονται σε συνέχεια των άρθρων του σημερινού νομοσχεδίου το οποίο αντί αυτής της σύνθεσης, της ανεξάρτητης αρχής που τη χαρακτηρίζαμε τότε, δημιουργεί τη λεγόμενη Διυπουργική Επιτροπή Αποκρατικοποιήσεων.

Και μόνο η λέξη «Διυπουργική» που σημαίνει ότι πρόκειται για μία επιτροπή στην οποία συμμετέχουν συναρμόδια Υπουργεία, η σύγκρουση και μόνο και η δυνατότητα επικοινωνίας και συνεννόησης των Υπουργείων αυτών, έρχεται ουσιαστικά να επιβεβαιώσει αυτό που εμείς κατά κόρον δηλώνουμε, δηλαδή το ότι δεν μπορεί να ανταποκριθεί στο ρόλο και στην αποστολή την οποία καλείται να υπηρετήσει.

Τα υπόλοιπα άρθρα είναι άρθρα τα οποία ανέπτυξαν και ο εισηγητής μας, αλλά και οι συνάδελφοι. Εγώ θα μείνω στα άρθρα 9 και 10 και για τα οποία με βρίσκουν σύμφωνο οι παρατηρήσεις που έκαναν οι συνάδελφοι, ο κ. Ρεγκούζας και ο κ. Μάνος, γιατί τις θεωρώ σημαντικές και ιδιαίτερα εκείνες που αφορούν το άρθρο 10 που αφορά φορολογικά θέματα και θέματα αποκρατικοποιήσεων, όπου εκεί δεν πρέπει να συμπεριλαμβάνονται μόνο οι κρατικές εταιρείες, αλλά και οι εταιρείες του ιδιωτικού τομέα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο κ. Παυλίδης, ο οποίος ήταν απών την ώρα που έπρεπε να μιλήσει, αλλά δεν διεγράφη με πρωτοβουλία του Προεδρείου.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Περίεργη η στάση σας απέναντί μου, κυρία Πρόεδρε. Εδώ ήμουν.

Κυρία Πρόεδρε, και χθες κατά την ομιλία μου επί της αρχής

του νομοσχεδίου έκανα ορισμένες παρατηρήσεις που αφορούσαν την ενότητα των άρθρων που συζητούμε τώρα, τις οποίες όμως τώρα θα επαναλάβω αναλυτικότερα.

Επιχειρώ να πείσω τον κύριο Υπουργό να κάνει και εκείνος κάποια κίνηση, αποδεχόμενος, δηλαδή, προτάσεις.

Κύριε Υπουργέ, στην ενότητα των άρθρων που συζητούμε και ειδικά στο άρθρο 4 δεν θεωρώ ότι είναι σκόπιμο να αναγράφονται οι μορφές των αποκρατικοποιήσεων. Τι θα συμβεί αν υποθέσουμε ότι αύριο έρθει ένας επενδυτής και προτείνει στην Κυβέρνηση την πραγματοποίηση αποκρατικοποιήσεως με μορφή που δεν αναγράφεται στο νόμο; Γιατί εσείς σήμερα περιορίζετε μόνο στα όσα συζητούνται. Αυτές οι ιδέες έχουν αναπτυχθεί μέχρι στιγμής.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Είναι «και».

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Αυτό όμως το «και» τι επιτρέπει; Αφού βάζετε όμως το «και», όπως παρατηρεί ο συνάδελφος, τότε γιατί η αναγραφή; Γιατί; Έχετε, δηλαδή, τη δυνατότητα να αποδεχθείτε οποιαδήποτε άλλη ιδέα πέραν των αναγραφόμενων; Τότε γιατί αναγράφετε τις μορφές των αποκρατικοποιήσεων; Για να γεμίζουμε κατεβατά; Δεν ξέρω αν υπάρχει άλλη σκοπιμότητα. Αν υπάρχει άλλη σκοπιμότητα να μας την πει ο κύριος Υπουργός. Αυτά είχα να πω όσον αφορά το άρθρο 4.

Τώρα όσον αφορά τη σύσταση των δύο επιτροπών, της Δ.Ε.Α. (Διυπουργική Επιτροπή Αποκρατικοποιήσεων) και της Ε.Π.Ε. (Επιτροπή Προώθησης Επενδύσεων) του άρθρου 12 δεν νομίζω ότι αυτές οι επιτροπές συμβάλουν στην προσέλκυση των επενδυτών κυρίως των ενδιαφερόμενων για αποκρατικοποιημένες επιχειρήσεις.

Εκείνο που δεν θα βοηθήσει στην προσέλκυση και υλοποίηση της οποιασδήποτε επένδυσης είναι η γραφειοκρατία. Φοβερή γραφειοκρατία. Και εδώ δεν τάσσετε προθεσμίες στο νόμο. Περιμένετε μια απόφαση της αρμόδιας Διυπουργικής Επιτροπής να συμφωνηθούν προς αυτήν οι υπηρεσίες τις οποίες δεν ελέγχετε ακόμα. Φοβερό, λοιπόν, στοιχείο αποτελεί ο χρόνος, ο οποίος όσο περνάει ανατρέπει όλα τα ποσοτικά, και προπάντων τα οικονομικά στοιχεία, στις εκτιμήσεις αυτών που πρόκειται να κάνουν μια επένδυση.

Σύμφωνα τώρα με το άρθρο 5 «Περιεχόμενο απόφασης της Δ.Ε.Α.», η απόφαση της Δ.Ε.Α. για την αποκρατικοποίηση επιχείρησης του δημοσίου καθορίζει τη μορφή, την έκταση, τον τρόπο και τη διαδικασία της αποκρατικοποίησης και μπορεί να προβλέπει ιδίως –προσέξτε, κυρία Πρόεδρε– «τη σύναψη με ή χωρίς διαγωνισμό των απαραίτητων συμβάσεων». Πού πάμε, κύριε Υπουργέ; Εάν έχετε δικαίωμα να συνάπτετε συμβάσεις χωρίς διαγωνισμό, τι μας βασανίζετε δύο μέρες τώρα; Τι τα χρειάζεστε όλα αυτά;

Κυρία Πρόεδρε, νόμος του κράτους παραχωρεί το δικαίωμα σε διυπουργική επιτροπή τρεις αξιότιμοι συνάδελφοι, ορκισθέντες μια ημέρα με το χέρι στο ιερόν Ευαγγέλιον, να υπογράφουν άνευ διαγωνισμού και να λένε: «Πάρε εσύ τη Δ.Ε.Η., πάρε εσύ τον Ο.Τ.Ε. –ό,τι, βεβαίως, έμεινε από τον Ο.Τ.Ε.– πάρε εσύ τους σιδηροδρόμους». Είναι πράγματα αυτά; Τι θα πει χωρίς διαγωνισμό; Πού το πάτε; Τι θέλετε να κάμετε; Υπάρχει Βουλευτής ο οποίος αυτήν την Αίθουσα που θα ψηφίσει τέτοια διάταξη και θα συναίνεσει, εν λευκώ, ο οιοσδήποτε κυβερνητικός παράγων ή κυβερνητικοί παράγοντες, όσοι και να ναι, να μοιράζουν τις κρατικές επιχειρήσεις;

Βεβαίως, όλα αυτά ανακλούν στο πρόσωπο του Πρωθυπουργού. Να εξηγηθούμεθα. Μη θεωρούμε τώρα ότι υπεύθυνοι είναι οι κύριοι Υπουργοί και ο κύριος Πρωθυπουργός «παρατηρητής» από το Μέγαρο Μαξίμου. Παραχωρείτε δικαίωμα στον κύριο Πρωθυπουργό να μοιράζει άνευ διαγωνισμού; Τι πράγματα είναι αυτά;

Οι αφρικανικές χώρες, συνάδελφε, πρώην αρχηγέ της Αεροπορίας, δεν τα κάνουν αυτά. Ακόμη και εκεί υπάρχουν κανόνες. Εσείς, το ΠΑΣΟΚ, ψηφίζετε τώρα εν λευκώ, άνευ διαγωνισμού, αποκρατικοποίησης;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ: Στον Υπουργό να απευθύνετε.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Στο τέλος όμως εσείς ψηφίζετε. Τι πράγματα είναι αυτά; Σύναψη συμβάσεων χωρίς διαγωνισμό;

Ζητώ επίμονα να τα διαγράψετε.

Πάμε στους περίφημους συμβούλους. Οι σύμβουλοι στο ελληνικό δημόσιο δεν είναι κάτι νέο. Μου λένε οι παλαιότεροι –πολύ παλαιότεροι ημών– ότι πρωτοφάνηκαν οι σύμβουλοι, όταν ήρθε το σχέδιο Marshal. Μετέπειτα ήρθαν με τη Δ.Ε.Η.. Τους ξαναφέραμε, ως Κυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας, σε ειδικές περιπτώσεις και χωρίς ειδικό νόμο και προπάντων χωρίς αυτήν την αφελή περιγραφή. Σε ποιον συνεργάτη σας επιτρέψατε να μας φέρει αυτήν τη φλυαρία;

Κύριοι συνάδελφοι, διαβάσατε το άρθρο 7; Περιγραφή συμβούλου. Πρέπει, λέει, να έχει ειδική γνώση και εμπειρία του αντικείμενου που του αναθέτουμε να μελετήσει. Δηλαδή, χωρίς το νόμο τι θα κάνατε; Από το γραφείο σας στην πλατεία Συντάγματος θα φωνάζετε κανένα φυσικό ή κανένα λαχειοπώλη από κάτω να έρθει να γίνει σύμβουλος για αποκρατικοποίηση; Αν και ορισμένοι πιστεύουν ότι αυτοί θα έκαναν καλύτερη δουλειά. Τι είναι αυτά τα πράγματα; Αυτό το νομοσχέδιο θα ψηφίσουμε εμείς, για να γίνει νόμος;

Ζητάτε από το σύμβουλο να τηρεί τους κανόνες δεοντολογίας. Τι θα μας φέρετε κανένα γκάνγκστερ με το πιστόλι στο χέρι να μην τηρεί κανόνες δεοντολογίας και να επιβάλλει έτσι τη θέλησή του; Τι είναι αυτά τα πράγματα;

«Να διαθέτουν», λέει, «οι σύμβουλοι έμπειρο προσωπικό με την κατάλληλη εξειδίκευση». Υπάρχει προοπτική η Κυβέρνησή σας να φέρει και να ακριβοπληρώσει σύμβουλο που να μη διαθέτει το κατάλληλο προσωπικό και να μην έχει εξειδίκευση;

Αποσύρατε το άρθρο 7, κύριε Υπουργέ. Είναι, κατά την κρίση μου, καλύτερο όλων μας. Είναι καλύτερο ακόμη και της Κυβερνήσεώς σας. Αυτά δεν βοηθούν στο να δώσουμε θετική ψήφο στο σχέδιο νόμου που προτείνετε.

Θα κάνω μια απλή αναφορά στην αμαρτωλή «Δ.Ε.Κ.Α.». Υπάρχει ακόμη η «Δ.Ε.Κ.Α.», κυρία Πρόεδρε; Υπάρχει; Δεν φθάνει, δηλαδή, η αθλιότητα που έκαμε στο χρηματιστήριο, δεν φθάνει η καταστροφή των Ελλήνων διά της Δ.Ε.Κ.Α., θα της αναθέσουμε τώρα αυτής της αθλίας επιχειρήσεως να κάνει και αποκρατικοποίηση. Και μη χειρότερα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Εξηγητήθη ο κατάλογος των συναδέλφων που πρωτολόγησαν.

Το λόγο έχει ο Υφυπουργός κ. Φλωρίδης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Παρακολουθώντας επί δύο μέρες τη συνεδρίαση και συμμετέχοντας σε αυτήν, θα πρέπει να πω ότι μου προκαλεί έκπληξη το γεγονός ότι σε ένα νομοσχέδιο το οποίο συστηματικοποιεί τις διατάξεις που αφορούν τις διαδικασίες των αποκρατικοποιήσεων έχουμε μια πρόταση ονομαστικής ψηφοφορίας και μια αρνητική ψήφο της Νέας Δημοκρατίας.

Αυτό το οποίο δημιουργεί καταπληκτική εντύπωση είναι ότι σε ένα νομοσχέδιο το οποίο εκσυγχρονίζει το νομοθετικό πλαίσιο του 1991, που εισήχθη με το Νόμο 2000, για τη διαδικασία των αποκρατικοποιήσεων, η Νέα Δημοκρατία εκφράζει μια αρνητική στάση.

Η πρώτη ανάγνωση αυτής της συμπεριφοράς θα μπορούσε να είναι ότι η Νέα Δημοκρατία εκφράζει την αντίθεσή της στη διαδικασία των αποκρατικοποιήσεων, εκφράζει την αντίθεσή της στο θεσμό των αποκρατικοποιήσεων. Τι εκφράζει εν πάση περιπτώσει με την αρνητική της ψήφο; Εάν υπήρχε ένα νομοσχέδιο το οποίο έθετε φραγμούς στο υπάρχον πλαίσιο για τη διαδικασία των αποκρατικοποιήσεων, θα έλεγα ότι αυτή η στάση είναι δικαιολογημένη. Θα μπορούσαμε να συζητάμε ένα νομοσχέδιο εδώ το οποίο θα παρενέβαλε τα μύρια όσα εμπόδια στο να πραγματοποιηθούν οι αποκρατικοποιήσεις. Εάν είχαμε ένα τέτοιο νομοσχέδιο και τέτοιες επισημάνσεις, τότε πράγματι θα δικαιολογούνταν μια αρνητική ψήφος. Γιατί η Νέα Δημοκρατία θα ήταν λογικό να υπερασπίζεται την άποψή της ότι οι αποκρατικοποιήσεις είναι αναγκαίο θεσμικό εργαλείο για τη σύγχρονη λειτουργία της ελληνικής οικονομίας.

Εδώ, όμως, δεν επισημάνθηκε κάτι τέτοιο. Η Νέα Δημοκρατία δεν προέβαλε αιτιάσεις ότι από το νομοσχέδιο δημιουργούνται προβλήματα στη διαδικασία των αποκρατικοποιήσεων, ότι τίθενται εμπόδια, γραφειοκρατικές υπερβολές, που στην πραγματι-

κόττητα έρχονται να ακυρώσουν ένα πλαίσιο το οποίο υπάρχει και το οποίο είναι αναγκαίο για τη χώρα.

Προσπαθώ να κατανοήσω ακούγοντας δύο μέρες τους ομιλητές της Νέας Δημοκρατίας πού είναι η αντίθεσή τους. Αντίθεση –λέει- επί της αρχής. Μα, αυτό εάν δεν είναι μέγιστο πολιτικό λάθος για μια παράταξη η οποία ευαγγελίζεται την ελεύθερη λειτουργία της αγοράς και της οικονομίας –και την ευαγγελίζεται εδώ και χρόνια- να θέτει ζήτημα αρχής, τότε ποιο θα είναι το πιο μεγάλο πολιτικό λάθος συζητώντας μάλιστα για τόσο μεγάλο θέμα που αφορά τη λειτουργία της οικονομίας;

Θα περίμενε κανείς συζητώντας σήμερα τα άρθρα που αφορούν τον κύριο κορμό του νομοσχεδίου –διότι αυτές οι ενότητες είναι το κομμάτι που αφορά τις αποκρατικοποιήσεις- να δει πού είναι τέλος πάντων αυτές οι επισημάνσεις που αποτρέπουν τη Νέα Δημοκρατία από το να δεχθεί αυτό το πλαίσιο, τουλάχιστον επί της αρχής.

Ακούσαμε, λοιπόν, ότι οι αντιρρήσεις της συνίστανται στο ότι δημιουργούμε την ειδική γραμματεία αποκρατικοποιήσεων. Θέλουμε –λέει- να βολέψουμε μερικούς. Σε ένα κράτος το οποίο έχει τη δυνατότητα να απασχολεί δεκάδες χιλιάδες ανθρώπων στους κρατικούς του οργανισμούς, τώρα εμείς είχαμε ένα μεγάλο καημό να τακτοποιήσουμε άλλους τρεις. Γιατί περί αυτού πρόκειται: ένας ειδικός γραμματέας θα πάει εκεί. Οι άλλοι είναι μόνιμοι υπάλληλοι που στελεχώνουν την υπηρεσία αυτή με αποσπάσεις. Και η αντίδραση της Νέας Δημοκρατίας συνίσταται στο ότι δημιουργούμε αυτή την ειδική γραμματεία αποκρατικοποιήσεων και αυτός είναι λόγος να μην ψηφιστεί το νομοσχέδιο από τη Νέα Δημοκρατία!

Αγαπητοί συνάδελφοι, και στη συζήτηση στην Επιτροπή αλλά και εδώ ο Υπουργός κ. Χριστοδουλάκης τόνισε ότι ο ν. 2000/1991 εισήγαγε όντως ένα πλαίσιο απαραίτητο για τη λειτουργία της οικονομίας στη χώρα. Αυτό το θεσμικό πλαίσιο κρήθηκε, αξιολογήθηκε, βελτιώθηκε, τροποποιήθηκε στην διαρρεύσασα δεκαετία και αυτή τη στιγμή μετά από μια υπερδεκαετή εμπειρία αισθανόμαστε την ανάγκη να κάνουμε μια πιο συστηματική διατύπωση και οργάνωσή του, έτσι ώστε αυτή η αναγκαία λειτουργία για την οικονομία να εξελίσσεται πιο ομαλά. Περὶ αυτού πρόκειται.

Είχαμε τώρα αναφορές ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. πολέμησε τότε το συζητούμενο νομοσχέδιο που έγινε ο ν. 2000, είχαμε αναφορές ότι οι αποκρατικοποιήσεις δεν προχωρούν με τον ρυθμό που θα έπρεπε, είχαμε, είχαμε, είχαμε... Ο κ. Καστανίδης μιλώντας χθες έθεσε μερικά πραγματικά ζητήματα τα οποία μας οδηγούν στο να προσεγγίσουμε σωστά και τις διάφορες εποχές του μεταπολιτευτικού μας βίου, να θυμηθούμε δηλαδή ποιο ήταν το καθεστώς λειτουργίας της οικονομίας και παρεμβατικότητας του κράτους από το 1974 έως το 1990.

Η επταετία 1974-1981 της Νέας Δημοκρατίας σηματοδοτήθηκε από μία σωρεία κρατικοποιήσεων μεγάλων επιχειρήσεων, από την Ολυμπιακή Αεροπορία, τη ΣΤΑΓΕΡ ή τα κομμάτια του Μποδοσάκη ή την Εμπορική Τράπεζα. Γιατί τα ξεχνάμε αυτά. Αυτό διαμόρφωσε μία συνείδηση.

Και βεβαίως ακολούθησαν οι Κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, οι οποίες έκαναν μία τεράστια προσπάθεια να περισώσουν τον παραγωγικό ιστό της χώρας, προσπαθώντας να κρατήσουν στη ζωή και να εκσυγχρονίσουν –ανεπιτυχώς κάποιες φορές και με ένα μεγάλο κόστος- τις λεγόμενες προβληματικές επιχειρήσεις. Αυτό μπορεί να έχει τις αιτίες, τις οποίες ανέφερε ο κ. Μάνος, λέγοντας ότι κάποιες επιχειρήσεις ήταν προτιμότερο να κλείσουν για να μπορέσουν να επιζήσουν οι άλλες, που λειτουργούσαν στον ίδιο κλάδο, και να μην έχουν αθέμιτο ανταγωνισμό.

Αλλά, εν πάση περιπτώσει, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. επέλεξε τότε –και πιστεύω ορθά- το να προσπαθήσει να κρατήσει αυτές τις επιχειρήσεις, για να δει πώς θα εξελιχθεί η οικονομία, επειδή είχε στο μυαλό του κυρίως τους ανθρώπους που εργάζονταν εκεί και οι οποίοι δεν έπρεπε να βρεθούν στο δρόμο. Να μην πάμε σε μια τεράστια κοινωνική έκρηξη, η οποία όντως θα προέκυπτε αν αυτές οι επιχειρήσεις που απασχολούσαν χιλιάδες εργαζόμενους, ξαφνικά θα έκλειναν. Και αυτό το πληρώσαμε. Ναι, αποφάσισε η ελληνική κοινωνία και το πλήρωσε. Ήταν στα πλαί-

σια μιας αλληλεγγύης, όπου αναλάβαμε όλοι μαζί το κόστος. Αυτό το κόστος το έχουμε φορτωθεί ως χρέος, αλλά αυτό το χρέος στην πραγματικότητα έσωσε δεκάδες ή εκατοντάδες οικογένειες. Περί αυτού επρόκειτο. Αυτό ήταν το ιδεολογικό, αν θέλετε, περιβάλλον της εποχής εκείνης.

Και βεβαίως όταν το 1991 αρχίζουμε να συζητούμε για τις αποκρατικοποιήσεις, τότε λειτουργούν όλα αυτά τα αντανάκλαστικά και δεν είναι εύκολο να κάνεις μια μετάβαση. Το δυστύχημα όμως ποιο είναι; Δυστυχώς ήταν η εφαρμογή του ν. 2000/1991 στη συνέχεια από τις κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας, η οποία ενεργοποίησε όλα αυτά τα αντανάκλαστικά του παρελθόντος. Είδαμε μία βίαιη ιδιωτικοποίηση των δημοσίων μέσων μεταφοράς στην Αθήνα με τον τρόπο που πήγε να γίνει. Και θυμάστε όλοι τι έζησε τότε η Ελλάδα, αλλά κυρίως το λεκανοπέδιο της Αττικής μ' εκείνη την αναταραχή. Εκείνο δεν ήταν σύγχρονο μοντέλο αποκρατικοποίησης.

Βεβαίως κανείς δεν μπορεί να ξεχάσει και αυτό που πήγε να γίνει με τον ΟΤΕ. Σύμφωνα με τη δήλωση που έκανε τότε, αν θυμάμαι καλά, ο Βουλευτής κ. Σιμπιλίδης –ο οποίος ανέτρεψε την κυβέρνηση- ήταν ότι: «εδώ επιχειρείται ένα ξεπούλημα μιας τεράστιας εθνικής περιουσίας και εγώ δεν μπορώ να στηρίζω μια τέτοια κυβέρνηση». Έτσι ανετράπη η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Αυτό λοιπόν δεν ήταν ένα ορθό παράδειγμα αποκρατικοποίησης.

Σήμερα λοιπόν τι συζητούμε; Καταργούμε τα δέκα άρθρα του ν.2000/1991, όπως αυτά έχουν τροποποιηθεί εν τω μεταξύ πολλές φορές, και συστηματικοποιούμε –ενσωματώνοντας την εμπειρία- αυτά τα δέκα άρθρα σε δέκα καινούργια άρθρα.

Εδώ βέβαια ζήσαμε και πάλι το φαινόμενο ο πολιτικός κόσμος να αισθάνεται διαρκώς ένοχος και αυτήν την ενοχή του να τη βγάζει εδώ μέσα στη Βουλή επίσημα, με τις ομιλίες των συναδέλφων Βουλευτών, οι οποίοι προτάσσουν συνεχώς τη διαφάνεια. Έχουμε και μία επίκληση μιας πρότασης νόμου της Νέας Δημοκρατίας, όπου όταν δημιουργείται μία διυπουργική επιτροπή αποκρατικοποιήσεων, δηλαδή είναι τέσσερις ή πέντε Υπουργοί, εμφανίζονται αυτοί ως οιονεί, ως πιθανοί απατεώνες, οι οποίοι δεν θα κάνουν σωστά τη δουλειά τους, αλλά θα κάνουν κάτι άλλο.

Δηλαδή, οι υπουργικές αποφάσεις οι οποίες δημοσιεύονται, οι προκηρύξεις οι οποίες βγαίνουν, οι διαδικασίες οι οποίες γίνονται, όλα αυτά θεωρούνται ότι είναι λίγα ως διαδικασίες διαφάνειας σε μία χώρα, η οποία από την ένταξη της στην Ευρωπαϊκή Ένωση δίνει το βασικό προνόμιο στους πολίτες της –επιχειρηματίες και μη- αλλά και σε όλους τους πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που θέλουν να κάνουν δουλειά στην Ελλάδα, να έχουν και εσωτερική έννομη προστασία –με την προσφυγή στα ελληνικά δικαστήρια- και προστασία από τις υπηρεσίες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και κυρίως από την Επιτροπή Ανταγωνισμού, αφού μιλάμε για την οικονομία.

Έτσι, λοιπόν, σε ένα περιβάλλον, στο οποίο και να θέλεις να κάνεις κάτι και να θέλεις να πεις ότι έχουν συνωμοτήσει και τα ελληνικά δικαστήρια να καλύψουν μία κομπίνια, θα πρέπει να συνωμοτήσει και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή να καλύψει μια κομπίνια, δηλαδή μια διαδικασία η οποία δεν έχει διαφανείς κανόνες. Έτσι θα πρέπει συνέχεια να προσφεύγουμε στις περίφημες ανεξάρτητες διοικητικές αρχές.

Αγαπητοί συνάδελφοι, εμένα δεν μου είναι ιδιαίτερα αρεστό να συζητάμε συνέχεια για ανεξάρτητες διοικητικές αρχές και στη συνέχεια να μεταθέτουμε τις δικές μας πολιτικές ευθύνες απέναντι στον ελληνικό λαό σε συνταξιούχους δικαστές. Όλοι αυτό μας λένε, να βάλουμε δικαστές, να βάλουμε αρεοπαγίτες, να ξαναβάλουμε συνταξιούχους αρεοπαγίτες, –και άμα θα είναι οι συνταξιούχοι αρεοπαγίτες στις ανεξάρτητες διοικητικές αρχές, τότε εμείς έχουμε βρει το άλλοθι ότι κάνουμε καλά τη δουλειά μας- ότι δεν υπάρχουν άλλοι έντιμοι στην Ελλάδα πλην των συνταξιούχων δικαστών. Βεβαίως, καθ' όλα έντιμοι. Αλλά έπαψαν να είναι έντιμοι οι πρώην πολιτικοί; Δεν είναι έντιμοι οι εκπαιδευτικοί; Δεν είναι έντιμοι οι στρατιωτικοί, δεν είναι έντιμοι οι πανεπιστημιακοί; Και κάθε φορά πρέπει να αναζητούμε ανεξάρτητες διοικητικές αρχές με συνταξιούχους δικαστικούς, για να πούμε ότι η χώρα μας θα πρέπει να καλυφθεί και να νομιμο-

ποιηθεί η πολιτική ζωή του τόπου με την παρουσία αυτών των ανθρώπων σε ανεξάρτητες διοικητικές αρχές και όταν αγνοούμε το βασικό κανόνα ότι ο δικαστής όταν είναι εκτός της δικαιδοτικής του λειτουργίας δεν απολαμβάνει των εγγυήσεων ανεξαρτησίας που έχει το Σύνταγμα. Λοιπόν; Ο δικαστής έχει τις εγγυήσεις ανεξαρτησίας όταν ασκεί το δικαιοδοτικό του έργο, την ώρα που είναι δικαστής, όχι όταν μπαίνει σε διοικητικές αρχές. Τότε είναι ένας πολίτης απλώς. Δεν καταλαβαίνω γιατί το τεκμήριο της εντιμότητας έχει πάει μόνο σ' αυτούς τους ανθρώπους και συνέχεια αναζητούμε ανεξάρτητες διοικητικές αρχές και συνταξιούχους δικαστικούς. Δεν ξέρω αν αυτό περιποιεί τιμή στον πολιτικό κόσμο της χώρας.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Και όταν υπάρχουν «όταν» και «αν»...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Θα ήθελα να κλείσω την παρέμβασή μου αυτή, γιατί δεν νομίζω ότι χρειάζεται να πούμε κάτι περισσότερο στα άρθρα. Κατ' αρχήν δεχόμαστε τις παρατηρήσεις που έκανε ο κ. Μάνος όσον αφορά την παράγραφο 4 του άρθρου 9 με την οποία συντάχθηκε και ο κ. Ρεγκούζας. Η παράγραφος αυτή όντως δεν χρειάζεται. Καλύπτεται από την ισχύουσα νομοθεσία. Ο νόμος του 1999 είναι πρόσφατος. Δεν χρειάζεται να βάλουμε μια διάταξη η οποία περισσότερο προβλήματα θα δημιουργήσει. Είναι ο ν. 2685 του 1999. Σωστό.

Δεύτερον, στο άρθρο 10 στην παράγραφο 1 εκεί που αναφέρεται «διάσπασης, κατάργησης, διάλυσης επιχειρήσεων του Δημοσίου» αφαιρείται το «του Δημοσίου». Δεν υπάρχει κανένας λόγος να κάνουμε τώρα αυτού του είδους τις διαφοροποιήσεις.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Γεώργιος Φλωρίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες τροποποιήσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

«Η παρ. 4 του άρθρου 9 αφαιρείται.

Οι παρ 5 και 6 αναριθμούνται σε 4 και 5 αντίστοιχα.

Από την παρ. 1 του άρθρου 10 στίχος 5 διαγράφονται οι λέξεις «του Δημοσίου».

Γ. ΦΛΩΡΙΔΗΣ»).

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Δεν θα πληρώνει τίποτα...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Όχι. Εξισώνουμε ό,τι ισχύει για το Δημόσιο και για τους άλλους. Αυτό κάνουμε και αυτό είναι σωστό.

Έγιναν κάποιες παρατηρήσεις από τον κ. Παυλίδη ότι: «μα, γιατί αναφέρεστε, περιγράφετε κάποιες μορφές αποκρατικοποίησης;» κι ότι αυτές ενδεχομένως είναι περιοριστικές. Λέμε ότι το άρθρο 4...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τρελαθήκαμε...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Γιατί;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μα, είναι δυνατόν αυτό να το περνάτε έτσι με μία φράση;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Γιατί; Δεν κατάλαβα. Τι φράση; Θέλετε πολλές φράσεις; Να σας πω χιλιάδες...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μα, όταν γίνονται συγχωνεύσεις, μεταβιβάσεις...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Παρακαλώ, κύριε Λαφαζάνη. Θέλετε να κάνετε παρέμβαση; Ζητήστε το λόγο αν θέλετε να μιλήσετε και να σας απαντήσει ο κύριος Υπουργός.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ναι, κυρία Πρόεδρε...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Αυτό, κύριε Λαφαζάνη, σημαίνει το εξής. Δείτε σας παρακαλώ την παράγραφο 2. Στην παράγραφο 2 λέει ότι με προεδρικό διάταγμα μπορείς να ρυθμίζεις κάποια πράγματα, τα οποία αφορούν τα τέλη, τα δικαιώματα και κάποιους άλλους, όλους αυτούς που εμφανίζονται εκεί σε τεράστιες μεταβιβάσεις. Και αν κρίνει η Κυβέρνηση ότι πράγματι μπορεί να διευκολύνει μια μεταβίβαση μιας μεγάλης επιχείρησης απαλλάσσοντάς την από όλους αυτούς οι οποίοι θέλουν να πάρουν τα δικαιώματά τους εκεί, μπορεί να το κάνει με προεδρικό διάταγμα. Έχει μια διαφάνεια, έχει μια πολιτική απόφαση, κρίνεται από τους πάντες, κρίνεται από το Συμβούλιο της Επικρατείας όσον αφορά τη νομιμότητά της. Λοιπόν, γιατί; Περί αυτού πρόκειται.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Συμφωνήσατε με δύο λέξεις όπως την πρότεινε ο κ. Μάνος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Αγαπητέ συνάδελφε, ήμουν απολύτως σαφής. Εγώ δεν μασάω τα λόγια μου. Με ό,τι συμφωνώ συμφωνώ. Με ό,τι δεν συμφωνώ το λέω. Λοιπόν, δεν υπάρχει κανένας λόγος να κρυβόμαστε εδώ πέρα τώρα. Γιατί εδώ δύο μέρες –τα επισήμανε χθες ο κ. Καστανίδης– από τη μια μεριά δεχόμαστε μια κριτική από μια μερίδα της Νέας Δημοκρατίας που χρησιμοποιεί τη φρασεολογία τη δική σας –η Νέα Δημοκρατία μας είπε ότι είμαστε το τελευταίο κομμουνιστικό κράτος στην Ευρώπη, στον κόσμο– εσείς μας λέτε ότι δεν υπάρχει χειρότερο κράτος από μας. Εν πάση περιπτώσει, εμείς δεν καθόμαστε να ακούμε αυτές τις φωνές τώρα, δεν μας ενδιαφέρει. Η ουσία μας ενδιαφέρει. Κυβερνάμε τον τόπο και τα προβλήματα του ελληνικού λαού προσπαθούμε να αντιμετωπίσουμε.

Όσον αφορά την επισήμανση –και θα κλείσω με αυτό– στο άρθρο 5, «τη σύναψη με ή χωρίς διαγωνισμό των απαραίτητων συμβάσεων για συμβούλους» πρέπει να πω ότι η διάταξη αυτή ισχύει από το 1993 και εισήχθη με το ν. 2166. Ισχύει από τότε. Δεν καταλαβαίνω αυτή την μετά από εννέα χρόνια αναφορά ότι με αυτή τη διάταξη εισάγουμε καθεστώς αδιαφάνειας.

Εννέα χρόνια ισχύει και εφαρμόζεται! Και ξέρουμε πάρα πολύ καλά ότι στις διαδικασίες πρόσληψης συμβούλων για τη διαδικασία της αποκρατικοποίησης όλα τα πράγματα γίνονται με έναν τρόπο που αν δεν είναι σωστός, η αγορά αντιδρά. Οι ενδιαφερόμενοι αντιδρούν, εάν κινείσαι μονόπλευρα, εάν χρησιμοποιείς μόνο έναν ή μόνο δύο!

Υπάρχουν αντίστοιχα γραφεία, οίκοι, τράπεζες, διότι σ' αυτές τις περιπτώσεις οι περισσότεροι που ασκούν καθήκοντα συμβούλου αποκρατικοποίησης είναι οι τράπεζες. Είναι μεγάλες ελληνικές και ξένες τράπεζες και είναι οίκοι διεθνώς αναγνωρισμένοι. Εδώ δεν μπορεί κανείς να κάνει ένα παιχνίδι!

Ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι όλες αυτές οι ρυθμίσεις γίνονται με βάση τις κοινωνικές οδηγίες που έχουν ενσωματωθεί στο εθνικό μας δίκαιο και εναντίον των όποιων –αν θέλετε– ενεργειών που κάνει η Κυβέρνηση στη σύναψη αυτών των συμβάσεων, έστω και αν επιχειρείται ή επιχειρηθεί με ελληνικό όνομα να αλλάξει κάτι. Εάν αυτό δεν είναι συμβατό με την κοινωνική οδηγία, τότε τα πράγματα δεν μπορούν να σταθούν!

Άρα, λοιπόν, δεν είναι δυνατόν να συζητούμε σήμερα για καθεστώς αδιαφάνειας σε μια διάταξη που ισχύει από το 1993 και εφαρμόζεται αδιαλείπτως! Δόξα το Θεό είχαμε πολλές διαδικασίες αποκρατικοποιήσεων, δόξα το Θεό προσελήφθησαν του κόσμου οι σύμβουλοι για κάθε μια από αυτές! Και δεν προσλαμβάνεται μόνο ένας. Συνήθως προσλαμβάνεται μια κοινοπραξία.

Επομένως, δεν υπάρχει κανένας λόγος να συζητούμε για τέτοια πράγματα. Γι' αυτό σας είπα και πριν ότι δεν είναι δυνατόν κάθε τόσο ο πολιτικός κόσμος να αισθάνεται ο ίδιος διαρκώς ένοχος και να βάζει ζητήματα αδιαφάνειας, αναγνωρίζοντας δηλαδή στην πραγματικότητα ότι κάτι δεν πάει καλά σε κάτι το οποίο έχει ενσωματωθεί ως εμπειρία στη λειτουργία της χώρας αυτές τις δεκαετίες.

Ολοκληρώνω με αυτό που είπε ο κ. Παυλίδης. Ρώτησε γιατί αναφέρονται περιοριστικά οι μορφές αποκρατικοποιήσεων. Προφανώς έχει το παλιό σχέδιο νόμου. Το πρακτικό της επιτροπής που συζητούμε σήμερα λέει ότι οι μορφές αποκρατικοποίησης είναι «ενδεικτικά» αυτές. Μπορεί να είναι και χίλιες άλλες. Παλαιότερα χρησιμοποιούσαμε τον όρο «ιδία». Τώρα λέμε «ενδεικτικά». Μπορεί να προκύψει οτιδήποτε άλλο, αρκεί να γίνει με τον τρόπο που περιγράφει το πλαίσιο.

Άρα, νομίζω ότι δεν υπάρχουν ουσιαστικές διαφωνίες στο συζητούμενο νομοσχέδιο. Ούτε επί της αρχής υπήρχαν, ούτε επί των άρθρων υπάρχουν τέτοιες διαφωνίες που θα μπορούσαν να οδηγήσουν στην καταψήφιση –τουλάχιστον από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας– αυτού του νομοσχεδίου.

Εν πάση περιπτώσει, η Νέα Δημοκρατία μπορεί να επιμένει για δικούς της λόγους, αλλά δεν θα πρέπει να ξεχνά ότι αυτή τη στιγμή εμφανίζεται να αυτοαναιρείται σε ένα μείζον ζήτημα της πολιτικής της. Και οι αποκρατικοποιήσεις ήταν αυτό που η Νέα

Δημοκρατία θεοποιούσε πάντα ως διαδικασία. Και σήμερα εδώ μας λέει «όχι» και επί της αρχής και επί των άρθρων. Περιμέναμε μια πρόταση, δεν υπάρχει!

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριοι συνάδελφοι, η Διαρκής Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στην πρόταση νόμου αρμοδιότητας του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας «Συνήγορος υγείας και κοινωνικών υπηρεσιών».

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, κ. Παυλόπουλος.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ : Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω απαντώντας στο ερώτημα που έθεσε ο κύριος Υπουργός. Ποιο ερώτημα –ας το πω πρόκληση- απηύθυνε στη Νέα Δημοκρατία; Η Κυβέρνηση –λέει ο κ. Φλωρίδης- επιχειρεί να θεσπίσει ένα πλαίσιο ιδιωτικοποιήσεων καλύτερο από αυτό που υπάρχει και η Νέα Δημοκρατία δεν το ψηφίζει. Γιατί άραγε; Είναι υπέρ ή εναντίον των ιδιωτικοποιήσεων; Είναι ένα ερώτημα που το απηύθυνε χθες με διαφορετικό τρόπο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, ο κ. Καστανίδης.

Σ' απάντηση αυτού που λέει ο κ. Φλωρίδης –για να τον βοηθήσω να καταλάβει τη νοοτροπία των συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας και εμού- θα του φέρω το εξής παράδειγμα:

Κύριε Φλωρίδη, σε αυτή την Αίθουσα το Φεβρουάριο του 1998 η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ έφερε ένα νόμο για την ιδιωτικοποίηση – εξυγίανση της Ολυμπιακής. Υποτίθεται –κατά τη γνώμη της Κυβέρνησης- ότι αυτός ο νόμος έκανε βήματα για να βοηθηθεί η Ολυμπιακή να βγει από το τέλμα. Όταν εμείς εκείνη την εποχή λέγαμε ότι δεν ψηφίζουμε τις σχετικές διατάξεις γιατί είναι ανεπαρκέστερες και οδηγούν τον εθνικό αερομεταφορέα στην καταστροφή, μας λέγατε: «Μα, επιτέλους! Ένα βήμα θέλουμε να κάνουμε. Δεν μας βοηθάτε;»

Και ερωτώ, λοιπόν, τους συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ το εξής: Εάν είχαμε ψηφίσει εμείς, ως Νέα Δημοκρατία, εκείνη τη φορά αυτές τις διατάξεις για την Ολυμπιακή –που εσείς, κύριοι του ΠΑΣΟΚ, τις θεωρούσατε ως διατάξεις χρήσιμες για τον εθνικό αερομεταφορέα- ποια θα ήταν η απάντηση της Κυβέρνησης για το κατάντημα της Ολυμπιακής σήμερα; Δεν θα έλεγε στη Νέα Δημοκρατία «τι θέλετε, αφού μαζί τα ψηφίσαμε και δεν τα καταφέραμε»;

Κύριε Υπουργέ, ως ηθικό δίδαγμα θα σας έλεγα ότι ψάχνετε για συνενόχους στην αποτυχία σας! Όμως, συνενόχους σας στη Νέα Δημοκρατία δεν θα βρείτε! Σας το λέω αυτό, γιατί, για να κάνει κανείς ιδιωτικοποιήσεις και αποκρατικοποιήσεις, πρέπει και να θέλει και να γνωρίζει και να σέβεται ορισμένα πράγματα! Εσείς ούτε γνωρίζετε τι σημαίνει ιδιωτικοποίηση ούτε θέλετε ουσιαστικά τις ιδιωτικοποιήσεις και, κυρίως, φοβάστε τη διαφάνεια! Αυτή είναι η διαφορά!

Η Νέα Δημοκρατία υπήρξε πρωτοπόρος στις ιδιωτικοποιήσεις. Θα το ξαναλέω και μη διερωτάται ο κύριος Υπουργός γιατί το υπενθυμίζω! Ήταν πράξη μέγιστου πολιτικού ήθους, μεγάλου πολιτικού θάρρους, το 1991 με ένα Βουλευτή Πλειοψηφία να ψηφίζει σε αυτή τη Βουλή τέτοιου είδους διατάξεις, οι οποίες οδήγησαν στο να ξεκινήσουν οι ιδιωτικοποιήσεις. Μάλιστα, ήταν ένα καλό βήμα στο να συνηθίσει ο Ελληνικός Λαός ότι η ιδιωτικοποίηση ήταν ένα ευεργετικό μέτρο για την οικονομία και όχι «ξεπούλημα», όπως έλεγε εκείνη την εποχή το ΠΑΣΟΚ που ξήλωνε πεζοδρόμια και ξεγύμνωνε ανθρώπους.

Θα ήθελα, επίσης, να θυμίσω στην Κυβέρνηση ότι το 1998 η ίδια η Νέα Δημοκρατία, όταν εσείς υιοθετούσατε ακόμη το δικό μας νόμο, το ν. 2000/1991, σας είπε ότι δεν επαρκεί και πρέπει να κάνουμε κάτι, ένα άλλο γενικό πλαίσιο. Όμως, αυτό το γενικό πλαίσιο το εννοούσαμε πολύ διαφορετικά. Γιατί εμείς θεωρούσαμε και θεωρούμε ότι πρέπει να υπάρξει ένα γενικό πλαίσιο σε ό,τι αφορά στις ιδιωτικοποιήσεις και στις αποκρατικοποιήσεις, το οποίο όμως οφείλει να έχει την εξής λογική: Πρώτον, πρέπει να καθορίζει τους όρους με τους οποίους θα γίνονται οι σχετικές διακηρύξεις για λόγους διαφάνειας και για λόγους οι οποίοι αφορούν την ικανοποίηση των επιταγών του

ελεύθερου ανταγωνισμού.

Δεύτερον, θα πρέπει να υπάρχουν ασφαλιστικές δικλίδες ότι οι αποφάσεις που λαμβάνονται –πάλι από πλευράς διαφάνειας- είναι μέσα στο πλαίσιο των σχετικών διακηρύξεων.

Τρίτον, πρέπει να υπάρχουν συγκεκριμένα κίνητρα –και όχι μόνο εξουσιοδοτήσεις προς τη Διυπουργική Επιτροπή Αποκρατικοποιήσεων για το ποια κίνητρα υπάρχουν- ώστε να προτιμάται στην ιδιωτικοποίηση και στην αποκρατικοποίηση εκείνος ο επενδυτής ο οποίος εξασφαλίζει περισσότερες θέσεις εργασίας και σέβεται περισσότερο τους εργαζομένους.

Τέλος, το κυριότερο είναι ότι πρέπει να υπάρχει εγγύηση ότι οι πόροι που προκύπτουν από τις αποκρατικοποιήσεις και τις ιδιωτικοποιήσεις πηγαίνουν για την εξυγίανση των επιχειρήσεων και όχι για να καλύπτονται οι διάφορες «τρύπες» από εδώ και από εκεί και να έρχεται η Κυβέρνηση με δημιουργική λογιστική να μιλά για πλεόνασμα του προϋπολογισμού, το οποίο ουδέποτε υπήρξε!

Αυτά είχαμε πει εμείς! Αυτά ζητούσαμε με την πρόταση νόμου την οποία κάναμε! Αντ' αυτού, μας εμφανίζετε αυτό το σχέδιο νόμου, το οποίο μιλά απλώς για αποκρατικοποιήσεις. Δηλαδή, επειδή μιλά για αποκρατικοποιήσεις, με τη μορφή που εσείς νομίζετε, πρέπει εμείς να το ψηφίσουμε; Δηλαδή, η επίκληση της έννοιας «αποκρατικοποίηση», ανεξάρτητα από την αποτελεσματικότητα, την αποδοτικότητα και τους κανόνες διαφάνειας, πρέπει να κάνει τη Νέα Δημοκρατία εν ονόματι του φιλελευθερισμού που τη διακρίνει να ψηφίζει ο,τιδήποτε;

Όχι, κύριε Υπουργέ! Για εμάς, οι ιδιωτικοποιήσεις και οι αποκρατικοποιήσεις –η απελευθέρωση γενικώς της αγοράς- διέπονται από κανόνες. Οι κανόνες είναι απαραίτητοι να υπάρχουν, διότι ο φιλελευθερισμός στηρίζεται σε κανόνες. Ο φιλελευθερισμός –για όσους το γνωρίζουν, γιατί εσείς δεν το γνωρίζετε αφού δεν τον υπηρετήσατε, αλλά τον πολεμήσατε για χρόνια ολόκληρα- έχει δύο χαρακτηριστικά: Σέβεται τον ελεύθερο ανταγωνισμό και τους κανόνες, οι οποίοι αφορούν τον ελεύθερο ανταγωνισμό και την οικονομία της αγοράς. Και, κατά δεύτερον, έχει κοινωνικό πρόσωπο. Γιατί δεν νοείται φιλελευθερισμός χωρίς κοινωνικό πρόσωπο. Άλλες είναι οι νεοφιλελεύθερες επιλογές που οδήγησαν κάποιες χώρες εκεί που ξέρουμε και άλλες οι πραγματικά φιλελεύθερες που προϋποθέτουν και κανόνες και κοινωνική ευαισθησία.

Όμως, μέσα σ' αυτό το νομοσχέδιο δεν υπάρχει ούτε κανόνας ούτε κοινωνική ευαισθησία. Στην πραγματικότητα, επιτρέπεται να συνεχίζονται οι σημερινές «αποκρατικοποιήσεις», οι οποίες, όπως σας είπα και χθες, είναι απλές μετοχοποιήσεις μέσω κομματικών «καρεκλοκένταυρων», που επιτρέπουν στην Κυβέρνηση να εξοικονομεί χρήματα, για να μπορεί να τα διαθέτει από εδώ και από εκεί και να λέει ότι δήθεν παρουσιάζει πλεόνασμα ή ότι μειώνει το δημόσιο χρέος.

Αυτό θέλατε να κάνετε! Μας ζητάτε, λοιπόν, να συμπράξουμε, για να μοιραστούμε το μέγεθος της αποτυχίας σας μεθαύριο και να μας λέτε «μαζί τα ψηφίσαμε»;

Εμείς είχαμε το θάρρος να σας πούμε πως εννοούμε τις αποκρατικοποιήσεις και τις ιδιωτικοποιήσεις! Σας προτείναμε ένα ολόκληρο κείμενο, μία πρόταση νόμου και εσείς μας λέτε τι θέλουμε; Πότε συνέβη στο παρελθόν η Αξιοματική Αντιπολίτευση να έχει αυτό το θάρρος, αυτή τη συνέπεια και αυτό το ήθος να σας παρουσιάζει ένα κείμενο από το 1998 και εσείς να έρχεστε τώρα να μας λέτε τι εννοούμε και τι θέλουμε;

Εμείς θέλουμε απελευθέρωση της αγοράς και μείωση του κράτους, αλλά θα θέλαμε όλα αυτά να ισχύσουμε με κανόνες, με διαφάνεια, με κοινωνική ευαισθησία και, κυρίως, με αποτελεσματικότητα που αφορά το μέλλον της εθνικής οικονομίας. Και όχι για να βγάλουμε χρονιά παρά χρονιά τον προϋπολογισμό, όπως εσείς επιχειρείτε να κάνετε, όταν ξέρετε που έχετε οδηγήσει αυτή τη στιγμή την οικονομία, όταν ξέρετε ποια είναι τα δραματικά μεγέθη της οικονομίας –σας τα είπαε εξάλλου η «EUROSTAT» προχθές- όταν ξέρετε τι σημαίνει ανεργία!

Τόλμησε χθες ο κ. Χριστοδουλάκης να μιλήσει για ανεργία στην εποχή της Νέας Δημοκρατίας, όταν ξέρουμε όλοι ποια ήταν η ανεργία το 1993 και που την οδήγησατε εσείς στη συνέχεια.

Σας ξαναλέω λοιπόν ότι εμείς έχουμε ένα πρότυπο, που είναι ο νόμος, τον οποίο εμείς καταθέσαμε. Δεν σας αρέσει; Φέρτε έναν καλύτερο. Αλλά να μας φέρετε νόμο για αποκρατικοποιήσεις, ιδιωτικοποιήσεις και όχι για νομιμοποίηση της αδιαφάνειας, της διαπλοκής, των αυθαίρετων επιλογών, και κυρίως για νομιμοποίηση της προσπάθειας διαμόρφωσης δημιουργικής λογιστικής, με την οποία θα εμφανίζεστε στη Βουλή στη συζήτηση του προϋπολογισμού μεθαύριο, για να μας μιλάτε για ισοσκελισμένο προϋπολογισμό και για πλεονάσματα.

Θα έρθω τώρα στα επιμέρους άρθρα. Ξέρω ότι μακρηγόρησα σε ό,τι αφορά τα ζητήματα αυτά, αλλά έπρεπε να δώσω μία απάντηση. Την απάντηση αυτή πρέπει να τη δώσω και προς τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ, ο οποίος χθες ρωτούσε «δύο φωνές έχει η Νέα Δημοκρατία;». Όχι, μία έχει, κύριε συνάδελφε. Όταν η Νέα Δημοκρατία μιλάει για ιδιωτικοποίηση, μιλάει για διαφάνεια. Μπορεί άλλοι συνάδελφοι να έδωσαν την έμφαση στην ιδιωτικοποίηση και άλλοι στη διαφάνεια, στην ουσία όμως συνδυάζονται τα δύο αυτά πράγματα και υπάρχουν μία κατανομή ρόλων μέσα σε ένα κόμμα. Γιατί στον ελάχιστο χρόνο που διαθέτουν οι Βουλευτές ενός κόμματος, νομίζω ότι δεν μπορούν να τα πουν όλα.

Βέβαια το ΠΑΣΟΚ έχει συνηθίσει -είναι μια επικοινωνιακή καραμέλα τον τελευταίο καιρό- να προσπαθεί να μιλήσει περί διγλωσσίας στη Νέα Δημοκρατία. Το έχουμε δει και σε άλλα θέματα, όπως παραδείγματος χάρι στο θέμα της καταπολέμησης της τρομοκρατίας. Δεν κοιτάει τα του οίκου του το ΠΑΣΟΚ, το οποίο και ως κόμμα και ως Κυβέρνηση έχει καταντήσει χαλαρή συνομοσπονδία Υπουργών και στελεχών, όπου ο καθένας μιλάει για ο,τιδήποτε σκέπτεται, χωρίς να υπάρχει καμία απολύτως γραμμή. Με την υπεροπλία που διατηρεί η Κυβέρνηση στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, έχει τη δυνατότητα να μεταθέτει το ενδιαφέρον προς τη Νέα Δημοκρατία. Εδώ πάντως τέτοια δυνατότητα δεν θα την έχει. Η θέση μας υπήρξε αρραγής και ενιαία.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ**)

Έρχομαι στα επιμέρους ζητήματα, τα οποία αφορούν τις αιτιάσεις, τις οποίες έχουμε. Τα είπαμε επί της αρχής, αλλά ας δούμε και τις επιμέρους διατάξεις.

Άρθρο 3: Διυπουργική Επιτροπή Αποκρατικοποιήσεων. Ορισμένα ερωτηματικά θα θέσω. Κύριε Υπουργέ: Υπήρχε αυτή η επιτροπή ή δεν υπήρχε; Αν υπήρχε, για ποιο λόγο την ανασυνστάτε με τη διάταξη αυτή; Αν δεν υπήρχε, τώρα τη θυμηθήκατε; Τώρα η επιτροπή αυτή σας φαντάζει ότι είναι χρήσιμη; Τόσο καιρό πώς κάνατε αποκρατικοποιήσεις και ιδιωτικοποιήσεις χωρίς να έχετε αυτήν την επιτροπή;

Δεύτερον για την επιτροπή αυτή, αφού είναι διυπουργική, ξέρετε καλά ότι υπάρχει διαρκής εξουσιοδότηση, προς τον Πρωθυπουργό και το Υπουργικό Συμβούλιο. Δεν ξέρετε γι' αυτήν την εξουσιοδότηση; Οι εξ' υμών Υπουργοί γνωρίζετε ότι αυτές οι επιτροπές έτσι δημιουργούνται. Γιατί όπου δημιουργείτε στην περίπτωση αυτή ολόκληρη σειρά διατάξεων; Αυτές οι διατάξεις μάλιστα, ειρήσθω εν παρόδω, έχουν και ένα γραφειοκρατικό στοιχείο, το οποίο βλάπτει, στην περίπτωση που θα θέλετε να τις τροποποιήσετε μεθαύριο. Κάτι που είναι βέβαιο ότι θα το κάνατε. Ελάτε να δείτε μέχρι τις 31.12.2002 πόσες φορές θα τροποποιήσετε αυτόν τον νόμο. Εδώ είμαστε και θα το δούμε. Το είπα και χθες και το λέω και σήμερα. Αν θέλετε να την τροποποιήσετε, θα θέλετε νόμο, ενώ τότε θα θέλατε μία απλή κανονιστική πράξη.

Τρίτον, ρωτούμε ευθέως: Γιατί χρειάζεται η ειδική γραμματεία αποκρατικοποιήσεων; Γιατί; Μέχρι τώρα γιατί δεν την είχατε; Αυτό σας εμπόδιζε να κάνετε αποκρατικοποιήσεις και ιδιωτικοποιήσεις; Δεν σας φτάνει η γενική γραμματεία, η οποία υπάρχει στο Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας; Για ποιο λόγο τη θέλετε ειδική;

Πώς συμβιβάζετε τη δημιουργία όλων αυτών των υπηρεσιών με τη δέσμευση της 27ης Ιουλίου του 1997 ότι θα μειώσετε το δημόσιο τομέα κατά δύο χιλιάδες νομικά πρόσωπα και υπηρεσίες; Αυτό είναι κάτι, που θα το λέω πάντοτε. Τον μειώσατε; Κατά τριακόσια πενήντα τον αυξήσατε. Δεν θα απολογηθείτε

για αυτήν τη δέσμευση, που αναλάβατε απέναντι στον ελληνικό λαό; Βγαίνετε με δεσμεύσεις, τις οποίες αναγγέλλετε, αλλά κρύβεστε κάθε φορά που δεν τις τηρείτε; Όπως θα κρυφτεί μεθαύριο ο Πρωθυπουργός, που θα ανακοινώσει στη Θεσσαλονίκη φοροελαφρύνσεις, ενώ θα έχει κρύψει την επιδρομή που έγινε όλο το καλοκαίρι με συγκεκριμένα μέτρα, που είναι υπερπολλαπλάσια από πλευράς εσόδων από εκείνα, που θα ετοιμαστεί -υποτίθεται- να δώσει ως ψιχία στους φορολογούμενους; Αυτή είναι η νοοτροπία σας. Επαίρεστε, όταν είναι να υποσχεθείτε, και κρύβεστε, όταν είναι να ανατρέξετε τις υποσχέσεις σας.

Τέλος το ερώτημα, που αφορά τους συμβούλους, αφορά και το άρθρο τρία και το άρθρο επτά. Το ένα αφορά τους συμβούλους, τους οποίους προσλαμβάνετε, και το άλλο αφορά γενικότερα το ζήτημα των συμβούλων, οι οποίοι αφορούν την αποκρατικοποίηση. Δημιουργείτε στρατιές συμβούλων και κανόνες αποσπάσεων.

Να ρωτήσω πρώτα-πρώτα, αφού και εσείς μας ρωτάτε, το εξής: Τις προάλλες δεν ψηφίσαμε εδώ τον υπαλληλικό κώδικα που μιλάει για τις αποσπάσεις; Γιατί δεν σας αρκεί ο υπαλληλικός κώδικας και η διαδικασία αποσπάσεων του υπαλληλικού κώδικα, αλλά κάθε φορά που φέρνετε ένα σχέδιο νόμου στη Βουλή, έχετε και ειδικές ρυθμίσεις κατά παρέκκλιση αποσπάσεων από εκείνες, στις οποίες αναφέρεται ο υπαλληλικός κώδικας; Δηλαδή, έχουμε ένα κώδικα, τον οποίο δεν εφαρμόζουμε και εφαρμόζουμε μονίμως τις ειδικές διατάξεις περί αποσπάσεων. Για να καταντήσετε τον υπαλληλικό κώδικα, και σε ό,τι αφορά το μείζον θέμα των αποσπάσεων -οι αποσπάσεις αυτές έχουν τεράστια σημασία, γιατί είναι ευνοϊκές και γιατί συντελούνται πολύ καλύτερη μισθολογική μεταχείριση-, για να χρησιμοποιήσω τη σεφερική έκφραση «ένα πουκάμισο αδειανό». Τον χρησιμοποιείτε μόνο, όπου θέλετε.

Κύριε Υπουργέ, το ερώτημά μου είναι και θα είναι γιατί δεν σας αρκούν οι αποσπάσεις, όπως γίνονται με τον Υπαλληλικό Κώδικα. Γιατί; Τότε κάνατε λάθος ή τώρα θέλετε να κρύψετε κάτι; Αν δεν είναι επαρκείς εκείνες οι διατάξεις, λάθος κάνατε που τις θεσπίσατε.

Αυτά είναι τα ερωτήματα που θέτω και σας τα θυμίζω: Γιατί να υπάρχει μια διυπουργική επιτροπή, γιατί, τουλάχιστον, να μην γίνεται με πρωθυπουργική απόφαση, για ποιο λόγο η ειδική γραμματεία, για ποιο λόγο οι αδιαφανείς διαδικασίες γύρω από τους συμβούλους και γύρω από τις αποσπάσεις; Και τι συμβούλους; Ων ουκ έστι αριθμός, χωρίς περιορισμό όσον αφορά τον αριθμό, χωρίς να υπάρχει καμία απολύτως διαδικασία διαφάνειας, χωρίς κανένα κριτήριο. Πρέπει, λέει, να έχουν εμπειρία.

Τι σημαίνει η λέξη εμπειρία; Λέει τίποτα η λέξη εμπειρία, κύριε συνάδελφε; Σας ικανοποιεί ως κριτήριο αξιοκρατίας; Δεν θα ρωτήσω η Αξιωματική Αντιπολίτευση, λόγω στοιχειώδους κοινοβουλευτικού χρέους; Εν λευκώ εξουσιοδοτήσεις θα σας δίνουμε; Όλα αυτά τα πράγματα δεν σας προβληματίζουν; Ελάτε εσείς στη θέση μας. Αν η Νέα Δημοκρατία σας πρότεινε κάτι τέτοιο, ξέρετε τι θα είχατε κάνει εδώ; Χρειάζεται να σας υπενθυμίσω;

Θα μιλήσω για ένα θέμα το οποίο αφορά το άρθρο 4, για τις μορφές αποκρατικοποιήσεων και ιδιωτικοποιήσεων.

Κύριε Πρόεδρε, θα χρειαστώ και τη δευτερολογία μου.

Πρώτα απ' όλα θα ήθελα να υπενθυμίσω στον κ. Καστανίδη ότι δεν είναι θεωρητική η τοποθέτηση που είχα κάνει χθες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Κύριε Παυλόπουλε, δεν είναι εύκολο να δίνω τις δευτερολογίες έτσι. Δεν είναι σωστή η πρακτική αυτή. Παρακαλώ, θα πρέπει να περιμένετε για τη δευτερολογία σας.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δέχομαι το γεγονός ότι για λόγους οικονομίας της συζήτησης, ομαδοποιούμε τα άρθρα. Αλλά σε ένα τόσο σοβαρό νομοσχέδιο πρέπει δώδεκα άρθρα, που είναι στην κυριολεξία η καρδιά του νομοσχεδίου, να τα αναλύσω σε δεκαπέντε λεπτά, για να αντικρούσω αυτά που περιέχει το νομοσχέδιο και αυτά που είπε ο κύριος Υπουργός. Τότε με συγχωρείτε, πρόκειται για παραβίαση διαδικασίας. Ζήτησα λοιπόν, αντί να δευτερολογήσω, να μου δώσετε μερικά λεπτά

από τη δευτερολογία μου.

Συνεχίζω, για να μη χάνω το χρόνο μου. Σε ό,τι αφορά τις αποκρατικοποιήσεις και τις ιδιωτικοποιήσεις, κύριε Καστανίδη - και συγγνώμη για την προσωπική αναφορά- δεν είναι θεωρητική και δεν αφορά πρόσωπα. Άλλο είναι η αποκρατικοποίηση και άλλο η ιδιωτικοποίηση. Αποκρατικοποίηση σημαίνει ότι παίρνω τη δραστηριότητα και τη βγάζω έξω από την κρατική δράση. Ιδιωτικοποίηση σημαίνει ότι κρατώ την εποπτεία και χρησιμοποιώ ιδιωτικοοικονομικούς όρους.

Αυτό έχει τεράστια σημασία, γιατί το Σύνταγμα θέτει φραγμούς στην αποκρατικοποίηση. Υπάρχουν δραστηριότητες που δεν μπορεί κανείς να τις αποκρατικοποιήσει, ενώ για τις ιδιωτικοποιήσεις, εκτός από σπάνιες περιπτώσεις, όπως η π.χ. η Αστυνομία, δεν υπάρχουν τέτοιοι φραγμοί. Γι' αυτό και γίνεται αυτή η διάκριση σε παγκόσμιο επίπεδο και στη διεθνή βιβλιογραφία. Δεν επιμένω για λόγους θεωρητικούς, επιμένω γιατί θα τα βρούμε αυτά μπροστά μας.

Όταν συνέταξα την πρόταση νόμου της Νέας Δημοκρατίας, το είχαμε σαφώς τοποθετήσει σ' αυτή τη βάση, για να αποφυγούμε τα συνταγματικά εμπόδια, για να ξεκαθαρίσουμε τι εννοούμε και κυρίως για να βοηθήσουμε τα δικαστήρια.

Εδώ όμως, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να σας κάνω και ορισμένες διατυπώσεις, που νομίζω ότι θα βοηθήσουν σε ό,τι αφορά το άρθρο 4. Γιατί υποθέτω, εκτός αν κάνω λάθος, ότι οι διατυπώσεις που έχετε είναι ελλιπείς.

Ξεκινάω από το άρθρο 4, στην παράγραφο 1. Στην περίοδο α' λέει: «Η πώληση του συνόλου της επιχείρησης ή περιουσιακών στοιχείων τμημάτων αυτής». Εγώ νομίζω ότι πρέπει να προσθέσετε «ή και κλάδων», όπως ακριβώς το κάναμε στο στ'. Γιατί στο στ' ορθώς έχετε προσθέσει τους κλάδους, αλλά εδώ δεν το έχετε βάλει. Αρα, λοιπόν, θα πρέπει να λέμε «Η πώληση του συνόλου της επιχείρησης ή περιουσιακών στοιχείων ή τμημάτων ή κλάδων αυτής».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Κύριε Παυλόπουλε, δεν μπορώ να σας δώσω τη δευτερολογία σας. Δεν είναι σωστή πρακτική αυτή.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Προτιμάτε, λοιπόν, να δευτερολογήσω μετά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Αυτό ορίζει ο Κανονισμός της Βουλής.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, έτσι θα χάσουμε περισσότερο χρόνο. Άλλωστε, αυτό έχει γίνει πολλές φορές στο παρελθόν. Δώστε μου αυτά τα δύο λεπτά, είναι κρίμα, προσπαθώ να συμβάλω στη συζήτηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Θα σας δώσω δύο λεπτά.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Όμως, θα δευτερολογήσω κιόλας.

Στο β' λέει: «Η εισαγωγή της επιχείρησης στο Χρηματιστήριο Αξιών». Κύριε Υπουργέ, έχω την εντύπωση ότι πρέπει να προσθέσετε «ή σε άλλη οργανωμένη αγορά της ημεδαπής ή της αλλοδαπής». Γιατί δεν είναι μόνο το χρηματιστήριο. Και σε άλλα νομοσχέδια ορθώς έχετε εισαγάγει και άλλες οργανωμένες αγορές της ημεδαπής ή της αλλοδαπής.

Τέλος, ως προς το γ', εκεί που μιλάμε για την πώληση του συνόλου ή μέρους των μετοχών, πρέπει να προσθέσουμε την «περαιτέρω διάθεση μετοχών». Διότι, αν δεν το βάλετε, δεν μπορείτε να καλύψετε περιπτώσεις κατά τις οποίες έχουμε ιδιωτικοποιήσει μέσω αύξησης μετοχικού κεφαλαίου, που δεν είναι στην κυριολεξία πώληση του συνόλου ή μέρους των μετοχών.

Η διαδικασία της αύξησης του μετοχικού κεφαλαίου είναι ιδιόμορφη. Εγώ θα το έβαζα έτσι: «Η πώληση του συνόλου ή μέρους των μετοχών της επιχείρησης, με ή χωρίς ταυτόχρονη σύναψη συμφωνίας μετόχων, καθώς και η περαιτέρω διάθεση μετοχών με άλλες μορφές».

Τέλος, σε ό,τι αφορά το άρθρο 5, το ξανατονίζω -και ελπίζω να έχετε την ευαισθησία να το δείτε- ότι οι απ' ευθείας αναθέσεις που προβλέπονται έχουν τεράστια προβλήματα. Και όχι μόνο έχουν τεράστια προβλήματα, στο άρθρο 5 παράγραφος 1, αλλά πρέπει να σας τονίσω ότι η ως τώρα διαδικασία ήταν ότι γινόταν ένας στοιχειώδης εσωτερικός πρόχειρος διαγωνισμός,

που τουλάχιστον μετείχαν κάποιοι έστω και αν δεν γινόταν δημόσιος διαγωνισμός. Και γινόταν επιλογή μεταξύ τους για να υπάρχει ανταγωνισμός. Η απ' ευθείας ανάθεση που οργανώνεται εδώ, είναι αντικοινωνική. Το λέγει και η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής. Παρακαλώ δείτε το, επισημαίνει η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής και για ενδεχόμενη παράβαση του Συντάγματος, αλλά και για παράβαση του Κοινοτικού Δικαίου.

Επίσης, στο άρθρο 5 θέλω να σας πω ότι πρέπει να δείτε τις παρατηρήσεις της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής για τη διακράτηση των μετοχών. Όταν οι εργαζόμενοι συνταξιούχοι και μέλη του Δ.Σ. έχουν υποχρέωση διακράτησης πρέπει να διευκρινίσετε εάν η διακράτηση αυτή ενεργεί ως εμπράγματο δικαίωμα, ως εμπράγματο βάρος ή ως ενοχικό και γιατί γίνεται αυτή η διάκριση σε σχέση με άλλους επενδυτές στους οποίους υπάρχουν τα κίνητρα χωρίς να υπάρχει υποχρέωση διακράτησης. Αν αυτό δηλαδή δημιουργεί σ' αυτή την περίπτωση συνταγματικά προβλήματα σε ό,τι αφορά την ίση μεταχείριση. Και αυτό το επισημαίνει η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής.

Αναφορικά με τα ζητήματα του άρθρου 7, σας μίλησα για τα θέματα των συμβούλων.

Τέλος, για την ειδική μετοχή μια τελευταία λέξη και θα επανέλθω στη δευτερολογία μου. Κύριε Υπουργέ, είναι εντελώς στρεβλή η λογική σας στο άρθρο 8. Η νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων είπε ότι αυτή η «ειδική», η λεγόμενη «χρυσή» μετοχή, αυτή η προνομιακή μετοχή, δεν πρέπει κατ' αρχήν να υπάρχει ως θεσμός, γιατί παραβιάζει την κοινοτικώς κατοχυρωμένη αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των κεφαλαίων, και κατ' επέκταση του ελεύθερου ανταγωνισμού. Κατ' εξαίρεση μόνο επιτρέπεται αν αυτό επιβάλλεται, λέγει η νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις δύο αποφάσεις της -Commission κατά Γαλλίας και Commission κατά Πορτογαλίας- μόνο αν αυτό επιβάλλεται, επαναλαμβάνω, για λόγους υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος ή για λόγους στρατηγικής επιλογής -μιλάμε για στρατηγικές επιχειρήσεις- και μόνο εφόσον είναι, λέγει, δικαστικώς ελέγξιμη αυτή η επιλογή του δημοσίου συμφέροντος και εφόσον τηρείται η αρχή της αναλογικότητας. Υπάρχει, λοιπόν, όχι ο κανόνας και η εξαίρεση. Εσείς το αντιστρέψατε. Λέτε επιτρέπεται, εφόσον δεν υπάρχει καταστροφική η κατάσταση. Αυτό μας έλεγε χθες ο κ. Χριστοδουλάκης. Είναι εντελώς στρεβλή η λογική. Ο κανόνας είναι η απαγόρευση και επιτρέπεται η εξαίρεση. Αλλάξτε τη διατύπωση. Διαφορετικά θα το βρείτε μπροστά σας και σε επίπεδο Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Δικαίου.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή και θα επανέλθω στη δευτερολογία μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Π.Α.Σ.Ο.Κ. κ. Καστανίδης έχει το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Όταν χθες μίλησα για την διάκριση ιδιωτικοποίησης και αποκρατικοποίησης, διαφωνώντας με την άποψη την οποία εκφράσατε στην χθεσινή σας ομιλία, κύριε Παυλόπουλε, δεν είπα ότι πρόκειται για μια θεωρητική διάκριση. Είπα ότι η έννοια της αποκρατικοποίησης είναι ευρύτερη της έννοιας της ιδιωτικοποίησης. Είπα ακόμη ότι η έννοια της ιδιωτικοποίησης δεν σημαίνει αναγκαστικά έλεγχο του δημοσίου και διαχείριση της δημόσιας επιχείρησης με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια. Μπορεί, είπα, η ιδιωτικοποίηση να σημαίνει και απόκτηση του πλήρους ελέγχου μιας δημόσιας επιχείρησης από ιδιώτες.

Ορθά κατά την άποψή μου, η Κυβέρνηση επιχειρεί να ορίσει το εννοιολογικό πλαίσιο της αποκρατικοποίησης, χωρίς να αναφέρεται ειδικότερα στην ιδιωτικοποίηση, διότι, επαναλαμβάνω, ότι η έννοια της αποκρατικοποίησης είναι ευρύτερη της έννοιας της ιδιωτικοποίησης.

Τώρα, σε ό,τι αφορά την προσπάθειά σας να εξηγήσετε γιατί η Νέα Δημοκρατία αρνείται ψήφο στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο, αναφερθήκατε σε λανθασμένο παράδειγμα, στην υπόθεση του Φεβρουαρίου του 1998 που αφορά στην Ολυμπιακή. Αλλά τότε το σχέδιο νόμου της Κυβέρνησης για την Ολυμπιακή δεν αφορούσε ιδιωτικοποίησή της. Αφορούσε την εξυγίανσή της. Δεν υπήρχε ενόψει κανένα σχέδιο ιδιωτικοποίησης. Δεν αφορούσε λοιπόν θέμα ανάλογο του σημερινού. Αφορούσε θεωρη-

τικά την εξυγίανση της Ολυμπιακής. Και λέγω θεωρητικά, γιατί εγώ ανήκα τότε και ανήκω και τώρα σ' αυτούς οι οποίοι ευθέως διαφώνησαν με τα μέτρα τα οποία εισηγείτο η Κυβέρνηση, μέτρα τα οποία τελικώς απέτυχαν. Προβλεπόταν επέμβαση στις αποδοχές των εργαζομένων, καθώς και στα προνόμια του προσωπικού τόσο του αέρος όσο και του εδάφους, αλλά τελικώς αυτό το οποίο συνέβη ήταν να δοθούν, κυρίως σε ό,τι αφορά το προσωπικό αέρος, περισσότερα προνόμια από ό,τι υπήρχαν μέχρι τότε.

Επανερχομαι λοιπόν στον αρχικό μου συλλογισμό. Επικαλεστήκατε λανθασμένο παράδειγμα. Δεν έχει καμία σχέση το νομοσχέδιο που συνεζήτητο τότε στη Βουλή με την ιδιωτικοποίηση αλλά με σχέδιο εξυγίανσης της Ολυμπιακής. Δεν σας ζητούμε να αλλάξετε την πολιτική σας σκέψη και την πολιτική σας απόφαση και να ψηφίσετε το προκείμενο νομοσχέδιο. Αλλά θεωρώ πραγματικά ότι περιλαμβάνονται θετικές διατάξεις, ότι μια θετική κατευθυντήρια γραμμή διέπει το νομοσχέδιο. Όσοι, τουλάχιστον, αντιλαμβάνονται ότι μπορούν να συζητούν γενικότερα το θέμα των αποκρατικοποιήσεων, θα μπορούσαν να το ψηφίσουν με όσες βελτιώσεις η Αξιωματική Αντιπολίτευση νομίζει ότι πρέπει να προτείνει, σαν αυτές που ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος λίγο πριν, αλλά και άλλοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας πρότειναν.

Σε ό,τι αφορά το άρθρο 5, τίθεται θέμα διαφάνειας επειδή προβλέπονται απευθείας αναθέσεις σε συμβούλους προκειμένου να διαχειριστούν πρόγραμμα αποκρατικοποίησης. Ορθά παρατηρείται στην έκθεση της Επισημονικής Υπηρεσίας, ότι θα πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι η σχετική κοινοτική οδηγία προβλέπει μεν την απευθείας ανάθεση, υπό την προϋπόθεση όμως ότι θα τηρηθούν οι συγκεκριμένες δεσμεύσεις της οδηγίας της Κοινότητας η οποία έχει ενσωματωθεί στην εσωτερική έννομη τάξη. Μιλώ για προεδρικό διάταγμα, το οποίο, όπως σωστά επισημαίνει η Επισημονική Υπηρεσία, υιοθετεί τις δεσμεύσεις της κοινοτικής οδηγίας.

Θα μπορούσε κανείς να αρκестεί στο ότι οι σχετικές κατευθύνσεις της κοινοτικής οδηγίας έχουν ενσωματωθεί στην εσωτερική έννομη τάξη. Θεωρώ, ότι δεν θα ήταν άσκοπο και στο συμβολικό πεδίο, εάν στη διάταξη του άρθρου 5 υπήρχε ονομαστική αναφορά στις προϋποθέσεις του προεδρικού διατάγματος που ενσωματώνει την κοινοτική οδηγία στην εσωτερική έννομη τάξη. Νομίζω ότι με αυτόν τον τρόπο θα αποφευχθούν εικασίες και επιχειρήματα που κατά την άποψή μου δεν έχουν βασιμότητα.

Τέλος κύριε Πρόεδρε, θα επαναλάβω κάτι που είπα και χθες. Το ότι η Κυβέρνηση απασχολείται πολύ με τις πρόνοιες για το δημόσιο συμφέρον φαίνεται από τις προτεινόμενες ρυθμίσεις που άρθρου 8. Η ειδική μετοχή προβλέπεται πράγματι κατ' εξαίρεση σύμφωνα με την κοινοτική νομολογία αλλά εν πάση περιπτώσει προβλέπεται. Από τη στιγμή που το άρθρο 8 ορίζει με σαφήνεια ως κατευθυντήρια γραμμή ότι, προκειμένου να υπερασπιστεί η πολιτεία το δημόσιο συμφέρον, όταν πρόκειται να ληφθούν αποφάσεις μεζονος και στρατηγικής σημασίας από τις αποκρατικοποιούμενες υπηρεσίες, διαμορφώνεται ειδικό καθεστώς για την παροχή της συναίνεσης του δημοσίου, οίκοθεν νοείται ότι αυτό το ειδικό καθεστώς προσιδιάζει και στην έννοια της ειδικής μετοχής. Με άλλους λόγους η ειδική μετοχή προβλέπεται, επειδή ακριβώς πρόκειται να ληφθούν αποφάσεις στρατηγικής σημασίας που έχουν σχέση με το δημόσιο συμφέρον. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Λαφαζάνης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού, έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ήταν φιλότιμη η προσπάθεια του κυρίου Υπουργού να πείσει την αντιπροσωπεία μας ότι η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ είναι αποτελεσματικότερη να προωθήσει τις ιδιωτικοποιήσεις, την πώληση του δημόσιου τομέα έναντι της Νέας Δημοκρατίας.

Και απέλπιδα πραγματικά η προσπάθεια του κ. Παυλόπουλου να εμφανιστεί η Νέα Δημοκρατία ότι είναι το κατ' εξοχήν φιλελεύθερο κόμμα. Διότι οι ρόλοι έχουν αντιστραφεί πλέον. Ούτε στη φαντασία της δεν θα μπορούσε να διανοηθεί η Νέα Δημοκρατία ότι μέσα σε τόσο λίγο χρονικό διάστημα θα ήταν δυνα-

τόν να προωθηθεί ένας τόσο μεγάλος όγκος ιδιωτικοποιήσεων και μάλιστα των πιο κρίσιμων και νευραλγικών τομέων της ελληνικής οικονομίας, αν αυτή ήταν κυβέρνηση. Το ΠΑΣΟΚ αυτό που έχει κάνει από το 1993 και ειδικότερα από το 1996 επί κυβέρνησης Σημίτη μέσα σε έξι χρόνια είναι μία γενική εκποίηση όλων των δημόσιων επιχειρήσεων. Και για όσες δεν έχουν εκποιηθεί πλήρως έχει προχωρήσει αυτή η διαδικασία σε βάθος, όπως στον ΟΤΕ, στη ΔΕΗ, με αλλεπάλληλα πακέτα, κάτι που η Νέα Δημοκρατία θα ήταν αδύνατον να κάνει.

Το εντυπωσιακό εδώ είναι ότι δεν θίγεται η ουσία του νομοσχεδίου και των συγκεκριμένων άρθρων. Δίνεται μία γενική εξουσιοδότηση σε ένα πρόσωπο στην ουσία, στον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, να μπορεί να συνεχίζει και να διευρύνει το αντικείμενο των ιδιωτικοποιήσεων άνευ προηγουμένου, χωρίς όρους και όρια. Έχει δηλαδή μια γενική εξουσιοδότηση να τα προχωρήσει όλα αυτά με μεθόδους, οι οποίες δεν μπορούν να κριθούν, δεν μπορούν να ελεγχθούν παρά μόνο εκ των υστέρων. Αυτή είναι η ουσία του νομοσχεδίου. Πρόκειται δηλαδή για ένα νομοσχέδιο εξπρές, όπου όλη η Εθνική Αντιπροσωπεία εξουσιοδοτεί ένα πρόσωπο στην ουσία μέσω μιας διυπουργικής επιτροπής να προχωρήσει ταχύτατα με διαδικασίες οι οποίες δεν είναι ελέγξιμες, στην εκποίηση όλου του δημόσιου πλούτου.

Και κάνω μία ερώτηση, αλλά δεν παίρνω απάντηση: Υπάρχει έστω και μία εξαίρεση νομικού προσώπου δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, οργανισμού ή υπηρεσίας που να μην εμπίπτει στις διατάξεις αυτού του νόμου; Σας ρωτώ ευθέως. Τα νοσοκομεία τα εξαίρετε; Τμήματα ή υπηρεσίες των πανεπιστημίων εξαίρουνται; Κοινωνική ιδρύματα εξαίρουνται; Βρίσκονται όλα σε μία διαδικασία όπου μπορεί οποιαδήποτε στιγμή μια διυπουργική επιτροπή, στην ουσία δύο άτομα, στην πραγματικότητα ένα, να αποφασίσει με βάση αυτόν το νόμο την εκποίηση του οποιουδήποτε περιουσιακού στοιχείου οργανισμού και δημόσιας υπηρεσίας; Δίνονται μάλιστα εξουσιοδοτήσεις απεριόριστης λογικής.

Με το άρθρο 9, παράγραφος 5, για το οποίο στη συνέχεια αποδεχθήκατε και μία πρόταση του κ. Μάνου, με προεδρικά διατάγματα μπορούν να καταργούνται ή να συγχωνεύονται οργανισμοί ή επιχειρήσεις του δημοσίου. Δηλαδή όχι μόνο αποφασίζετε ιδιωτικοποίηση, αλλά μπορείτε να καταργείτε ανά πάσα στιγμή το στιγμιότυπο στο δημόσιο τομέα ή και να το συγχωνεύετε με άλλες υπηρεσίες, να το προσφέρετε προς πώληση, χωρίς κανένα απολύτως έλεγχο στην ουσία και χωρίς να φέρνεται εδώ πέρα διάταξη νόμου.

Επίσης, εδώ αφήνετε ανοιχτό το δρόμο να ρυθμίζονται μονομερώς μ' αυτό το προεδρικό διάταγμα απολύσεις προσωπικού, γιατί ρυθμίζετε θέματα όχι μόνο μεταφοράς, ένταξης, κατάταξης αλλά και απόλυσης του προσωπικού, κάτι που λέτε ευθέως. Βεβαίως κάνετε δεκτή και την πρόταση του κ. Μάνου. Δεν κατάλαβα τι ακριβώς κάνατε δεκτό, πρέπει να μας το δώσετε και γραπτώς, διότι δεν μπορούν να περνάνε ουσιαστικές τροπολογίες κατ' αυτόν τον τρόπο. Προφορικά ο κύριος Υπουργός την αποδέχεται άσχετα με την ουσία του νομοσχεδίου. Εδώ θέτετε μία διάταξη, όπου στην ουσία συγχωνεύσεις, καταργήσεις επιχειρήσεων του ιδιωτικού τομέα τους δίνεται η δυνατότητα να έχουν μία ειδική μεταχείριση για τις αμοιβές συμβολαιογράφων, δικηγόρων, ακόμα και των υποθηκοφυλάκων.

Τι διάταξη είναι αυτή και πώς την αποδέχεστε; Με ποια συζήτηση μπορεί να γίνει αυτή δεκτή από το Τμήμα;

Επιβάλλετε νέους κανόνες συνολικά για τον ιδιωτικό τομέα της οικονομίας. Και σας ρωτώ: Εάν το κάνετε αυτό για να μην τυχαιούν ευνοϊκές μεταχείρισης οι επιχειρήσεις του δημοσίου, τότε θα πέσει αναγκαστικά και η πρώτη παράγραφος του άρθρου 10, γιατί θα είστε υποχρεωμένοι σε λίγο να απαλλάσσετε στις συγχωνεύσεις του ιδιωτικού τομέα από τους φόρους που πρέπει να πληρώσουν (φόρους υπεραξίας, χαρτοσήμου, υπέρ τρίτων κλπ.) τις ιδιωτικές επιχειρήσεις. Ανοίγετε καινούριους δρόμους αποδεχόμενοι μια τέτοια διάταξη.

Όλη, λοιπόν, η λογική των συγκεκριμένων άρθρων του Α' Κεφαλαίου είναι άρον-άρον να πουλήσουμε τα πάντα με διαδικασίες που εμείς καθορίζουμε εν λευκώ και δεν έχει κανένα

λόγο η Βουλή, ούτε καν το Υπουργικό Συμβούλιο, αλλά ένας κλειστός κύκλος Υπουργών, ένα club Υπουργών, αποφασίζει τα πάντα σχετικά με την τύχη των δημόσιων επιχειρήσεων, των δημόσιων οργανισμών, των δημόσιων υπηρεσιών.

Ανοίγετε ένα δρόμο υπερφιλελεύθερο –ούτε καν φιλελεύθερο- και έχετε έναν ακραίο φιλελευθερισμό, που δεν συναντάται σήμερα πουθενά σε όλο τον πλανήτη, ακόμα και στις κοιτίδες των φιλελεύθερων χωρών, όπως οι Ηνωμένες Πολιτείες. Πουθενά δεν υπάρχουν τέτοιου είδους εξουσιοδοτήσεις και τέτοιου είδους νομοσχέδια.

Ποιες είναι οι ρήτρες που βάζετε για την απασχόληση; Σας είπα ότι εδώ αφήνετε ανοιχτή την πόρτα για απολύσεις. Ποιες είναι οι ισχυρές ρήτρες διασφάλισης της απασχόλησης στις περιπτώσεις ιδιωτικοποιήσεων; Καμία ρήτρα απασχόλησης! Ποιες είναι οι ισχυρές ρήτρες ότι θα υπάρχουν επενδύσεις, έστω στις υπό ιδιωτικοποίηση επιχειρήσεις; Καμία! Ποιες είναι οι ρήτρες ότι οι ιδιωτικοποιούμενες επιχειρήσεις θα αναπτυχθούν και δεν θα συρρικνωθούν, δεν θα μειώσουν το προσωπικό τους; Ποιες είναι οι ρήτρες που διασφαλίζουν ότι οι υπό ιδιωτικοποίηση επιχειρήσεις θα προσφέρουν στο δημόσιο συμφέρον έστω στοιχειωδώς; Καμία από αυτές δεν υπάρχει.

Και αυτό το συναντάμε τώρα με το κύμα ακρίβειας που υπάρχει αυτήν τη στιγμή στην αγορά, το οποίο δεν χρειάζεται να σας το περιγράψω, γιατί επιτέλους αντιληφθήκατε και εσείς τι συμβαίνει σήμερα. Όταν μιλάτε για τις ιδιωτικές επιχειρήσεις, πρώτα κάντε έλεγχο για την ακρίβεια στις δημόσιες επιχειρήσεις. Τον τόνο στις ανατιμήσεις τον δίνουν οι δημόσιες επιχειρήσεις. Ελέγξτε τα τιμολόγια του ΟΤΕ. Πού έχουν πάει τα τελευταία χρόνια; Κοιτάξτε τη ΔΕΗ και την επιβάρυνση που προσφέρει. Προκειμένου να γίνει ελκυστική στη μετοχοποίηση, αυξάνει συνεχώς τις τιμές του ηλεκτρικού ρεύματος. Πότε δεν ήταν τόσο ακριβό το ρεύμα στην Ελλάδα όσο σήμερα στην υπό μετοχοποίηση και υπό ιδιωτικοποίηση ΔΕΗ. Πότε δεν ήταν τόσο ακριβό το ηλεκτρώριο. Όσον αφορά στα ασφάλιστρα αυτοκινήτων, μόλις προχθές βάλατε αύξηση 15%.

Και σας ρωτώ: Τι σχέση έχουν με τον πληθωρισμό και τη συγκράτηση του τέτοιου είδους αυξήσεων; Εσείς δίνετε τον τόνο. Ακόμα και οι στρογγυλοποιήσεις που κάνετε στους φορολογικούς συντελεστές και στα φορολογικά μεγέθη, όλες έχουν γίνει προς τα πάνω. Στην ουσία έχετε επαναδιαμορφώσει το φορολογικό σύστημα. Εσείς δίνετε τον τόνο, που ακολουθεί βεβαίως ο ιδιωτικός τομέας. Και δίνετε τον τόνο ακριβώς για να μπορέσετε να κάνετε ελκυστικές στο ιδιωτικό κεφάλαιο τις ΔΕΚΟ, τις επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας. Έτσι, όμως, γίνεται αντιληπτός ο ρόλος και η προοπτική που διαγράφεται μέσω του νομοσχεδίου, το οποίο μας έχετε καταθέσει.

Όσο για την ειδική μετοχή, επιβεβαιώνει μάλλον του λόγου το αληθές, παρά το διαψεύδει. Επιβεβαιώνει τους ισχυρισμούς μου, διότι αναγνωρίζετε μέσω του άρθρου 8 ότι θα αποκρατικοποιήσετε όλες τις επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας, που συνδέονται με την άμυνα, την ασφάλεια της χώρας, τη δημόσια υγεία –αυτό που σας ανέφερα για τα νοσοκομεία- την ενέργεια, τις μεταφορές και επικοινωνίες. Επιχειρείτε ματαιώς να διασφαλίσете –υποτίθεται- τη δυνατότητα να ελέγξετε κάποιες στρατηγικές αποφάσεις.

Αν θέλατε να κάνετε έστω και αυτό, θα έπρεπε να μας ορίσετε με νόμο ποιες είναι αυτές οι επιχειρήσεις και όχι να το αφήνετε στην καλή διάθεση του Υπουργού να το κάνει, γιατί ξέρετε ότι δεν θα το κάνει ποτέ ο εκάστοτε Υπουργός. Και να το θέλει, δεν θα μπορεί να το κάνει διότι η πίεση της ιδιωτικοποίησης, η πίεση από τους αγοραστές θα είναι τέτοια που δεν θα επιτρέπει τέτοιους όρους, θα τους θεωρεί πολυτέλεια.

Επομένως το μόνο που κάνει το άρθρο 8 είναι ότι επιβεβαιώνει τις προθέσεις σας ότι πλέον πάμε για ένα κράτος, το οποίο δεν θα μπορεί να παρέμβει με κανέναν τρόπο στην οικονομία για λόγους κοινωνικούς και αναπτυξιακούς και ένα κράτος, το οποίο δεν θα είναι καθόλου λιγότερο φυσικά. Το σημερινό κράτος δεν είναι μικρότερο έναντι του κράτους της δεκαετίας του 1980 ή του 1970. Όλα τα μεγέθη του το αποδεικνύουν αυτό.

Το σημερινό κράτος είναι πολύ ισχυρότερο και πολύ παρεμβατικότερο, μόνο που έχει αλλάξει ο τρόπος και η ουσία της

παρέμβασής του. Η παρέμβασή του είναι υπέρ της ανασυγκρότησης του κεφαλαίου, υπέρ των κερδών σε βάρος των μισθών, σε βάρος των κοινωνικών δαπανών, σε βάρος ό,τι κοινωνικού και αναπτυξιακού θα περίμενε κανείς ότι θα προασπίσει το κράτος και η πολιτεία.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Το λόγο έχει ο κ. Τσιόγκας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Σήμερα ο κύριος Υφυπουργός προσπάθησε να δώσει μαθήματα αποκρατικοποιήσεων στη Νέα Δημοκρατία, η οποία με τις τοποθετήσεις των ομιλητών της για το νομοσχέδιο συμφωνεί με τις αποκρατικοποιήσεις. Μάλιστα χθες, διά του κ. Παυλόπουλου, έκανε ένα είδος σεμιναρίου για το τι είναι αποκρατικοποίηση και τι ιδιωτικοποίηση.

Η ουσία, κύριοι Βουλευτές, είναι ότι και οι δύο –και το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία- κινείστε στην ίδια κατεύθυνση, στην ίδια νεοφιλελεύθερη πολιτική, την οποία εφαρμόζετε πιστά εξυπηρετώντας με συνέπεια τα συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου.

Είναι χαρακτηριστικό αυτό που έγινε σήμερα με την πρόταση του κ. Μάνου, την οποία αποδέχθηκε ο κύριος Υφυπουργός, να απαλλάσσονται οι βιομήχανοι από τις συγχωνεύσεις ή εξαγορές επιχειρήσεων. Μάλιστα, ο κύριος Υφυπουργός είπε σήμερα ότι τον ενδιαφέρει η ουσία και βεβαίως η ουσία με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο είναι να παραδοθεί στο κεφάλαιο ό,τι απέμεινε στο δημόσιο, στο κοινωνικό κράτος.

Βέβαια, εδώ πρέπει να σημειώσουμε και να πούμε ότι πουλήθηκε η ΕΛΒΟ στον κ. Μυτιληναίο και οι παραγγελίες που δίνει το ίδιο το κράτος στον κ. Μυτιληναίο είναι δισεκατομμύρια δραχμές για τις ανάγκες της άμυνας της χώρας. Επίσης δισεκατομμύρια είναι και τα κέρδη του κ. Μυτιληναίου. Το ίδιο και με τα ναυπηγεία. Τα πουλάτε όσο όσο και βέβαια ταυτόχρονα εξασφαλίζετε παραγγελίες πολλών δισεκατομμυρίων στους καινούριους αγοραστές.

Με την πρόταση του κ. Μάνου που έλεγα πριν, την οποία κάνατε δεκτή, στην ουσία απαλλάσσετε τους ιδιώτες από την υποχρέωση να πληρώσουν όταν συγχωνεύονται επιχειρήσεις μεγάλθιρα. Δεν θα πληρώνουν στην ουσία τίποτα στο κράτος. Και βεβαίως, έτσι όπως το πάτε δεν θα πληρώνουν τίποτα.

Σε ό,τι αφορά τη χρυσή μετοχή το είπαμε και χθες, ξαναλέμε και σήμερα ότι σε κάθε περίπτωση για κάθε επιχείρηση, η οποία ξεπουλιέται με τη μέθοδο των αποκρατικοποιήσεων όπως εσείς λέτε, εκείνο που θα έχει τον τελικό λόγο είναι το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο. Βεβαίως το ελληνικό κράτος δεν μπορεί να παρέμβει.

Είπατε και χθες και σήμερα ότι η προσπάθειά σας είναι να διασφαλίσετε και τις θέσεις εργασίας και, αν είναι δυνατόν, να δημιουργήσουν και νέες. Όμως, στο νομοσχέδιο που μας δώσατε, στο άρθρο 9, στην παράγραφο 5 αναφέρεται πολύ καθαρά και ρητά ότι με προεδρικά διατάγματα που θα εκδίδονται μετά από πρόταση των Υπουργών και μελών της διυπουργικής επιτροπής αποκρατικοποιήσεων όχι μόνο δεν διασφαλίζονται οι θέσεις εργασίας, όχι μόνο δεν δημιουργούνται νέες θέσεις εργασίας, αλλά λέτε ξεκάθαρα μέσα ότι θα απολύετε και άλλους εργαζόμενους.

Συνεπώς, λοιπόν, έχουν βάση οι απόψεις μας ότι με τη μέθοδο αυτή των αποκρατικοποιήσεων λύνετε τα χέρια του μεγάλου κεφαλαίου να απολύει εργαζόμενους, όπως γίνεται και σε αυτές τις επιχειρήσεις που έχετε ξεπουλήσει στο παρελθόν, και να μειώνουν συνεχώς τον αριθμό των εργαζομένων αυξάνοντας ταυτόχρονα την ανεργία.

Με αυτό το νομοσχέδιο διασφαλίζεται το δικαίωμα στους βιομήχανους να απολύουν αλλά και εσείς οι ίδιοι να δίδετε τη δυνατότητα με πρόταση των Υπουργών και της διυπουργικής επιτροπής αποκρατικοποιήσεων να γίνονται απολύσεις.

Εμείς λέμε στους εργαζόμενους ότι αυτήν την υπόθεση πρέπει να την πάρουν οι ίδιοι στα χέρια τους, να απαντήσουν με αγώνες σ' αυτήν την επέλαση της Κυβέρνησης και της Νέας Δημοκρατίας για τις αποκρατικοποιήσεις. Κινδυνεύουν χιλιάδες εργαζόμενοι οι οποίοι θα βρεθούν στο δρόμο αύριο απ' όλες αυτές τις επιχειρήσεις που θα αποκρατικοποιηθούν. Γιατί κανέ-

νας βιομήχανος δεν θα θελήσει να κρατήσει τις επιχειρήσεις έτσι όπως είναι σήμερα. Ο κάθε καινούριος αγοραστής θα αλλάξει και το χαρακτήρα των επιχειρήσεων σε ότι αφορά την ίδια τη λειτουργία της επιχείρησης. Δηλαδή και το προσωπικό θα μειώσει και τα τιμολόγια θα αυξήσει και τα κέρδη του θα αυξήσει γιατί ο τελικός του σκοπός είναι να αυξήσει τα κέρδη του. Κανένας ενδιαφερόμενος επιχειρηματίας δεν θα αγοράσει επιχειρήσεις του δημόσιου τομέα για την ψυχή της μάνας του. Θα τις αγοράσει ακριβώς γιατί θέλει να κερδίσει, να οικονομήσει. Και με βάση αυτόν το στόχο δεν πρόκειται να τον σταματήσει τίποτα στο να μειώσει το προσωπικό, να αυξήσει τα τιμολόγια, τα οποία θα επιβαρύνουν τον ελληνικό λαό.

Συνεπώς η πολιτική που εφαρμόζεται είναι επικίνδυνη. Είναι μία πολιτική που στρέφεται κατά του ελληνικού λαού, κατά των λαϊκών στρωμάτων. Είναι μια πολιτική η οποία δίνει περισσότερα κέρδη στους βιομήχανους. Αυτήν την πολιτική πρέπει να την απορρίψουν οι εργαζόμενοι. Ιδιαίτερα τον τελευταίο χρόνο έχει «ξεσαλώσει» η αγορά με τις συνεχείς ανατιμήσεις, την ακρίβεια, την κερδοσκοπία. Στενάζει ο κόσμος απ' αυτήν την ακρίβεια. Κανένα μέτρο δεν παίρνεται, καμία παρέμβαση δεν γίνεται για να σταματήσει αυτό το κακό. Και βεβαίως έρχεστε με ένα νομοσχέδιο να συνεχίσετε, να εντείνετε αυτήν την επέλαση της άγριας ιδιωτικοποίησης, των αποκρατικοποιήσεων. Είναι μία πολιτική που θα δυσκολέψει ακόμη περισσότερο τη ζωή των εργαζομένων, τη ζωή των λαϊκών στρωμάτων. Γι' αυτό εμείς λέμε ότι οι εργαζόμενοι, τα λαϊκά στρώματα πρέπει να καταδικάσουν αυτήν την πολιτική και να αγωνιστούν για να μην περάσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Ευχαριστώ.

Μετά την παρέμβαση του κ. Παυλόπουλου, θα ήθελα να ανακοινώσω στο Τμήμα κάποιες παρατηρήσεις οι οποίες γίνονται δεκτές.

Στην παράγραφο 1 του άρθρου 4 στο τέλος του στοιχείου α' προστίθενται οι λέξεις «ή κλάδων αυτής».

Στην παράγραφο 1 του άρθρου 4 στο τέλος τους στοιχείου β' προστίθεται η φράση «ή σε άλλη οργανωμένη αγορά».

Επίσης, στην παράγραφο 1 του άρθρου 4 στο τέλος του στοιχείου γ' προστίθεται η φράση «καθώς και η περαιτέρω μεταβίβαση μετοχών της επιχείρησης».

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Γεώργιος Φλωρίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες τροποποιήσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

«Στην παράγραφο 1 του άρθρου 4 στο τέλος του στοιχείου α' προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«ή κλάδων αυτής»

Στην παράγραφο 1 του άρθρου 4 στο τέλος του στοιχείου β' προστίθεται εδάφιο ως εξής: «ή σε άλλη οργανωμένη αγορά».

Στην παράγραφο 1 του άρθρου 4 στο τέλος του στοιχείου γ' προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«καθώς και η περαιτέρω μεταβίβαση μετοχών της επιχείρησης».

Φ. ΦΛΩΡΙΔΗΣ»).

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Όσον αφορά το θέμα της διακράτησης των μετοχών από τους εργαζομένους, τους συνταξιούχους κλπ., οι οποίοι τις παίρνουν με προνομιακούς όρους, θα ήθελα να πω το εξής:

Όσον αφορά το θέμα της διακράτησης των μετοχών από τους εργαζομένους, τους συνταξιούχους κλπ. οι οποίοι τις παίρνουν με προνομιακούς όρους, θα ήθελα να πω το εξής:

Έχει παρατηρηθεί ότι σε κάποιες περιπτώσεις όταν γίνεται διάθεση μερών μετοχών της αποκρατικοποιημένης επιχείρησης στους εργαζομένους ή στους συνταξιούχους στην ευαίσθητη περίοδο της διαπραγμάτευσης γίνεται η διάθεση αυτών των μετοχών με αποτέλεσμα να πλήττεται η μετοχή. Με τη ρύθμιση που κάνουμε, επειδή πρόκειται για διαπραγμάτευση άυλων τίτλων επιτρέπουμε στο χειριστή του συστήματος να κάνει σημείωση έτσι ώστε η μεταβίβαση αυτών των μετοχών να είναι πρακτικά αδύνατη, χρηματιστηριακά.

Εάν οι μετοχές μεταβιβαστούν εξωχρηματιστηριακά, πάλι δεν υπάρχει πρόβλημα διότι δεν υπάρχει πρόβλημα στη διαδικασία διαπραγμάτευσης στο χρηματιστήριο. Αυτό μας ενδιαφέρει. Να μην εισαχθεί ένα πακέτο ξαφνικά. Στο σημείο αυτό οι παρατηρήσεις της Επιστημονικής Επιτροπής είναι νομικά σωστές αλλά αγνοούν την πρακτική.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υφυπουργέ, πρέπει να διευκρινιστεί για τα Πρακτικά εάν πρόκειται για εμπράγματο βάρος ή για απλή ενοχική αξίωση ή ενεργεί και έναντι τρίτου. Δηλαδή εάν γίνει μεταβίβαση το βάρος ακολουθεί τον τρίτο; Υπάρχει ακυρότητα; Ενεργεί αυτό μόνο έναντι της εταιρείας;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Με τη δυνατότητα επισημείωσης στο σύστημα το άυλων τίτλων αυτές οι μετοχές είναι δεσμευμένες για ένα εξάμηνο ή για ένα χρόνο και δεν υπάρχει δυνατότητα μεταβίβασης. Αν η μεταβίβαση γίνει εξωχρηματιστηριακά, η μεταβίβαση ενεργείται κανονικά αλλά ο άλλος που τις παίρνει στα χέρια αν επιχειρήσει να τις μεταβιβάσει χρηματιστηριακά δεν μπορεί.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Άρα, είναι εμπράγματο βάρος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Έρχομαι στο άρθρο 5. Για να μη γίνεται επιπλέον συζήτηση περί διαφάνειας ή αδιαφάνειας ή για απ ευθείας αναθέσεις, πρέπει να πω ότι το άρθρο 5 είναι επανάληψη του άρθρου 2/166/1993. Επειδή στην πραγματικότητα αυτό το νομοσχέδιο λειτουργεί με τη μορφή κωδικοποίησης όλων των διατάξεων που ίσχυαν από το ν. 2000/1991 μέχρι σήμερα για το θέμα των αποκρατικοποιήσεων και τώρα όλες αυτές οι διατάξεις καταργούνται, διότι οι νόμοι που τροποποίησαν το ν. 2000 στα άρθρα 1 έως 10 καταργούνται συλλήβδην με αυτό το νομοσχέδιο, επαναλαμβάνονται με συστηματικό τρόπο πολλές διατάξεις του ν. 2000 αυτούσιες. Στην κωδικοποίηση που γίνεται τώρα δεν κάνουμε κάτι καινούριο. Αυτό που ίσχυε μέχρι σήμερα επαναδιατυπώνεται.

Έρχομαι στο άρθρο 8. Εμείς αποφασίσαμε ότι στις επιχειρήσεις που έχουν στρατηγική σημασία για τα εθνικά συμφέροντα το δημόσιο πρέπει να έχει ένα κρίσιμο λόγο όταν πρόκειται να ληφθούν αποφάσεις μεγάλης σημασίας από το διοικητικό συμβούλιο της εταιρείας. Γι' αυτό κρατάμε το δικαίωμα που το ονομάζουμε «ειδική μετοχή». Στο δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σε κάποιες περιπτώσεις έχει κριθεί αυτό το δικαίωμα ασκήθηκε με τρόπο που αντιβαίνει στην ελεύθερη κίνηση των κεφαλαίων και γι' αυτό ακυρώθηκε. Όμως σε κάποιες άλλες περιπτώσεις κρίθηκε ότι ασκήθηκε σωστά γιατί προστατεύει συγκεκριμένα δικαιώματα. Εμείς εδώ περιγράφουμε το πλαίσιο. Δηλώνουμε πανηγυρικά ότι το δημόσιο έχει ενδιαφέρον και μόνιμο συμφέρον για κάποιους κρίσιμους τομείς της οικονομίας και επομένως εκεί θέλουμε να έχει αποφασιστική γνώμη.

Κανονικά, όμως, η εφαρμογή της διάταξης αυτής σε σχέση με τη νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων θα κριθεί κατά περίπτωση προφανώς και στο βαθμό που θα υπάρξουν προσφυγές. Άρα εμείς ξεκινάμε με το δεδομένο ότι το δημόσιο έχει ενδιαφέρον και συμφέρον να προστατεύσει κάποια πράγματα, από εκεί και πέρα οι εφαρμογές θα γίνουν κατά περίπτωση και εάν υπάρξουν προσφυγές θα κληθούν κατά περίπτωση από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο. Δεν νομίζω ότι έχουμε κάποια ουσιαστική διαφορά.

Νομίζω πως θα είναι καλό να μπει το πλαίσιο, το κράτος πρέπει να δηλώνει την παρουσία του εκεί που πρέπει και από εκεί και πέρα η κάθε περίπτωση θα κριθεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της ενότητας των άρθρων 1 έως και 11 και η ψήφισή τους θα γίνει χωριστά.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1, ως έχει;

ΠΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Συνεπώς το άρθρο 2 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3, ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Συνεπώς το άρθρο 3 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Συνεπώς το άρθρο 4 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5, ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Συνεπώς το άρθρο 5 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 6, ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Συνεπώς το άρθρο 6 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 7, ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Συνεπώς το άρθρο 7 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 8, ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Συνεπώς το άρθρο 8 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 9, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Συνεπώς το άρθρο 9 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 10, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Συνεπώς το άρθρο 10 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 11, ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Συνεπώς το άρθρο 11 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.

Εισερχόμεθα στη συζήτηση της ενότητας των άρθρων 12 και 13.

Ο κ. Βαθειάς έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΘΕΙΑΣ: Είναι γεγονός πως είναι σημαντικά άρθρα. Απευθύνονται σε θέματα που έχουν με την προώθηση των επενδύσεων.

Στο άρθρο 12 συνιστάται η επιτροπή προώθησης των επενδύσεων με συγκεκριμένο έργο και στόχο. Είναι η παρακολούθηση για την έκδοση των αδειών και αυτό γίνεται γιατί έχουμε προσδιορίσει ότι υπάρχει σημαντική αναγκαιότητα για να προχωρήσει η πραγματοποίηση των επενδύσεων. Αυτό που διαμορφώνεται με το νομοσχέδιο είναι να επιταχύνουμε τη διαδικασία των επενδύσεων συνολικά και ιδιαίτερα των ιδιωτικών. Αυτό γιατί αυτοί που έχουν τη διάθεση να δημιουργήσουν τους δικούς τους όρους επενδύσεων έχουν και το συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα. Εάν δεν λειτουργήσει η διαδικασία του χρονοδιαγράμματος και αν το πλαίσιο δεν είναι αυτό που χρειάζονται

οι επενδυτές τότε υπάρχει η λογική της αποθάρρυνσης.

Στο συγκεκριμένο άρθρο βάζουμε τη συγκεκριμένη διαδικασία όσον αφορά το ύψος των 9 εκατομμυρίων ευρώ και εφόσον το 50% της ιδίας συμμετοχής προέρχεται από κεφάλαια του εξωτερικού, τότε διαμορφώνουμε το επίπεδο των 3 εκατομμυρίων ευρώ. Η επιτροπή έχει σημαντική αρμοδιότητα να εκτιμήσει όλα τα δεδομένα και να διαμορφώσει τους όρους ούτως ώστε η απόφαση να είναι και ουσιαστική και αποτελεσματική και γρήγορη σε σχέση με όλη αυτήν τη διαδικασία.

Προσδιορίζουμε ότι η επιτροπή αποτελείται από το γενικό γραμματέα του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών ως πρόεδρο και αντίστοιχα γενικούς γραμματείς Υπουργείων όπως το προσδιορίζουμε. Υπάρχει μία παρουσία γενικών γραμματέων που προσδιορίζουν το σύνολο της αγοράς, της οικονομίας και αυτό είναι πολύ σημαντικό ώστε να υπάρχει η διαδικασία των αποφάσεων.

Οι αποφάσεις για τη συγκεκριμένη υλοποίηση όσον αφορά το άρθρο 13.

Στο άρθρο 13 δημιουργείται η Διυπουργική Επιτροπή Επενδύσεων (Δ.Ε.Ε.). Η Δ.Ε.Ε. έχει το καθήκον να παρακολουθεί το έργο της Επιτροπής Προώθησης Επενδύσεων. Αποτελείται από τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών ως πρόεδρο, από τον Υπουργό Ανάπτυξης και άλλα μέλη της Κυβέρνησης που συμμετέχουν στη συγκεκριμένη επιτροπή όταν το αντικείμενο έχει σχέση και με τα δικά τους Υπουργεία. Αυτό συμβαίνει γιατί η διαμόρφωση των συγκεκριμένων προτάσεων στη συγκεκριμένη επιτροπή δημιουργεί και την αρτιότητα αλλά και παράλληλα τη γνώση του συγκεκριμένου αντικείμενου.

Η διυπουργική επιτροπή, όπως προβλέπεται εδώ, αποφασίζει για τη λήψη θεσμικών μέτρων, για την προώθηση των διοικητικών διαδικασιών και ό,τι άλλο κρίνεται αναγκαίο, ούτως ώστε να ξεκινάει η έναρξη των διαδικασιών αυτών και η έναρξη να δίνει ουσιαστικά τη διάσταση της ολοκλήρωσης της συγκεκριμένης επένδυσης.

Στο δεύτερο στοιχείο υπάρχει η διερεύνηση όλων των καθυστερήσεων και διοικητικών ενεργειών όσον αφορά τον πειθαρχικό έλεγχο. Δηλαδή, στην περίπτωση που υπάρχουν προβλήματα από υπαλλήλους οι οποίοι δεν διεκπεραίωσαν αυτήν τη διαδικασία, να γνωρίζει ο καθένας ότι θα υφίσταται και τη διαδικασία του πειθαρχικού ελέγχου και την ανάθεση σε ανώτερη διοικητική βαθμίδα του χειρισμού των υποθέσεων. Και αυτό γιατί: Εάν η προθεσμία η οποία έχει διαμορφωθεί περνάει και δεν έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία της επένδυσης, τότε υπάρχει η δυνατότητα της παρέμβασης της Διυπουργικής Επιτροπής Αποκρατικοποιήσεων.

Επίσης, δίνεται η δυνατότητα στο άρθρο 4 να υπάρχει η διαδικασία της μεταβολής των προθεσμιών. Να αλλάξουν οι προθεσμίες για να μπορεί μέσα στην κείμενη διαδικασία να υπάρξει διαδικασία, ούτως ώστε να προχωρήσει η επένδυση με τις παρεμβάσεις της διυπουργικής επιτροπής.

Η Κυβέρνηση, το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών έχει μία συγκροτημένη πολιτική στον τομέα των αποκρατικοποιήσεων. Υπάρχει μία συγκεκριμένη πολιτική όσον αφορά την προώθηση της ταχύρρυθμης διαδικασίας. Αυτή η ταχύρρυθμη διαδικασία δημιουργεί τους όρους, ούτως ώστε οι επενδυτές στην Ελλάδα, αλλά και οι επενδυτές από τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και γενικότερα οι επενδυτές να νιώθουν ότι πραγματικά η Κυβέρνηση, το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών έχει διαμορφώσει το πλαίσιο εκείνο που δίνει τη δυνατότητα να έχουν οι επενδύσεις την καλύτερη υποδοχή και σε όλα τα επίπεδα.

Πιστεύουμε ότι στο επόμενο χρονικό διάστημα και μετά την ψήφιση του συγκεκριμένου νομοσχεδίου θα υπάρχει η δυνατότητα οι ίδιοι οι επενδυτές να νιώσουν τη διαφορετική αντιμετώπιση. Το σημαντικότερο συνιστάται στο ότι όταν θα δημιουργηθούν οι όροι των απολογιστικών στοιχείων, τότε ο καθένας από εμάς θα μπορεί να καταγράψει ότι οι συγκεκριμένες ρυθμίσεις του νόμου που θα ψηφίσουμε στο ελληνικό Κοινοβούλιο διαφοροποίησαν και βελτίωσαν σε σημαντικό βαθμό την υπάρχουσα μέχρι σήμερα λειτουργία.

Εκτιμούμε ότι αυτές οι επενδύσεις θα είναι πάρα πολύ σημα-

ντικές και ιδιαίτερα για τον ιδιωτικό τομέα.

Οι επενδύσεις αυτές θα δημιουργήσουν νέες θέσεις απασχόλησης. Θα δημιουργήσουν ουσιαστικά επιχειρήσεις οι οποίες θα συμβάλουν στην εξέλιξη και σαφώς στην καλύτερη πορεία της ελληνικής οικονομίας. Για μας αυτό το πλαίσιο είναι το σημαντικότερο.

Γι' αυτόν το λόγο πιστεύω ότι αυτά τα δύο άρθρα είναι πάρα πολύ σημαντικά. Εκτιμώ ότι υπάρχει δυνατότητα τα κόμματα της Αντιπολίτευσης -και η Αξιωματική Αντιπολίτευση αλλά και τα κόμματα της ένθεν Αντιπολίτευσης- να ψηφίσουν δύο άρθρα τα οποία πραγματικά δημιουργούν σαφώς καλύτερους όρους στο επίπεδο της προώθησης των επενδύσεων. Εκτιμώ ότι όλα τα κόμματα θέλουν να υπάρχουν επενδύσεις στην Ελλάδα, για να προωθηθεί και η ανάπτυξη αλλά και η απασχόληση, κάτι που όλα τα κόμματα του ελληνικού Κοινοβουλίου τόσο επιθυμούμε.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Το λόγο έχει ο κ. Νεράντζης.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Έχω να κάνω δύο συντομότερες παρατηρήσεις: η μία ουσιαστική και η άλλη νομοτεχνική.

Έχω επιφυλάξεις αν η Διυπουργική Επιτροπή Επενδύσεων, έτσι όπως συγκροτείται, είναι το καταλληλότερο και κυρίως το πιο ευκίνητο όργανο για να ασκήσει εποπτεία και παρακολούθηση του έργου της Επιτροπής Προωθήσεων Επενδύσεων. Ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών, ο Υπουργός Ανάπτυξης και τα άλλα αρμόδια μέλη είναι από τα πιο απασχολημένα σε κάθε Κυβέρνηση. Ακριβώς εν όψει αυτών και των πολλών απασχολήσεων αλλά και λόγω του μεγάλου αριθμού των μελών που αναμένεται να απαρτίζουν αυτήν την επιτροπή, θεωρώ ότι το όργανο αυτό θα είναι δυσκίνητο και ότι πολύ δύσκολο θα μπορεί να ασκήσει τον εποπτικό του ρόλο.

Η δεύτερη παρατήρηση είναι νομοτεχνική. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 13 αναφέρετε ως μέλη της επιτροπής αυτής τον Υπουργό Οικονομίας ως πρόεδρο, τον Υπουργό Ανάπτυξης και λέτε και «άλλα αρμόδια μέλη της Κυβερνήσεως που συμμετέχουν ύστερα από πρόσκληση του προέδρου».

Η διατύπωση «άλλα αρμόδια μέλη της κυβερνήσεως» είναι γενική και αφηρημένη. Ίσως θα μπορούσε να προστεθεί κάποιο στοιχείο που να προσδιορίζει το «αρμόδια». Θα ήταν, κατά τη γνώμη μου, καλύτερο να μπει «και άλλα αρμόδια κατά κλάδο μέλη της Κυβερνήσεως», ούτως ώστε να εννοείται ότι αν αφορά επένδυση που αγγίζει παραδείγματος χάρη την αρμοδιότητα του ΥΠΕΧΩΔΕ, να μετέχει ο Υπουργός ΠΕΧΩΔΕ. Όλα τα μέλη της Κυβερνήσεως έχουν αρμοδιότητα επί κάθε θέματος που κατ' αρχήν αφορά τη διεξαγωγή του κυβερνητικού έργου. Νομίζω, λοιπόν, ότι τα αρμόδια μέλη πρέπει να προσδιοριστούν. Διατηρώ, όμως, ζωηρή την επιφύλαξη μου αν το όργανο αυτό εκ της συνθέσεώς του, πολυμελές όπως θα είναι με πολυαπασχολημένα άτομα, θα είναι κατάλληλο για να ασκήσει δραστηριότητα εποπτείας και έλεγχο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Υπάρχει άλλος συνάδελφος που θέλει να πάρει το λόγο;

Ορίστε, κύριε Τσιόγκας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα είμαι πολύ σύντομος.

Από τα σημαντικά άρθρα του νομοσχεδίου είναι το άρθρο 12, που αφορά την επίτευση των διαδικασιών ξεπουλήματος και των αποκρατικοποιήσεων. Αυτό το άρθρο στην ουσία είναι ο κράχτης, που καλεί τους βιομήχανους να αγοράσουν «τώρα που γυρνάει». «Ελάτε να αγοράσετε τώρα που γυρνάει!» είναι η ουσία και η φιλοσοφία του άρθρου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΘΕΙΑΣ: Το άρθρο αυτό δεν έχει σχέση με αγορά. Έχει σχέση με επενδύσεις.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Η Νέα Δημοκρατία μιλάει μόνο για το πόσο δυσκίνητη θα είναι η επιτροπή, όπως ανέφερε ο κ. Νεράντζης, και όχι για την ίδια τη φιλοσοφία των άρθρων και του νομοσχεδίου, το οποίο κινείται στην κατεύθυνση της πολιτικής του νεοφιλελευθερισμού, την οποία, βεβαίως, στηρίζει.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Το άρθρο είναι τεχνικό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Μα το άρθρο δεν είναι ξεκομμένο από το νομοσχέδιο. Το άρθρο είναι ακριβώς ένα μέρος του

νομοσχεδίου που στηρίζει αυτήν την πολιτική και επιταχύνει τις διαδικασίες. Την πολιτική αυτή του νεοφιλελευθερισμού και εσείς στηρίζετε και προσκυνάτε. Βεβαίως, είναι μια πολιτική στην οποία δεν διαφωνείτε επί της ουσίας. Είστε μαζί με την Κυβέρνηση στο ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Δεν μιλάμε εμείς για τις επενδύσεις.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Διαφωνείτε μόνο σε επί μέρους στοιχεία, για το πόσα δηλαδή μέλη θα έχει η επιτροπή, για το αν θα έχει περισσότερα ή λιγότερα, για το αν θα είναι δυσκίνητα ή όχι, για το αν θα προλαβαίνουν να τους φωνάζουν, για να ξεπουλάνε γρήγορα. Αυτή είναι η ουσία;

Και σήμερα στις τοποθετήσεις σας επικεντρωθήκατε στα ρουσφέτια, στις τοποθετήσεις «ημετέρων» κ.λ.π. Εδώ ο κόσμος χάνεται και εσείς μιλάτε για το αν θα βολέψουν έναν ή δύο! Αυτή είναι η ουσία;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Και εσείς για νεοφιλελευθερισμό μιλάτε!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Εν πάση περιπτώσει, και για το άρθρο 13, που έχει σχέση με την κάλυψη από νομικής πλευράς της διαδικασίας του ξεπουλήματος, θέλω να πω ότι και αυτό κινείται στην ίδια κατεύθυνση, εξυπηρετεί δηλαδή τους ενδιαφερόμενους αγοραστές, τους βιομήχανους.

Τους δίνει ακόμη τη δυνατότητα της παρατάσης ή όχι, ανάλογα με το τι κινήσεις και τι παιχνίδια θα γίνονται στην αγορά, για την αγοραπωλησία. Αυτή είναι η ουσία.

Και βέβαια, επανήλθε ο κ. Βαθείας, ο εισηγητής της Πλειοψηφίας, στο θέμα των νέων θέσεων εργασίας. Εμείς όμως επαναλαμβάνουμε αυτό που είπαμε και χτες, ότι δηλαδή στο άρθρο 9 στην παράγραφο 5 μιλάτε καθαρά -και δεν δέχεστε ούτε αυτό να βγει, ενώ το έχουμε τονίσει επανειλημμένα στις τοποθετήσεις μας- για απολύσεις. Και εσείς τώρα ερχόσαστε και μιλάτε εδώ και λέτε ότι θα δημιουργήσετε νέες θέσεις εργασίας.

Ποιες νέες θέσεις εργασίας θα δημιουργήσετε, όταν η ίδια η εμπειρία από το 1990, που ξεκίνησε η Νέα Δημοκρατία τις αποκρατικοποιήσεις, δείχνει ότι σε όσες επιχειρήσεις από το δημόσιο δόθηκαν σε ιδιώτες δεν υπήρξε ούτε μία δημιουργία νέων θέσεων εργασίας. Πουθενά! Πέστε μου μία! Πέστε μου έστω και έναν βιομήχανο που να δημιούργησε μια νέα θέση εργασίας, που να αύξησε τη δύναμη του προσωπικού σε σχέση με το προσωπικό που υπήρχε όταν η επιχείρηση ανήκε στο δημόσιο. Πέστε μου μία!

Ερχόσαστε και λέτε εδώ για δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, όταν μέσα αναφέρετε ρητά και ξεκάθαρα, στο άρθρο 9 παράγραφος 5, ότι θα απολύεται το προσωπικό. Αυτό, δηλαδή, που γίνεται μέχρι σήμερα από το νόμο της Νέας Δημοκρατίας του 1991, συνεχίζεται και το κάνετε πιο συγκεκριμένο, για να ενταθούν οι απολύσεις, ακριβώς επειδή θέλετε να δώσετε πιο ξεκαθαρισμένες τις επιχειρήσεις, με λιγότερο κόστος, γιατί έτσι απαιτούν οι βιομήχανοι.

Γιατί με την πολιτική σας αυτούς υπηρετείτε και αυτούς εξυπηρετείτε για να πάρουν το φιλέτο της εθνικής οικονομίας, το φιλέτο της περιουσίας του ελληνικού λαού, τσάμπα, για ένα κομμάτι ψωμί και βεβαίως να κερδοσκοπούν, όπως συνέβη και στη χαρακτηριστική περίπτωση που ανέφερα πριν, στην περίπτωση της ΕΛΒΟ, όπου ο αγοραστής, ο κ. Μυτηληναίος, κάνει «χρυσές» δουλειές και «κονομάει τα άντερα του». Αυτή είναι η ουσία.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ**.)

Και βεβαίως το ίδιο θα συμβεί και με την πώληση των Ελληνικών Πετρελαίων και με την πώληση της Ολυμπιακής. Και εδώ πρέπει να σημειώσουμε ότι θέλατε να δώσετε την Ολυμπιακή σε μία επιχείρηση η οποία την άλλη μέρα χρεοκόπησε. Αυτή είναι η πολιτική σας, η οποία είναι ακριβώς ίδια με αυτό που συνέβη στην προκειμένη περίπτωση της Ολυμπιακής. Είναι μια πολιτική που οδηγεί στη χρεοκοπία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Λαφαζάνης έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, είναι σαφές ότι όλες οι πτέρυγες επιδιώκουν να αναπτυχθούν επενδύσεις στη

χώρα μας, να βελτιωθεί το επενδυτικό κλίμα και να έχουμε μια καλύτερη πορεία στην αναπτυξιακή προσπάθεια της χώρας μας. Εδώ όμως στο Κεφάλαιο Β' και στα συγκεκριμένα άρθρα υπάρχει μια έμμεση, αλλά σαφής αναγνώριση της επενδυτικής καχεξίας που υπάρχει στη χώρα μας. Και η επενδυτική καχεξία προέρχεται κυρίως από τον ιδιωτικό τομέα.

Όλη η πολιτική της Κυβέρνησης στηρίζει τα ιδιωτικά συμφέροντα, στηρίζει το ιδιωτικό κεφάλαιο και προσδοκά ότι από αυτήν την πολιτική θα προκύψουν επενδύσεις. Αυτό το δόγμα δεν έχει επιβεβαιωθεί. Ακόμη και σήμερα η ανάπτυξη της χώρας μας και οι όποιοι αναπτυξιακοί δείκτες -ευτυχώς- στηρίζονται κυρίως στο δημόσιο τομέα, όπως στηρίζοντα στα κοινωνικά κονδύλια και εν μέρει στη συγκυριακή φάση των Ολυμπιακών Αγώνων και των σχετικών έργων που γίνονται. Αυτοί είναι οι κύριοι αναπτυξιακοί μοχλοί της χώρας και όχι οι ιδιωτικές αγορές, τις οποίες συνεχώς επικαλείσθε, ενισχύετε, ενθαρρύνετε και τροφοδοτείτε.

Πέραν τούτου, εγώ θα δεχθώ ότι υπάρχει ένα πρόβλημα γραφειοκρατικό στην προώθηση των επενδύσεων. Δεν συζητώ εδώ τους αναπτυξιακούς νόμους και δεν νομίζω ότι είναι το θέμα μας. Αυτούς τους θεωρώ δεδομένους.

Υπάρχει ένα πρόβλημα γραφειοκρατικό και δυσκινσίας της διοίκησης. Τι κάνετε όμως εσείς; Αντί να βελτιώσετε τη διοίκηση για να λειτουργήσει και αποτελεσματικότερα και ουσιαστικότερα ως προς την έγκριση και προώθηση των επενδύσεων, διαμορφώνετε εδώ μία διυπουργική επιτροπή και μία επιτροπή προώθησης επενδύσεων και δίνετε νέες αρμοδιότητες στο ΕΛΚΕ. Στην ουσία δηλαδή διαμορφώνετε ένα παραδιοικητικό κέντρο, μία νέα παραδιοικητική γραφειοκρατία για να προωθήσει αυτό που έπρεπε να κάνει η διοίκηση.

Έτσι όμως ξέρετε ποιο θα είναι το αποτέλεσμα; 'Ότι δεν θα έχουμε ποτέ σωστή και αποτελεσματική διοίκηση στη χώρα μας. Στα προβλήματα της Δημόσιας Διοίκησης θα συνεχίσετε να απαντάτε όπως τώρα. Νομίζω ότι αυτό κάνετε συστηματικά το τελευταίο διάστημα, δημιουργώντας συνεχώς κέντρα-παρακέντρα, νέες γραφειοκρατίες, νέες γραμματείες, νέο προσωπικό το οποίο όμως και αυτό δεν μπορεί να φέρει σε πέρας το έργο του. Με αυτόν τον τρόπο συνεχώς θα προχωρείτε σε μία ατέρμονη διαδικασία, διότι δεν προσπαθείτε ευθέως να αντιμετωπίσετε το θέμα, να βελτιώσετε και να κάνετε αποτελεσματικότερη την ίδια τη διοίκηση του κράτους και των αρμόδιων και συναρμόδιων Υπουργείων.

Το δεύτερο που θέλω να παρατηρήσω είναι το εξής: Δίνετε έκτακτες αρμοδιότητες και στη διυπουργική επιτροπή και στην επιτροπή προώθησης επενδύσεων. Με αυτές τις έκτακτες αρμοδιότητες μηδενίζετε και τους χρόνους και τις προθεσμίες και δίνετε τη δυνατότητα να κάνει η επιτροπή αυτό περίπου που έπρεπε να κάνουν οι επενδυτές. Η επιτροπή αυτή μάλιστα δεν μπορεί να λειτουργήσει. Είναι αδύνατο και να συνέλθει, δείτε ποια πρόσωπα την απαρτίζουν. Δεν ξέρω γιατί την κάνετε.

Εν πάση περιπτώσει, της δίνετε κάποιες έκτακτες αρμοδιότητες και μηδενίζετε τα πάντα, τις προϋποθέσεις των επενδύσεων. Πολύ φοβόμαι ότι από αυτά θα προκύψουν τραγικές καταστάσεις, διότι στο όνομα της προώθησης των επενδύσεων θα παραβλέπονται ουσιαστικά στοιχεία, όπως οι περιβαλλοντικές μελέτες, η ασφάλεια των επενδύσεων, η σε βάθος εξέταση της σκοπιμότητας των επενδύσεων και της προοπτικής τους, οι πολεοδομικές ρυθμίσεις κλπ.

Εδώ αν θέλατε να συντηρήσετε τους χρόνους εγκρίσεως των επενδύσεων, να το κάνετε ευθέως. Αλλά εδώ δεν βάζετε καν χρόνους. Λέτε ότι αυτή η επιτροπή δεν δεσμεύεται από κανένα χρόνο. Δηλαδή, σε χρόνο μηδέν μπορούν να γίνουν όλα αυτά τα πράγματα απαραίτητα, προκειμένου μία επένδυση να είναι αποτελεσματική, να μπορεί να προασπίζει το περιβάλλον, να μπορεί κανείς να δει τα κριτήρια, τη σκοπιμότητα και την προοπτική της;

Επειδή εδώ έχετε αποτύχει, επειδή είναι αδιέξοδη η πολιτική σας στο θέμα των επενδύσεων -και μάλιστα των ιδιωτικών επενδύσεων- προσπαθείτε να παρακάμψετε μέσω αυτών των επιτροπών και τις πιο στοιχειώδεις εγγυήσεις που επιβάλλονται, προκειμένου άρον-άρον και σε χρόνους dt να προωθήσετε

επενδύσεις επ' ωφελεία φυσικά των ιδιωτών επενδυτών.

Νομίζω ότι αυτός ο δρόμος είναι λάθος. Είναι λανθασμένη αυτή η επιδίωξη, γιατί έτσι δεν θα έρθουν επενδύσεις. Μόνο αρπακτικά μπορούν να επωφεληθούν από τέτοιου είδους έκτακτες διαδικασίες. Και μπορεί να γίνουν και επενδύσεις που δεν θα έχουν καμία προοπτική και καμία βιωσιμότητα. Παρακάμψτε ένα ολόκληρο θεσμικό πλαίσιο με έκτακτες διαδικασίες, προκειμένου να βγείτε από ένα αδιέξοδο που θα γίνεται όλο και μεγαλύτερο στο μέλλον.

Αυτό είναι λάθος. Είναι λανθασμένη αφετηρία, λανθασμένη αντίληψη. Αν το θεσμικό πλαίσιο έγκρισης, χρόνων κλπ. των επενδύσεων δεν είναι αρκετό, να το φέρετε για να το αλλάξουμε. Αλλά μη βάζετε μία επιτροπή σαν αυτή, με έκτακτες εξουσίες, να επιχειρεί κάτι τέτοιο που δεν θα είναι ούτε προς όφελος του δημοσίου συμφέροντος, ούτε προς όφελος της ανάπτυξης της χώρας μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Σπηριούνης έχει το λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΗΡΙΟΥΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, συζητούμε τη δεύτερη ενότητα η οποία αποτελείται από το άρθρο 12, που αναφέρεται στην Επιτροπή Επενδύσεων, και το άρθρο 13, που αναφέρεται στην Διυπουργική Επιτροπή Επενδύσεων. Χαρακτηριστικό γενικά της Δημόσιας Διοίκησης, του μεγάλου κλάδου της πατρίδας μας, αποτελούν τα γνωστά -και τα οποία έχουν πολλές φορές επισημανθεί- φαινόμενα αναποτελεσματικότητας και διαφθοράς.

Και τα δύο τα συντηρεί το σύστημα, ένα σύστημα που επέτρεψε και την αναποτελεσματικότητα, επέτρεψε και τη διαφθορά από έλλειψη συντεταγμένου ελέγχου, ελέγχου ο οποίος δικαιώνει την αρμονία που συνεπάγεται η παραχώρηση εξουσίας. Εξουσία και ευθύνη, αυτά τα δύο στοιχεία στη διοίκηση πάνε μαζί. Η διοίκηση, η διεύθυνση, λοιπόν, σημαίνει: το μεν παραχώρηση εξουσίας, το δε παραγωγή ευθύνης. Αν αυτά δεν λειτουργήσουν, δεν υπάρχει αποτελεσματική διοίκηση.

Τι έρχεται να κάνει το νομοσχέδιο στα δύο άρθρα; Με συνείδηση της σπουδαιότητας που εμπεριέχουν οι επενδύσεις για την οικονομία της πατρίδας μας και με τη συνείδηση επίσης ότι υπάρχουν προβλήματα στην εξέλιξη των επενδύσεων -προβλήματα που προέρχονται από πολλαπλές αιτίες- έρχεται να καταστήσει, να αντικρίσει αυτά τα προβλήματα με τις δύο συγκεκριμένες διατακτικές αρθρώσεις. Με την πρώτη να κάνει μία επιτροπή που θα επωμίζεται με το έργο της άρσεως των εμποδίων, που από πολλούς λόγους παρεμβάλλονται στην ανάπτυξη των επενδύσεων, ένα συλλογικό όργανο που θα μεσολαβεί, θα ελέγχει, θα προωθεί, θα εξασφαλίζει τρεις βασικές απαιτήσεις: τις απαιτήσεις της διαφάνειας, τις απαιτήσεις της ταχύτητας και την απαίτηση της ακριβούς υλοποίησης της υφισταμένης νομοθεσίας γύρω από τις επενδύσεις και κυρίως την καταπολέμηση της ριζωμένης νοοτροπίας στην ελληνική διοίκηση.

Πιστεύω, λοιπόν, ότι το άρθρο 12, με τη διάρθρωση που κάνει και με το πλαίσιο των αρμοδιοτήτων που παραχωρεί, ανταποκρίνεται στην ανάγκη της προώθησης των επενδύσεων με ρυθμούς που θα αποτελούν κίνητρα για τους επενδυτές και αυτό έχει μεγάλη σημασία.

Το άρθρο 13 συγκροτεί μία διυπουργική επιτροπή με την τριμελή εικόνα της, η οποία θα ελέγχει πλέον το σύνολο του συστήματος και την ειδική επιτροπή προώθησης επενδύσεων. Πιστεύω ότι τα δύο άρθρα ανταποκρίνονται στο γενικότερο πνεύμα του νομοθέτη που απεικονίζεται και προβάλεται στα προηγούμενα άρθρα και δίδει μία εγγύηση ότι οι διαδικασίες στο μέλλον θα αποτελούν θετικούς παράγοντες για την προώθηση των επενδύσεων. Και το τελευταίο έχει μεγάλη σημασία για την οικονομία.

Ψηφίζω και τα δύο άρθρα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Παυλίδης έχει το λόγο.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, καλές οι προθέσεις και καλές και οι ιδέες που επιχειρείτε να μεταφέρετε μέσα από τις διατάξεις αυτών των δύο άρθρων, του 12 και του 13, αλλά θα παρακαλούσα να προ-

σέξετε τις εξής παρατηρήσεις.

Στο άρθρο 12 προβλέπεται σ' αυτήν την επιτροπή, η οποία τελεί υπό την προεδρία του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου σας, να μετέχει και ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Πολιτισμού ως μέλος. Αυτό σημαίνει ότι υποκαθίσταται το Κ.Α.Σ.;

Ένας εκ των λόγων που πολλές επενδύσεις έχουν βραδύνει είναι ότι περνούν από το Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο. Άρα τι νόημα έχει η συμμετοχή του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Πολιτισμού, αφού πάλι είμαστε υποχρεωμένοι να περάσουμε από όργανο, στο οποίο προεδρεύει ο ίδιος; Του ΚΑ.Σ. προεδρεύει ο Γενικός Γραμματέας, τον οποίο καλείτε να μετάσχει ως μέλος αυτής της επιτροπής.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Τίποτα απ' αυτά που είπατε δεν ισχύει!

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Μου είπατε τώρα ότι το ΚΑ.Σ. δεν μπορεί να παρακαμφθεί. Αυτό δεν μου είπατε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Τίποτα δεν μπορεί να παρακαμφθεί όσον αφορά τις διαδικασίες αδειοδότησης, όσον αφορά δηλαδή την έκδοση. Αυτό που γίνεται είναι να επιταχυνθούν οι διαδικασίες, να συντονιστούν οι φορείς για να κοιτάζουν πιο γρήγορα μια επένδυση.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Ξεκαθαρίζουμε, λοιπόν, τη συμμετοχή του, η οποία δεν υποκαθιστά το ΚΑ.Σ. Οπωσδήποτε θα περνά από το ΚΑ.Σ. η πρόταση επένδυσης. Απλώς παρίσταται, για να παρίσταται.

Στην παράγραφο 2 αναφέρεται: «Η επιτροπή αποτελείται από το Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών ως Πρόεδρο, το Γενικό Γραμματέα Επενδύσεων και Ανάπτυξης...». Όταν φθάνετε στους υπολοίπους «γενικούς γραμματείς», να βάλετε τον «αρμόδιο Γενικό Γραμματέα». Τώρα πλέον τα Υπουργεία έχουν πλείονες του ενός γενικούς γραμματείς. Βάλτε στο νόμο «να μπει ο αρμόδιος Γενικός Γραμματέας».

Στην παράγραφο 4 ενισχύετε το ΕΛ.Κ.Ε. Το ΕΛ.Κ.Ε., όπως ξέρετε, είναι εκείνο το όργανο, του οποίου ο επικεφαλής έκανε ορισμένες παρατηρήσεις για το χάλι μας, καθόσον αφορά στην εξέλιξη των επενδυτικών προγραμμάτων. Ο άνθρωπος αυτός πήγε σπίτι του! Την ξέρετε την ιστορία. Πώς τον έλεγαν το Γενικό Γραμματέα που τον έστειλαν σπίτι του;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Ο κ. Μπακούρης.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Μάλιστα, ο Μπακούρης. Μάθαμε και το όνομά του!

Ο Μπακούρης, λοιπόν, έκανε τη δουλειά του. Συνέταξε ένα report -που λέτε κι εσείς στο βορρά, κύριε Πρόεδρε- και είπε «το μαύρο μας το χάλι για τις επενδύσεις». Δεν πρόλαβε να το υπογράψει, το πήραν είδηση οι παρατρεχάμενοι, τον «κάρφωσαν» τον άνθρωπο και «πάει» το ΕΛ.Κ.Ε.!

Μα, αν κάνετε τέτοια πράγματα, ποιος είναι εκείνος ο σοβαρός επενδυτής που θα εμπιστευθεί τη γνώμη του ΕΛ.Κ.Ε.; Ποιος είναι εκείνος που θα βάλει τα εκατομμύριά του -ευρώ ή δολάρια ή οτιδήποτε άλλο- και δεν θα λέει: «Τούτοι εδώ στέλνουν στο σπίτι του όποιον τους λέει την αλήθεια. Ποιος ξέρει εμένα τι θα μου «σερβίρουν»;

Τώρα με οδηγούν στο να παραδώσω όλο το φάκελο, όπως λέτε, σ' αυτή την επιτροπή, στο ΕΛ.Κ.Ε., για να κάνει τα πάντα. Αυτό είναι το σύστημα που επί καιρώ το ακούγαμε να κυκλοφορεί στην τμρόσφαιρα, το αποκαλούμενο «one stop shop». Καλά το λέω, κύριε Υπουργέ;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Οι λέξεις που χρησιμοποιείτε έχουν ομηρική ρίζα. Το «Γραφείο Μιας Στάσης» μας ενοχλεί.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Δεν μας ενοχλεί τίποτα! Είναι μια καλή ιδέα, να πάει ο επενδυτής να παραδώσει ένα φάκελο σ' ένα γραφείο και το γραφείο να αναλάβει τη διεκπεραίωση να αποταθεί στις συναρμόδιες υπηρεσίες και άλλα παρόμοια.

Όταν σ' αυτές τις περιπτώσεις δεν θέτετε καμία προθεσμία, αλλά λέτε ότι αναλόγως θα παρεμβάλει και μπορεί να μεταβάλλονται οι προθεσμίες με απόφαση των Υπουργών Οικονομίας, Οικονομικών και Ανάπτυξης και του αρμόδιου κάθε φορά

Υπουργού, αυτά αμέσως δημιουργούν το πνεύμα της αμφιβολίας.

Το βασικό χαρακτηριστικό των αναπτυξιακών νόμων και διαδικασιών είναι πρώτον η σταθερότης και δεύτερον -για να θυμηθούμε παλαιά έκφραση που επί χρόνια ακουγόταν εδώ μέσα- η ομοιόμορφος συμπεριφορά. Στη δική μου την επένδυση θα παρέμβετε για να συντομευθούν οι προθεσμίες. Στην επένδυση του άλλου τι θα κάνετε; Είναι αυτό σκεπτικό που διευκολύνει να καλλιεργηθεί το πνεύμα που θα προσελκύσει τους επενδυτές;

Μια και μιλάμε για την προώθηση των επενδύσεων, θεωρώ σκόπιμο, κύριε Υπουργέ, να σας πω -διότι εδώ ασχολούμεθα με τις μεγάλες επενδύσεις- να ασχοληθείτε και με τις μικρές επενδύσεις και προπάντων μ' εκείνες τις παράτολμες που γίνονται -συγχωρήστε μου την αναφορά πάλι- στα νησιά μας.

Ο ν. 2601/98, απ' ό,τι κατάλαβα από την κατ' ιδίαν συζήτηση είστε ενημερωμένος, προέβλεψε κάτι -κατά την κρίση μου- υπερβολικό. Λέει ότι μόνο μια νέα επιχείρηση μπορεί να υπαχθεί στις διατάξεις του ν. 2601/98, όταν επεκτείνεται διά πραγματοποιήσεως κάποιας επενδύσεως πέραν αυτής που ήδη έχει κάνει είτε η ίδια είτε διά της δημιουργίας μιας άλλης εταιρείας, όταν είναι νέα. Και η νεότης περιορίζεται στα πέντε χρόνια.

Ο πολίτης, δηλαδή, ο οποίος δούλεψε δέκα χρόνια για να ορθοποδήσει μία μικρή επιχείρηση σε ένα νησάκι και κάποια στιγμή λέει «τώρα θα κάνω ένα βήμα παραπάνω, θα μεγαλώσω ή θα ιδρύσω μια άλλη εταιρεία για να κάνω μια επένδυση», αυτός δεν μπορεί να υπαχθεί στις διατάξεις του ν. 2601/1998.

Έχω διαπιστώσει ότι γνωρίζετε το θέμα, αλλά θεωρώ ότι είναι η κατάλληλη στιγμή για να το παρουσιάσω και ενώπιον του Κοινοβουλίου, ώστε κατά την επομένη φάση αναμορφώσεως του ισχύοντος αναπτυξιακού νόμου, κύριε Υπουργέ, να δώσετε μία λύση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Παυλόπουλος έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΘΕΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να μου δώσετε το λόγο για να δευτερολογήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Εντάξει, κύριε Βαθειά, θα έχετε το λόγο.

Ορίστε, κύριε Παυλόπουλε, έχετε το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Όταν ξεκινήσαμε τη συζήτηση, ορισμένοι συνάδελφοι διερωτήθησαν γιατί επιλέξαμε ως Νέα Δημοκρατία και αποδέχθηκε ο Πρόεδρος της Βουλής αυτά τα δυο άρθρα -τα άρθρα 12 και 13- να τα συζητήσουμε χωριστά. Νομίζω πως με τα όσα θα πω ξεκαθαρίζεται ο λόγος για τον οποίο ζητήσαμε αυτό το συγκεκριμένο πράγμα.

Αυτά τα δύο άρθρα δείχνουν όλη τη νοοτροπία της Κυβέρνησης σε ό,τι αφορά στο θέμα των επενδύσεων. Αυτά τα άρθρα δείχνουν πόσο στρεβλή είναι η νοοτροπία, η οποία διέπει την Κυβέρνηση, για να αντιμετωπίσει ένα μείζον ζήτημα, όπως είναι το θέμα της παρακμιακής πορείας των επενδύσεων στην Ελλάδα.

Ποιος είναι ο στόχος των άρθρων 12 και 13; Τι θέλει να κάνει με αυτό η Κυβέρνηση; Είναι προφανές! Δεν πάνε καλά οι επενδύσεις στην Ελλάδα -αυτό δεν το λέει μονάχα η Νέα Δημοκρατία, αλλά το λένε όλοι οι δείκτες- και επιχειρεί η Κυβέρνηση να πάρει μέτρα, για να μπορέσουν οι επενδύσεις να επιταχυνθούν σε ό,τι αφορά την εξέλιξή τους, αλλά και να αυξηθούν από πλευράς όγκου. Επομένως, όλα αυτά δείχνουν μέτρα για την προώθηση των επενδύσεων στην Ελλάδα.

Τι κάνει, λοιπόν, η Κυβέρνηση; Η Κυβέρνηση έρχεται και δημιουργεί δύο επιτροπές, μια διοικητική -για να το πω έτσι- επιτροπή προώθησης επενδύσεων και από πάνω μια εποπτεύουσα πολιτικής επιτροπή, τη διυπουργική επιτροπή επενδύσεων. Φαίνεται ότι η Κυβέρνηση τον τελευταίο καιρό μέσα στην αμηχανία της ανακαλύπτει τέτοιες επιτροπές. Δεν είναι τυχαίο ότι μέσα σε ένα νομοσχέδιο έχουμε δύο διυπουργικές επιτροπές, μία για τις αποκρατικοποιήσεις και μία για τις επενδύσεις.

Σκέφτεται, λοιπόν, η Κυβέρνηση και λέει το εξής: Φτιάχνω μια διοικητική επιτροπή, για να επιταχυνθούν οι σχετικές διαδικασίες και επιπλέον δημιουργώ μια πολιτική επιτροπή ως πολιτι-

κό προϊστάμενο.

Δεν θα χρειαστεί να γυρίσω σε φράσεις που έχουν ακουστεί εκτός Βουλής σχετικά με το τι σημαίνει αμηνανία για τη δημιουργία τέτοιων επιτροπών. Θα ήθελα όμως να θυμίσω ότι είχε ειπωθεί πως ένας τρόπος για να αντιμετωπίζονται τα πράγματα είναι να φτιάχνουμε «τριμελείς επιτροπές από πέντε ή έξι άτομα».

Όμως, εγώ ρωτώ τους κυρίους συναδέλφους από την πλευρά του ΠΑΣΟΚ οι οποίοι θα ψηφίσουν τις σχετικές διατάξεις –και από ό,τι φαίνεται σίγουρα θα τις ψηφίσουν, γιατί το ακούσαμε και προηγουμένως να λέγεται- το εξής: Ποιες είναι οι αιτίες, για τις οποίες σήμερα δεν πάει καλά η διαδικασία των επενδύσεων στον τόπο μας; Είναι σαφές ποιες είναι οι αιτίες. Είναι τέσσερις κατά βάση. Πάλι δεν είναι δική μου η σκέψη, αλλά είναι μέσα από ειδικές αναφορές που υπάρχουν στα στοιχεία τα οποία παρέχει κάθε φορά η Κυβέρνηση στην προσπάθεια που, υποτίθεται, κάνει για να πάνε καλά οι επενδύσεις.

Πρώτα από όλα είναι η κακή πορεία της οικονομίας. Το ότι δεν πάει καλά η οικονομία, δηλαδή δεν είναι η ελληνική οικονομία ελκυστική για να γίνουν σοβαρές επενδύσεις, αυτό φαίνεται. Είναι μια οικονομία που δεν υπόσχεται τίποτα και αυτό φαίνεται πολύ καλά και από την πορεία του χρηματιστηρίου. Δεν γνωρίζουν άραγε οι κύριοι συνάδελφοι –το Υπουργείο το γνωρίζει αλλά δεν θα το ομολογήσει- ότι το χρηματιστήριο δεν πάει καλά; Ένας από τους λόγους μάλιστα που δεν πάει καλά είναι γιατί δεν είναι ικανό να προσελκύσει ιδίως κεφάλαια ξένων επενδυτών, για να πάει μπροστά. Γιατί δεν το κάνουν αυτό; Δεν το κάνουν, γιατί δεν υπόσχεται τίποτα η ελληνική οικονομία. Τι να υποσχεθεί δηλαδή;

Τα στοιχεία της EUROSTAT, στις 31 Ιουλίου 2002, μαρτυρούν ότι είμαστε όχι απλώς και μόνο ουραγοί, σε ό,τι αφορά την πορεία της οικονομίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά είμαστε πίσω και από χώρες που είναι υπό ένταξη. Τουλάχιστον μέχρι τώρα ήμασταν τελευταίοι στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Τώρα προηγούνται και χώρες που είναι υπό ένταξη, όπως η Κύπρος ή η Σλοβενία. Ο πληθωρισμός βαδίζει όπως βαδίζει, η ανεργία υποτίθεται ότι μειώνεται, αλλά με ένα ποσοστό, το οποίο είναι αμφισβητήσιμο με βάση την –αμαρτωλή άλλωστε- προϋπηρεσία της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας. Αλλά, εν πάση περιπτώσει, αυξάνεται η ανεργία των γυναικών και των νέων.

Στην ουσία ποιοτικά η ανεργία πάει χειρότερα.

Όλα αυτά δείχνουν ότι η οικονομία πάει άσχημα. Αφού πάει άσχημα, πώς να γίνουν επενδύσεις; Αυτό δεν το κοιτάει η Κυβέρνηση. Άντε να φτιάξουμε δύο επιτροπές και να δείξουμε ότι κάτι κάναμε.

Στην Ελλάδα, στον τόπο μας, δεν είναι μόνο ότι υπάρχει τεράστια διαφορά πολιτικής, όταν αλλάζουν οι Κυβερνήσεις, αλλά εδώ μιλάμε για τεράστια διαφορά πολιτικής και όταν αλλάζουν οι Υπουργοί. Κάθε Υπουργός στις Κυβερνήσεις Σημίτη έρχεται ο ίδιος να παίξει το δικό του ρόλο ως «τσάρος» της οικονομίας.

Στοιχείο δεύτερο. Οι επενδύσεις και οι σωστοί επενδυτές, εκείνοι οι οποίοι σκέπτονται τι πρόκειται να κάνουν στο μέλλον, εκείνοι οι οποίοι θέλουν να επενδύσουν μεγάλα ποσά και να κάνουν μακροπρόθεσμες επενδύσεις, θέλουν να υπάρχει συνέχεια σε ό,τι αφορά την κυβερνητική πολιτική για την εθνική οικονομία. Για ποια συνέχεια μιλάμε;

Στην Ελλάδα στον τόπο μας δεν είναι μόνο ότι υπάρχει τεράστια διαφορά πολιτικής, όταν αλλάζουν οι κυβερνήσεις, αλλά εδώ μιλάμε για τεράστια διαφορά πολιτικής και όταν αλλάζουν οι Υπουργοί. Κάθε Υπουργός στις Κυβερνήσεις Σημίτη έρχεται ο ίδιος να παίξει το δικό του ρόλο ως «τσάρος» της οικονομίας.

Πώς θέλουμε επενδύσεις, όταν δεν υπάρχει καμία συνέχεια, όταν ο επενδυτής δεν γνωρίζει για το αύριο ποιοι είναι ακριβώς οι δείκτες εκείνοι με βάση τους οποίους θα κινηθεί, όταν δεν γνωρίζει ο επενδυτής ένα σταθερό φορολογικό σύστημα;

Το βασικότερο για έναν επενδυτή είναι να ξέρει, παραδείγματος χάρι από πλευράς φορολογίας, τι θα βρει μπροστά του. Στην Ελλάδα έχουμε κάθε χρόνο και ένα φορολογικό νόμο. Από εκεί και πέρα, όταν δεν υπάρχει συνέχεια στην οικονομική πολιτική, στο φορολογικό σύστημα, περιμένετε να γίνουν επενδύσεις, επειδή θα φτιάξετε τη Διυπουργική Επιτροπή Επενδύσεων

και την Επιτροπή Προώθησης Επενδύσεων; Δεν είναι αυτά κινήσεις αμηνανίας;

Τρίτον, γραφειοκρατία. Είναι ο τρίτος δείκτης εξαιτίας του οποίου δεν γίνονται επενδύσεις στην Ελλάδα. Κάνετε τις επιτροπές, για να επιταχύνετε τις διαδικασίες. Μα δεν είναι θέμα επιτάχυνσης των διαδικασιών, αλλά είναι θέμα μείωσης της γραφειοκρατίας. Και γι' αυτό δεν κάνετε απολύτως τίποτα.

Ακούστηκε προηγουμένως από τον κ. Παυλίδη –και είναι και μία από τις βασικές παραμέτρους του προγράμματός μας- ότι πρέπει να μειωθούν δραστικά διαδικασίες, οι οποίες δεν είναι χρήσιμες, αλλά απλώς για να συντηρούν αρμοδιότητες και όλην την αδιαφάνεια και τη διαφθορά.

Αντί να μειώσετε τη γραφειοκρατία, επιταχύνετε τα στάδια της γραφειοκρατίας. Ο Πύργος του Κάφκα είναι. Ξέρετε καμία γραφειοκρατία που, όσο και αν την πιέσετε, αυτή θα πάει γρηγορότερα; Η λογική της γραφειοκρατίας, της κακώς εννοούμενης γραφειοκρατίας –όχι με τη βεμπεριανή του όρου έννοια- είναι ότι με την καθυστέρηση διαιωνίζεται η παρουσία της. Άρα ή θα μειώσετε τις γραφειοκρατικές διαδικασίες, οπότε μπορούμε να συζητήσουμε ή θα τις διατηρήσετε. Επιτάχυνση, όμως, όταν διατηρείτε τις γραφειοκρατικές αυτές διαδικασίες, δεν μπορεί να υπάρξει. Ό,τι μέτρα και να πάρετε, λόγου χάρι πειθαρχικά, δεν θα υπάρξει βελτίωση. Πρώτα- πρώτα χάνεται η ευθύνη στο πλαίσιο τόσων γραφειοκρατικών διαδικασιών.

Κύριε Υπουργέ, βασικός κανόνας που ισχύει στο χώρο της διοικητικής επιστήμης είναι πως όσο περισσότερα όργανα έχετε τόσο περισσότερο χάνεται και η ευθύνη, η οποία αναζητείται. Διότι ο ένας πετάει την ευθύνη στον άλλον.

Τέλος, το τέταρτο στοιχείο, εξαιτίας του οποίου υπάρχει στην Ελλάδα αυτού του είδους η παρακμιακή πορεία των επενδύσεων, είναι η διαφθορά. Το ξέρουμε όλοι. Καίριοι τομείς των οικονομικών υπηρεσιών, που αφορούν επενδύσεις, είναι διαβρωμένοι από τη διαφθορά. Δεν το λέω εγώ. Το συζητήσαμε εδώ με αφορμή την τελευταία έκθεση του Συνηγόρου του Πολίτη.

Θυμάστε ποιες ήταν οι βασικότερες εστίες διαφθοράς; Άς τις θυμηθούμε μαζί. Κυριότερη και πρώτη απ' όλες ήταν οι οικονομικές υπηρεσίες, που αφορούν φορολογία και επενδύσεις.

Όταν, λοιπόν, υπάρχει αυτή η διαφθορά, θα μας σώσουν οι δύο αυτές επιτροπές; Αντί να κτυπήσετε αυτές τις τέσσερις εστίες, που είναι εστία μόλυνσης του οικονομικού μας συστήματος και δεν επιτρέπουν την επιτάχυνση των επενδύσεων, αντί δηλαδή να κτυπήσετε εκεί που πρέπει, για να πάει καλά η οικονομία, για να υπάρχει συνέχεια στην πολιτική και όχι αυτή η ασυνέχεια, όσον αφορά ιδίως τη φορολογική πολιτική, για να υπάρχει μείωση της γραφειοκρατίας και πάταξη της διαφθοράς, δεν παίρνετε κανένα από αυτά τα μέτρα. Αντίθετα μας φέρνετε δύο άρθρα, που δημιουργούν δύο επιτροπές, εκ των οποίων η μία μάλιστα πολιτικώς εποπτεύει τη δεύτερη, η οποία υποτίθεται επιταχύνει τις διαδικασίες. Και μας καλείτε να πούμε ναι, να ψηφίσουμε ναι. Να ψηφίσουμε τι; Το άλλοθι, το οποίο επιτρέπει να συνεχίζεται το σημερινό κατάντημα; Μα, μας καλείται –ας το είπα και πάλι στην πρώτη ενότητα- να μοιραστούμε την ενοχή και την ευθύνη για το γεγονός ότι οι επενδύσεις δεν πάνε καλά.

Σας το λέμε, λοιπόν, ότι καταψηφίζουμε τις σχετικές διατάξεις, διότι έχουν τρία χαρακτηριστικά: Είναι αναποτελεσματικές, ελλιπέστατες και συγκαλύπτουν το πρόβλημα. Υπ' αυτές τις προϋποθέσεις και για να μη σας μείνει καμία αμφιβολία, καταψηφίζουμε τις σχετικές διατάξεις. Θα δείτε ότι μέχρι το τέλος του χρόνου πάλι κάποιες άλλες διατάξεις θα μας φέρετε, –υποτίθεται- για να κάνετε κάτι. Αυτές είναι μόνο διατάξεις ενός μηνός –άντε και λίγο περισσότερο. Πάντως δεν είναι διατάξεις, που θα λύσουν μακροπρόθεσμα το πρόβλημα.

Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα κάνω πολύ σύντομα μερικές παρατηρήσεις.

Είχα την εντύπωση ότι δεν θα επανερχόταν ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, αλλά χθες και σήμε-

ρα παρατήρησα τις αναφορές του για την κατάσταση της ελληνικής οικονομίας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, δεν είναι δυνατόν να παραβλέπουμε εδώ μία πραγματικότητα με έναν τόσο εξωφρενικό τρόπο. Η ελληνική οικονομία το έτος 2002 είναι η ταχύτερα αναπτυσσόμενη οικονομία μεταξύ των τριάντα χωρών του ΟΟΣΑ και των δεκαπέντε χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Παρουσιάζει πενταπλάσιο ρυθμό ανάπτυξης από πολλές χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σχεδόν είναι η ταχύτερα αναπτυσσόμενη χώρα στον κόσμο. Εν πάση περιπτώσει επειδή μας ενδιαφέρουν οι αναπτυσσόμενες χώρες, μιλώ για τις τριάντα χώρες του ΟΟΣΑ και τις δεκαπέντε της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αντί, λοιπόν, να χαιρόμαστε γι' αυτήν την πρωτιά, διότι είμαστε μέλη των κομμάτων, αλλά πάνω απ' όλα είμαστε Έλληνες, μεμψιμοιρούμε συνεχώς και λέμε ότι η ελληνική οικονομία δεν πάει καλά. Σε ένα δυσμενέστατο οικονομικό περιβάλλον, επαναλαμβάνω ότι η Ελλάδα αναπτύσσεται με ρυθμούς πενταπλάσιους από τις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Δεύτερον, δεν είναι δυνατόν να μας διαφεύγει το γεγονός ότι πριν από ένα μήνα δημοσιεύτηκε η έκθεση του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, που κατατάσσει εικοστή τέταρτη την Ελλάδα μεταξύ των εκατόν εβδομήντα πέντε χωρών του Ο.Η.Ε., όσον αφορά στο επίπεδο κοινωνικής και οικονομικής ανάπτυξης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Την κατατάσσει εικοστή τρίτη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Μάλιστα, εικοστή τρίτη στον κόσμο. Επίσης την κατατάσσει στην πρώτη θέση, μαζί με άλλες χώρες βέβαια, όσον αφορά την ποιότητα της δημοκρατίας της. Έχουμε κατακτήσει την κορυφή. Δεν είναι δυνατόν να παραβλέπουμε όλα αυτά τα στοιχεία.

Μας μιλάτε για τη EUROSTAT. Η EUROSTAT τι μας είπε, κύριε Παυλόπουλε;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Πρόκειται για επίσημη έκθεση της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Εννοείτε ότι μας ενέγραψε πέντε μονάδες λογιστικά στο χρέος, το οποίο αντιμετωπίζουμε με καινούριες διαδικασίες; Αυτό είναι το πρόβλημα; Σας λέω ότι η ελληνική οικονομία, για την οποία εσείς μιλάτε, που λέτε ότι αποτρέπει τις επενδύσεις στην Ελλάδα κλπ, είναι η ταχύτερα αναπτυσσόμενη στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Το αμφισβητείτε αυτό; Οι οκτώ-εννιά από τις δεκαπέντε χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν ρυθμό ανάπτυξης 0,3%, 0,4%, 0,5%.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Αφού έφτασαν εκεί που ήθελαν, κύριε Υπουργέ, τι να το κάνουν το παραπάνω;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Ναι, αλλά θεωρείτε ότι είναι εξαιρετικά κακό το ότι εμείς αυτήν τη στιγμή αναπτυσσόμαστε; Εντάξει, είμαστε πίσω, αλλά το ότι αναπτυσσόμαστε με ρυθμούς πέντε φορές πάνω από το δικό τους είναι κακό; Ξέρετε πολύ καλά ότι, όταν το περιβάλλον είναι δυσμενές, λογικά θα έπρεπε να επηρεαστούμε κι εμείς. Δεν επηρεαζόμαστε, γιατί η ελληνική οικονομία έχει τη δυνατότητα αυτοτροφοδότησής της.

Αυτά τα δύο άρθρα που συζητούμε, τι είναι στην πραγματικότητα; Είναι η νομοθετική οργάνωση μιας διαδικασίας που εφαρμόσαμε στην πράξη τα τελευταία δύο-τρία χρόνια. Δηλαδή αυτή η επιτροπή, την οποία νομοθετούμε εδώ, λειτουργεί στην πραγματικότητα. Είδαμε στην πράξη ότι μπορεί να έχει αποτελέσματα, διότι βελτιώθηκαν οι επενδύσεις που λίμναζαν και όπου οι ξένοι επενδυτές αντιμετώπιζαν τεράστια προβλήματα, όσον αφορά στην κίνηση των διαδικασιών από τις ελληνικές υπηρεσίες. Αυτή η επιτροπή συντόνισε τα πράγματα, κινήθηκαν πιο γρήγορα και είχαμε αποτελέσματα.

Ερχόμαστε, λοιπόν, αυτήν την εμπειρία, που μας προέκυψε στην πράξη με την ad hoc λειτουργία της επιτροπής, να τη νομοθετήσουμε. Ξέρουμε ότι αυτή η επιτροπή θα μπορέσει να βοηθήσει κυρίως τις ξένες επενδύσεις στην Ελλάδα, γιατί θα διευκολύνει τις δύσκολες διαδικασίες.

Εδώ πρέπει να κάνουμε και μία ακόμη αναφορά. Έχουμε μία νομοθεσία που καλά κάνουμε και την έχουμε, γιατί ενσωμάτωσε την κοινοτική νομοθεσία, όσον αφορά στην προστασία του

περιβάλλοντος και όσον αφορά στην προστασία της πολιτιστικής μας κληρονομιάς. Σε αυτούς τους δύο τομείς δεν είναι δυνατόν να κάνουμε εκπώσεις. Οι διαδικασίες θα υπάρχουν, οι επιδοτήσεις θα υπάρχουν, δεν γίνεται να μην υπάρχουν. Απλώς αυτό που μας νοιάζει είναι σε μεγάλες επενδύσεις να κινούνται αυτές οι διαδικασίες με ρυθμούς, που είναι πιο γρήγοροι. Όμως, εκπώσεις στην προστασία του περιβάλλοντος και στην προστασία της πολιτιστικής μας κληρονομιάς, γιατί αυτές είναι οι δύο βασικές αδειοδοτήσεις, δεν πρόκειται να γίνουν, έστω και αν αυτό κοστίζει σε επενδύσεις. Νομίζω ότι έχουμε διалέξει σωστά. Δεν θα καταστρέψουμε τα πάντα εν όψει των επενδύσεων.

Ο κ. Λαφαζάνης είπε ότι η Επιτροπή αυτή μπορεί να υπερβεί διαδικασίες αδειοδοτήσεων. Ε, όχι. Πού το είδατε αυτό;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Όλοι οι χρόνοι και οι προθεσμίες μπορούν να παραβιαστούν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Δεν μπορεί να γίνει αυτό. Απλώς επειδή για την προστασία όλων αυτών των δικαιωμάτων του ελληνικού λαού υπάρχουν πολλές αδειοδοτήσεις, αυτές πρέπει να γίνονται και αυτό το λέμε, προκειμένου να διευκολυνθούν οι επενδύσεις στη χώρα μας με ένα γρήγορο τρόπο. Εκεί που είναι να το βγάλει άλλος σε τρεις μήνες, ας καθίσει να το βγάλει σε ένα μήνα. Ας δώσει μία προτεραιότητα στη δουλειά που έχει να κάνει.

Περί αυτού πρόκειται. Νομίζω ότι αν κανείς το έβλεπε μ' αυτόν τον τρόπο, θα έλεγε «μπράβο, εντάξει κάνετε ένα βήμα». Θα μου πείτε, αυτό το βήμα λύνει το πρόβλημα των επενδύσεων στην Ελλάδα; Όχι. Όμως είναι ένα βήμα. Και αυτό το βήμα το αρνείσθε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Υπάρχει κανείς εκ των συναδέλφων που θέλει να δευτερολογήσει;

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Βαθείας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΘΕΙΑΣ : Κύριε Πρόεδρε, πήρα τον λόγο για δευτερολογία για να κάνω δυο τρεις επισημάνσεις. Πρώτα πρώτα αναφερόμενος στον εισηγητή του Κομμουνιστικού Κόμματος θέλω να πω ότι η επιχειρηματολογία του ήταν πάνω στις αποκρατικοποιήσεις, ενώ αυτά τα δύο άρθρα δεν έχουν καμία σχέση με τις αποκρατικοποιήσεις. Αφορούν το επίπεδο των επενδύσεων. Και πιστεύω ότι η στόχευσή σας, κύριε συνάδελφε, αφορούσε τα πρώτα άρθρα του νομοσχεδίου, τα οποία αφορούσαν τις αποκρατικοποιήσεις. Εκτιμώ ότι μια και δεν ασκήσατε κριτική στα δύο άρθρα, θα θεωρείτε ότι είναι θετικά, όπως ακριβώς προσδιορίζονται στο νομοσχέδιο.

Στη συνέχεια θα ήθελα να αναφερθώ στην επιμονή της Νέας Δημοκρατίας και ιδιαίτερα του κ. Παυλόπουλου, σε σχέση με αυτά τα δύο άρθρα, η οποία φθάνει σε ένα επίπεδο πλήρους καταστροφολογίας. Είναι τόσο εμφανής που πραγματικά και ο οποιοσδήποτε καλόπιστος μετά από αυτά που άκουσε καταλαβαίνει ότι εδώ γίνονται ομιλίες μόνο για τις ομιλίες.

Πρώτο και βασικό στοιχείο. Εάν ο κ. Παυλόπουλος είχε υπόψη του οποιοδήποτε διεθνή οργανισμό, ο οποίος να λέει ότι δεν υπάρχει θετική εξέλιξη στην εθνική οικονομία θα το ανέφερε. Δεν υπάρχει τα τελευταία χρόνια ούτε μια αναφορά οποιουδήποτε διεθνούς οργανισμού, ο οποίος να ομιλεί αρνητικά για την εξέλιξη της ελληνικής οικονομίας. Το να έχουμε διαφορετικές εκτιμήσεις, όσον αφορά τους ρυθμούς, αυτό είναι ένα στοιχείο. Όμως, αρνητική εξέλιξη δεν υπάρχει. Άρα, λοιπόν, το να υπάρχει αυτή η εμμονή εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας, αυτό γίνεται μόνο και μόνο για να καταγράφεται στα Πρακτικά και τίποτε άλλο.

Αυτά τα δύο άρθρα είναι πολύ σημαντικά. Γίνονται επενδύσεις στην Ελλάδα και από Έλληνες επενδυτές και από ξένους και αυτό που ενδιαφέρει τους επενδυτές είναι να προχωρήσουν σε μια ταχύρρυθμη διαδικασία επιπέδου διαφάνειας των πάντων. Αυτό το αρνείσθε, κύριε Παυλόπουλε, εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας; Εάν αρνείσθε και αυτό, τότε δεν συμβάλλετε σ' αυτήν τη διαδικασία.

Μάλιστα κάνατε και μια επισήμανση σε σχέση με τις νέες θέσεις εργασίας, λέγοντας ότι υπάρχει μεγάλο ποσοστό γυναικών στην αγορά εργασίας. Αυτό το κατέγραψα Εάν δείτε τα στατιστικά των τελευταίων τεσσάρων – πέντε ετών στην Ελλά-

δα θα διαπιστώσετε –μάλιστα αμφισβητήσατε τα ποσοστά ανεργίας, τα οποία έχουμε μειώσει και αυτό το γράφουν όλοι στις εκθέσεις- ότι δημιουργούμε πολλαπλάσιες θέσεις εργασίας και μπαίνουν στην αγορά εργασίας πάρα πολλές γυναίκες, που δεν έμπαιναν στο παρελθόν. Μάλιστα υπάρχει μια μεγάλη απορρόφηση και καλύπτουμε αναλογικά πολύ υψηλό ποσοστό γυναικών στην αγορά εργασίας. Αυτά τα στοιχεία θα σας τα προσκομίσω για να τα έχετε υπόψη σας. Δεν πρέπει να λέγονται τέτοια πράγματα στο ελληνικό Κοινοβούλιο και να διαμορφώνουμε όρους πολιτικής αντιπαράθεσης απλώς και μόνο για να καταγράφεται.

Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, πραγματικά η Κυβέρνηση της χώρας σήμερα κάνει εθνικό έργο και στο επίπεδο της εθνικής οικονομίας και στο επίπεδο της μείωσης της ανεργίας με νέες θέσεις απασχόλησης ιδιαίτερα στις γυναίκες, αλλά και στη νέα γενιά.

Εκεί θα μπορέσουμε να μιλήσουμε και όσον αφορά το επίπεδο της ποσότητας και της ποιότητας και όσον αφορά τις ηλικίες, ένα σημαντικό στοιχείο που νομίζω ότι πρέπει να πούμε στο ελληνικό Κοινοβούλιο και στην ενημέρωση του ελληνικού λαού, γιατί στην ολοκλήρωση της τετραετίας εμείς θα δώσουμε ένα από τα σημαντικότερα έργα στον ελληνικό λαό, έργο χειροπιαστό. Εκτιμώ ότι πρέπει να ψηφίσετε αυτά τα δύο άρθρα, γιατί αυτά βάζουν διαδικασίες επιτάχυνσης σ' έναν τομέα πάρα πολύ σημαντικό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Το λόγο έχει ο κ. Τσιόγκας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Θα πω δυο κουβέντες μόνο. Φαίνεται ότι δεν με παρακολουθούσε ο κ. Βαθειάς...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΘΕΙΑΣ: Απόλυτα και πολύ προσεκτικά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Σημείωσα και είπα ότι το άρθρο 12, το οποίο συζητάμε είναι από τα πιο σημαντικά σε ό,τι αφορά την επίτευξη των διαδικασιών ξεπουλήματος, των αποκρατικοποιήσεων. Είπα ότι αυτό το άρθρο είναι ο κράχτης που καλεί τους βιομηχάνους να αγοράσουν «τώρα που γυρνάει». Βεβαίως η κριτική προς τη Νέα Δημοκρατία έγκειται σε ό,τι αφορά τις παρατηρήσεις τις οποίες έκανε για τον αριθμό των μελών της επιτροπής. Κατά την άποψή μας δεν είναι ουσιαστικό το αν θα είναι ένας παραπάνω ή ένας παρακάτω στην επιτροπή. Αυτά σημείωσα στις παρατηρήσεις.

Βεβαίως επεσήμανα ότι η πολιτική που ακολουθείτε και οι μεν και οι δε του νεοφιλελευθερισμού και την οποία συναγωνίζεστε ποιος θα την εφαρμόσει καλύτερα –όλη η εικόνα και όλες οι τοποθετήσεις στη συζήτηση για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο αυτό δείχνουν- έχει σχέση και μ' αυτό το νομοσχέδιο και μ' αυτά τα άρθρα, το άρθρο 13 που έχει σχέση με την κάλυψη της νομικής πλευράς της διαδικασίας του ξεπουλήματος που εξυπηρετεί σαφώς τους αγοραστές, τους επενδυτές. Αυτά είπα.

Βεβαίως επανήλθατε για τις θέσεις εργασίας και οι εσείς και ο κύριος Υπουργός. Μάλιστα ο κύριος Υπουργός είπε ότι είμαστε πρώτοι, ότι η οικονομία πάει καλά, ότι έχουμε αύξηση. Το ποιος έχει αύξηση και το ποια οικονομία πάει καλά στην Ελλάδα το γνωρίζουμε πολύ καλά, εκτός και αν δεν ζείτε σ' αυτόν τον κόσμο. Εδώ βογκά ο κόσμος όλος από την ακρίβεια, την ανεργία, τις καθημερινές απολύσεις. Έχουμε ξεκλήρισμα των αγροτών που βγαίνουν στην αγορά εργασίας και ψάχνουν να βρουν μεροκάματο. Έχουμε γενίκευση της μερικής απασχόλησης και δουλεμπόριο εργαζομένων.

Για να φανταστείτε, παρουσιάζετε μειωμένα στοιχεία για την ανεργία. Λέτε δηλαδή ότι η ανεργία μειώνεται, όταν είναι πολύ γνωστό σε όλους ότι ένας άνεργος, όταν παρακολουθεί σεμινάριο, του αφαιρείται η κάρτα ανεργίας και μειώνεται ο αριθμός των ανέργων για δύο μήνες, για να πάρει δυόμισι χιλιάρικά την ημέρα για τα ταγάρια και τον καφέ. Όταν ένας δουλεύει με μερική απασχόληση, δηλαδή όταν μοιράζετε μια θέση εργασίας σε δύο και τρία άτομα, σαφώς και μπορείτε να μας φέρετε τέτοια πλαστά στοιχεία ότι μειώνεται η ανεργία. Όταν δηλαδή κάποιος δουλεύει δίωρο και τρίωρο, δεν είναι άνεργος κατά την άποψή σας. Δεν βγάζει ούτε το ψωμί του. Να μη μιλήσουμε για τα έξοδα της οικογένειας.

Και μας λέτε ότι πάμε καλά; Πού ζείτε; Ποιος πάει καλά; Πάνε

καλά οι βιομήχανοι που αγοράζουν τσάμπα τις επιχειρήσεις του δημοσίου που τις προσφέρετε δωρό. Είπα πριν στην ομιλία μου ότι ο κ. Μυτιληναίος από την ΕΛΒΟ «κονομάει», βγάζει κέρδη, όπως και αυτοί με τον Σκαρμαγκά και τις άλλες επιχειρήσεις που δώσατε. Για ρωτήστε τον κοσμάκη να δείτε αν πάει καλά και πώς τη βγάζει, όταν μέσα σε κάθε σπίτι έχουμε έναν και δύο ανέργους. Για ρωτήστε να δείτε αν πάει καλά η οικονομία των λαϊκών νοικοκυριών.

Βεβαίως η οικονομία της πλουτοκρατίας καλά πάει με την πολιτική που εφαρμόζετε, γιατί τους τα έχετε δώσει όλα. Αυτή είναι η πολιτική σας. Όχι όμως να γενικεύετε το ζήτημα και να λέτε ότι πάμε καλά και ότι είμαστε πρώτοι, ανεβαίνουμε και έχουμε αύξηση. Ποια αύξηση έχουμε;

Κάθε χρόνο και χειρότερα πάει ο ελληνικός λαός και τα βαλά-ντιά του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Έχουμε επτακόσιες χιλιάδες με ένα εκατομμύριο οικονομικούς μετανάστες.

Το λόγο έχει ο κ. Λαφαζάνης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ο κύριος Υπουργός επιχείρησε να δώσει μια άκρως εξωραϊσμένη εικόνα της ελληνικής οικονομίας παραβλέποντας όμως ορισμένα βασικά στοιχεία, τα οποία δείχνουν ποια προοπτική και ποιο μέλλον μας επιφυλάσσεται.

Οι ρυθμοί ανάπτυξης της Ελλάδας είναι μεγαλύτεροι του μέσου όρου των ρυθμών ανάπτυξης των άλλων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Παραβλέπετε όμως, κύριε Υπουργέ -και αυτό είναι ένα πολύ ουσιαστικό στοιχείο- ότι η Ελλάδα εισπράττει κάθε χρόνο από την Ευρωπαϊκή Ένωση ποσά, τα οποία αγγίζουν το 4% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος υπό τη μορφή κοινοτικών ενισχύσεων και κοινοτικών προγραμμάτων.

Παραβλέπετε επίσης ότι στην ίδια περίοδο λόγω των Ολυμπιακών Αγώνων, οι οποίοι χρηματοδοτούνται με χρήματα που δανείζεται αυτήν τη στιγμή το δημόσιο και οι οποίοι θα φεσώσουν τη χώρα για τις επόμενες δεκαετίες, εμφανίζονται βεβαίως κάποιοι ρυθμοί ανάπτυξης μεγαλύτεροι από το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό όμως είναι ένα μέγεθος, το οποίο δεν έχει βάθος και προοπτική. Και μια τέτοια διαπίστωση φαίνεται καθαρά από το έλλειμμα που εμφανίζει η χώρα μας, το οποίο συνεχώς διευρύνεται, στο εμπορικό της ισοζύγιο.

Σήμερα έχουμε κατάρρευση του εμπορικού μας ισοζυγίου ιδιαίτερα με τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κάτι που καταδεικνύει μια συνεχή μείωση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας έναντι των υπολοίπων ευρωπαϊκών χωρών. Και αν με τέτοια ποσά και τέτοια ροή κονδυλίων δεν μπορούμε να προασπίσουμε αυτήν την προοπτική του εμπορικού μας ισοζυγίου, καταλαβαίνετε τι θα γίνει μετά το 2004 ή και το 2006, οπότε τα κονδύλια αυτά ή θα σταματήσουν ή θα είναι ασήμαντα, πενιχρά πλέον. Επομένως, αυτή η εικόνα, την οποίαν εμφανίζετε δεν έχει προοπτική. Και αυτήν τη στιγμή μιλάμε για την παραγωγική ανάπτυξη της χώρας, τη δυνατότητά της να έχει ανταγωνιστικότητα, να βελτιώσει τους ουσιαστικούς αναπτυξιακούς δείκτες.

Πέραν αυτών, θα ήθελα να σημειώσω το εξής. Το πρόβλημα –δεν θέλω να το επαναλάβω- των ιδιωτικών επενδύσεων παραμένει ως καίριο θέμα. Και παρά την πολιτική σας, η οποία στηρίζεται στο ιδιωτικό κεφάλαιο, στα ιδιωτικά συμφέροντα και στις ιδιωτικές επιχειρήσεις, οι κύριοι ρυθμοί ανάπτυξης, τα κύρια μεγέθη της ανάπτυξης δεν βασίζονται στις ιδιωτικές επενδύσεις, αλλά στις δημόσιες επενδύσεις, με όλη την γκάμα και την ευρύτητά τους.

Έρχεστε εδώ μ' αυτές τις δύο διατάξεις για να βελτιώσετε, υποτίθεται, τις ιδιωτικές επενδύσεις. Δεν θίγεται τους ουσιαστικούς λόγους. Πέραν αυτών όμως, θα πω μια κουβέντα γι' αυτό, στο οποίο προσπαθήσατε να απαντήσετε, ότι δηλαδή δίνετε έκτακτες αρμοδιότητες σ' αυτές τις επιτροπές. Σωρεία οι διατάξεις, οι οποίες μηδενίζουν σχεδόν όλους τους χρόνους πέρα και έξω από κάθε θεσμικό πλαίσιο, προκειμένου να εγκριθούν επενδυτικά προγράμματα από τις επιτροπές που συστήνετε. Λέει: «Για αιτήσεις επενδύσεων επιχειρηματικών σχεδίων που υποβάλλουν... δεν ισχύουν οι χρονικοί περιορισμοί υποβολής ή εξέτασής τους, που προβλέπονται στο εδάφιο που προστέθηκε κλπ».

Αν αυτοί οι χρονικοί περιορισμοί που καθορίζονται από τους νόμους είναι μεγάλοι και θέλετε να τους συντομεύσετε, ασφαλώς να μας φέρετε ένα νόμο και να μας πείτε, ώστε η διοίκηση να παίξει καλύτερα το ρόλο της. Αλλά το να καταστρατηγείτε πλήρως κάθε χρονικό προσδιορισμό και να δίνετε έκτακτες αρμοδιότητες για να μπορεί σε χρόνο μηδέν σχεδόν να εγκρίνει επενδυτικά προγράμματα, μην μου πείτε ότι αυτό θα είναι συμβατό και με την αποδοτικότητα, τη σκοπιμότητα και την προοπτική της επένδυσης, συμβατό με περιβαλλοντικές μελέτες, πολεοδομικές μελέτες, μελέτες ασφαλείας που πρέπει να γίνουν για την οποιαδήποτε επένδυση.

Αυτές οι επενδύσεις που γίνονται και εγκρίνονται -πέραν του ότι δεν έχουμε μεγάλης κλίμακας ιδιωτικές επενδύσεις τα τελευταία χρόνια, δεν υπάρχουν τέτοιες επενδύσεις για να τις εγκρίνετε- εάν τις προσέξετε και τις μελετήσετε μια προς μια θα διαπιστώσετε ότι οι επιδοτήσεις που δίνονται δεν πάνε για το σκοπό για τον οποίο τις δίνετε. Οι περισσότερες επιχειρήσεις, ξένες μάλιστα, που έχουν επιδοτηθεί στην Ελλάδα για παραγωγικές επενδύσεις, παίρνουν τα λεφτά των επιδοτήσεων και μετατρέπονται στη συνέχεια χωρίς κανένα έλεγχο σε εμπορικά παραρτήματα των πολυεθνικών τους. Απλώς τσεπώνουν τις επιδοτήσεις χωρίς να αφήνουν κανένα παραγωγικό έρεισμα στη χώρα, χωρίς αύξηση της απασχόλησης και χωρίς καμία προοπτική. Αυτό θα το γενικεύσετε.

Υπάρχει σωρεία παραδειγμάτων για τα οποία έχω κάνει αλληπάλληλες ερωτήσεις. Το Υπουργείο Ανάπτυξης δεν ελέγχει πλέον τη σκοπιμότητα, δεν ελέγχει εάν πήγαν τα λεφτά και αν πήγαν εκεί που πρέπει και έτσι έχουμε παραγωγικές επενδύσεις που μετατρέπονται σε εμπορικά τμήματα, ενώ εσείς υποτίθεται ότι δίνετε λεφτά γι' αυτές τις εργασίες, για νέα επενδυτικά προγράμματα, τα οποία πηγαίνουν στις τσέπες των πολυεθνικών εταιρειών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Σπυριούνης έχει το λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, πιστεύω ότι τα άρθρα 12 και 13 αποτελούν την καλύτερη αξιολόγηση, τη γονιμότερη αξιολόγηση της ετήσιας έκθεσης του Συνηγόρου του Πολίτη, ο οποίος στην τελευταία έκθεση την οποία συζητήσαμε ευρέως στο Κοινοβούλιο, επισημαίνει ότι θάλλει η διαφθορά εκεί που ανθούν οι καθυστερήσεις στη διαδικασία ικανοποίησης των δικαιωμάτων των πολιτών.

Επομένως κάθε μέτρο που λαμβάνεται και προωθεί τις διαδικασίες θετικής ή αρνητικής, ανάλογα με το περιεχόμενο του διεκδικούμενου δικαιώματος, απαντήσεις της Δημόσιας Διοίκησης στον πολίτη, διευκολύνει τις σχέσεις του πολίτη με το κράτος, ανεβάζει το επίπεδο της Δημόσιας Διοίκησης και ανεβάζει το επίπεδο και την ποιότητα της δημοκρατίας. Το καλύτερο μέτρο για την ποιότητα της δημοκρατίας σε μια πολιτεία είναι το επίπεδο της σχέσης του πολίτη με το κράτος. Είναι, επομένως, η ανταπόκριση της Δημόσιας Διοίκησης στην ικανοποίηση των δίκαιων αιτημάτων των πολιτών.

Εάν δεν με απατά η μνήμη μου, στο άρθρο 101 του Συντάγματος, που αναφέρεται στη Δημόσια Διοίκηση, προσδιορίζεται και η στόχευση του συνταγματικού νομοθέτη στη λειτουργία της Δημόσιας Διοίκησης, επιτάσσοντας ότι αυτή πρέπει να αποτελεί τον εκφραστή του κράτους, της νομιμότητας και τον υπηρέτη του λαού.

Πιστεύω, λοιπόν, ότι με τη διάρθρωση που κάνετε στα άρθρα 12 και 13, προωθούνται σε ένα ουσιαστικό κεφάλαιο της οικονομικής μας ζωής και επομένως της εθνικής μας ζωής, η ταχύρυθμη διαδικασία που είναι σημαντική για την προσέλκυση των επενδύσεων και την οικονομία.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Παυλόπουλος έχει το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, σας είπα ότι για να φέρνεται διατάξεις για την προώθηση των επενδύσεων, ομολογείτε -είναι σαφές αυτό, το λένε όλοι οι δείκτες- ότι δεν πάνε καλά οι επενδύσεις στην Ελλάδα. Και σας ρώτησα: «Με τη διυπουργική επιτροπή επενδύσεων και την επιτροπή προώθησης των επενδύσεων θα πάτε

μπροστά, θα λύσετε το πρόβλημα των επενδύσεων στην Ελλάδα;» Ποια είναι η βασική αιτία που δεν γίνονται επενδύσεις στην Ελλάδα; Η πρώτη και βασική αιτία είναι ότι δεν πάει καλά η οικονομία.

Σε αυτό μου αντιπάξατε δυο πράγματα. Μου είπατε: «Κύριε Παυλόπουλε, με αυτούς τους ρυθμούς ανάπτυξης που μας φέρνουν στην πρώτη εικοσιπεντάδα διεθνώς και με αυτήν την αντοχή της ελληνικής οικονομίας στις διεθνείς πιέσεις, μιλάτε για κακή πορεία της οικονομίας;»

Να τα δούμε αυτά τα δύο μεγέθη;

Πορεία ανάπτυξης της χώρας:

Μα, σας είπα και πριν και δεν πήρα απάντηση: Οι χώρες αυτές έχουν πετύχει την ανάπτυξη που ήθελαν και εμείς τρέχουμε καταδιωγμένοι από πίσω να τους φτάσουμε. Είστε περήφανοι και περήφανοι, γιατί τελευταίοι και ουραγοί κάνουμε απελπισμένες προσπάθειες να ακολουθήσουμε μία πορεία σύγκλισης. Δεν θα ήταν καλύτερα να είχαμε φτάσει εκεί που έχουν φτάσει οι άλλοι; Δεν θα ήταν πολύ καλύτερα; Το ότι χάσαμε τόσα χρόνια και ιδίως στην δεκαετία του '80 κατά την ομολογία δικών σας Υπουργών, δεν σας προβληματίζει;

Άρα, λοιπόν, το ότι έχουμε υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης περισσότερο από άλλους, οφείλεται στο ότι έχουμε μείνει τόσο πίσω, που πρέπει τώρα να τρέχουμε. Γι' αυτό και οι είκοσι πέντε χώρες που είναι μαζί μας πρώτες, αν τις δείτε, δεν είναι οι χώρες που είναι οικονομικά ανεπτυγμένες. Είναι χώρες που και εκείνες τρέχουν για να ξεφύγουν από την υπανάπτυξη. Είστε περήφανοι, λοιπόν, που έχουμε πετύχει αυτό;

Και κάτι ακόμα. Μιλήσατε για υψηλό ρυθμό ανάπτυξης. Ποιος είναι ο υψηλός ρυθμός ανάπτυξης; Το 4% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος αν το πιάσουμε; Γιατί γι' αυτό το ποσοστό μιλάμε. Αυτό είναι το ποσοστό, το οποίο υποτίθεται πάμε να πετύχουμε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Εσείς πόσο μας δώσατε;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ, μην αναφέρεστε στο 1990 - 1993. Είχατε προηγουμένως καταστρέψει την Ελλάδα. Και σας έχω πει ότι το έζησα ως Υπουργός της Οικονομικής Κυβέρνησης Ζολώτα. Είχατε φέρει σε τέτοιο κατάντημα την ελληνική οικονομία το 1989, ώστε δανειστήκαμε 700 εκατομμύρια μάρκα από την Τράπεζα της Φρανκφούρτης για να πληρώσουμε συντάξεις και δώρα τα Χριστούγεννα του 1989. Εκεί είχατε οδηγήσει τη χώρα. Και μιλάτε για την τριετία της Κυβέρνησης Μητσοτάκη;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κάτι ανάλογο κάναμε και το 1993!

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι ομολογία δικών σας Υπουργών του κ. Παπαντωνίου και του κ. Χριστοδουλάκη, για τη χαμένη δεκαετία του '80.

Μιλάτε, λοιπόν, για ρυθμό ανάπτυξης 4%, αν και μας αφήσατε τελευταίους και ουραγούς με τις τριτοκοσμικές σας περιπλανήσεις, ενώ άλλες χώρες όπως η Ιρλανδία με πολύ λιγότερες κοινοτικές εισροές, πέτυχαν ρυθμούς 7% και πάνω; Έχετε ζήσει τρία Κοινοτικά Πλαίσια Στήριξης, ενώ η Ιρλανδία ένα και πέτυχε ρυθμούς 7%. Και τώρα είναι πάνω από εμάς στο ρυθμό ανάπτυξης. Εσείς είστε ικανοποιημένοι με το 4%, αν το πετύχετε;

Δεύτερον, μιλάτε για αντοχή της ελληνικής οικονομίας στις πιέσεις. Για ποια αντοχή μιλάτε; Επειδή δεν υπέστη πιέσεις το χρηματιστήριο από τη διεθνή συγκυρία; Μα, ότι είχε να πάθει το χρηματιστήριο το έπαθε. Να πάει παρακάτω; Είστε ευτυχής; Μου θυμίζετε τον πεθαμένο εκείνο, ο οποίος δεν έχει καθόλου πλέον αίμα και είστε ευτυχής γιατί του ρίξατε την πίεση. Είστε σοβαροί;

Όταν σας λέμε ότι είστε Κυβέρνηση μειωμένων προσδοκιών και ότι έχετε αναγάγει τη μετριότητα σε ιδεολογία, αυτό έχετε κάνει. Ούτε αντοχή της ελληνικής οικονομίας υπάρχει ούτε πάει καλά. Αυτό το αποδεικνύουν τα μεγέθη που εσείς δεν θέλετε να δείτε. Είπε η EUROSTAT να ή όχι ότι είμαστε ουραγοί όχι μόνο στην Ευρώπη, αλλά και πίσω από χώρες υπό ένταξη, όπως η Κύπρος και η Σλοβενία; Ναι ή όχι ο πληθωρισμός τρέχει με 1,8% μεν στην ευρωζώνη, 3,3% στην Ελλάδα; Ναι ή όχι το δημό-

σιο χρέος σας πνίγει παρά τη «δημιουργική» σας λογιστική; Ναι ή όχι η ανεργία, παρά τους δείκτες που θέλει να δείξει αυτήν τη στιγμή η Εθνική Στατιστική Υπηρεσία, είναι υψηλότεροι σε μέσους όρους στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Προηγείται η Ισπανία αλλά με τρομερούς ρυθμούς που κατεβαίνουν και εμείς δεν τους επιτυγχάνουμε. Μιλάμε για μια Ισπανία που κατάφερε αυτά που κατάφερε.

Σας το είπα και πάλι είσθε υπερήφανοι γιατί μου θυμίζετε το εξής: Υπάρχει μια οικογένεια η οποία έχει ένα μαθητή που μένει, μόνον αυτός, μετεξεταστέος, όταν όλοι πέρασαν τον Ιούνιο. Μη έχοντας τίποτα άλλο να κάνουν οι δάσκαλοί του, τον πέρασαν και αυτόν, γιατί δεν ήθελαν να αφήσουν έναν τελευταίο να μείνει στην ίδια τάξη. Και η οικογένεια το Σεπτέμβριο κάνει πάρτι, γιατί και ο τελευταίος μαθητής πέρασε. Αυτή είναι η ιδεολογία που έχετε για την Ελλάδα.

Αυτό δεν μας αρκεί, έχουμε άλλα όνειρα και το αποδείξαμε. Την περίοδο 1974-1981 η Ελλάδα έκανε άλματα. Ό,τι πέτυχε αυτή η χώρα σε επίπεδο δημοκρατίας και οικονομικής ανάπτυξης εκείνη την περίοδο, δεν το ονειρευτήκατε ποτέ. Αυτήν την Ελλάδα θέλουμε, όχι την Ελλάδα των μετριοτήτων, των υποχωρήσεων και των υπαναχωρήσεων, όχι την Ελλάδα της έλλειψης αξιών και αρχών. Καταλάβετε το αυτό το πράγμα και αντιληφθείτε και τις ευθύνες σας. Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της ενότητας των άρθρων 12 και 13 και εισερχόμεθα στην ψήφισή τους κεχωρισμένως.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 12 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Συνεπώς το άρθρο 12 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 13;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Συνεπώς το άρθρο 13 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Τρίτης 23 Ιουλίου 2002, της Τετάρτης 24 Ιουλίου 2002, της Πέμπτης 25 Ιουλίου 2002 (πρωί), της Πέμπτης 25 Ιουλίου 2002 (απόγευμα), της Τετάρτης 31 Ιουλίου 2002 και της Πέμπτης 1 Αυγούστου 2002 και ερωτάται το Τμήμα εάν επικυρώνονται.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Συνεπώς τα Πρακτικά της Τρίτης 23 Ιουλίου 2002, της Τετάρτης 24 Ιουλίου 2002, της Πέμπτης 25 Ιουλίου 2002 (πρωί), της Πέμπτης 25 Ιουλίου 2002 (απόγευμα), της Τετάρτης 31 Ιουλίου 2002 και της Πέμπτης 1 Αυγούστου 2002 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 15.17', λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 22 Αυγούστου 2002 και ώρα 10.30', με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος νομοθετική εργασία: συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Αποκρατικοποίηση επιχειρήσεων του δημοσίου και άλλες διατάξεις».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ